

Li'hona

**Kansiartikkeli:
Kuinka voimia antavaa
suunnitelman tietäminen
onkaan! s. 32**

**Näkijänkivet, Joseph Smith
ja Mormonin kirja, s. 10**

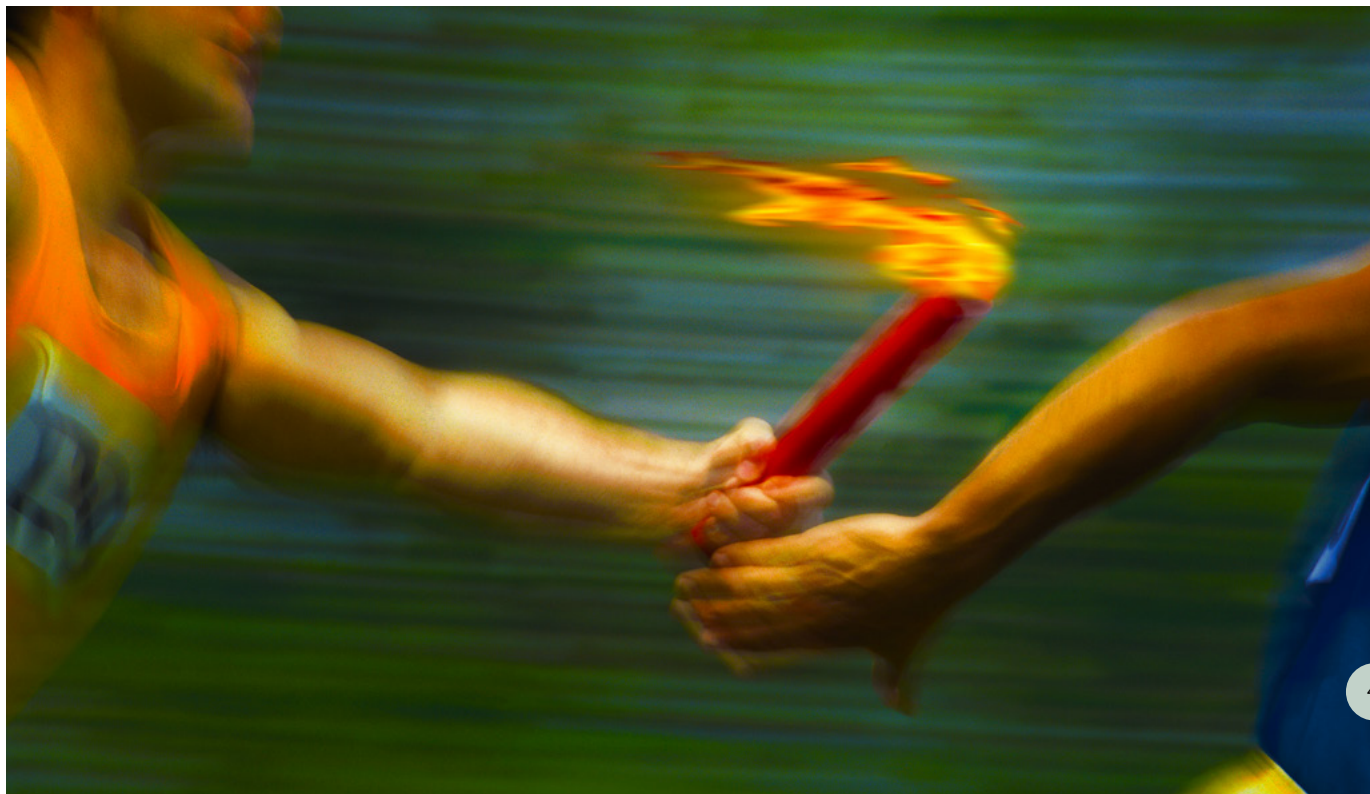
**Onnittelut 100-vuotispäivänä:
perheilta kautta maailman, s. 26**

**Pornografian haaste uudelleen
määriteltynä, s. 50**

*"Vielä hän esitti heille vertauksen: 'Taivasten valtakunta on kuin hapate.
Kun nainen sekoitti sen kolmeen vakalliseen jauhoja, koko taikina happani.'"*

Matt. 13:33

SANOMAT

- 4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Maaliin soihtu yhä palaen**
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 7 Kotikäyntiopetussanoma: Jeesuksen Kristuksen jumalallisia ominaisuuksia: täynnä rakkautta**

ERIKOISARTIKKELIT

- 10 Joseph, näkijä**
Richard E. Turley jr., Robin S. Jensen ja Mark Ashurst-McGee
Kuinka profeetta Joseph kykeni täyttämään tehtävänsä näkijänä ja kääntämään Mormonin kirjan?

KANNESSA

Edessä: valokuvakuitus Cody Bell. Etukannen sisäsivu: valokuva © StockFood/Talbott, Barbara. Takakannen sisäsivu: valokuva Tiffany Myloan Tong.

- 18 Sanat, jotka muuttavat maailmamme**
Norman C. Hill
Piirineuvoston järjestämä luku- ja kirjoitustaito-ohjelma Ghanassa johti joidenkin pyhien kohdalla mittaamattomiin siunauksiin.

- 22 Opetamme nuoria johtamaan Vapahtajan tavalla**
Carol S. McConkie
Nuoret ovat tulevaisuuden johtajia kirkossa, mutta heillä voi olla johtajakokemuksia tänäkin päivänä.

- 26 Juhlimme perheiltä**
Katso, kuinka jäsenet kautta maailman osallistuvat tähän tärkeään perhettä vahvistavaan toimintaan.

- 32 Pelastussuunnitelma: pyhä tiedon aarre oppaamme**
Vanhin Robert D. Hales
Isämme suunnitelman tukeminen oli avain menestykseen kuolevaisuutta edeltävässä elämässä, ja se on yhä avain menestykseen tässä elämässä.

OSASTOT

- 8 Palvelemme kirkossa: Teinkö tarpeeksi?**
Brooke Barton
- 9 Pohdintoja: Kurpitsoja vai meloneita?**
Rachel Cox
- 40 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80 Kunnes taas kohdataan: Tie turvaan**
Presidentti Henry B. Eyring

44

44 Eläkää vakain aikein

Randall L. Ridd

Päätöstesi taustalla olevien syiden ymmärtäminen auttaa sinua elämään harkitsevammin ja keskittyneemmin.

48 Uskoa, palvelemista ja leipä

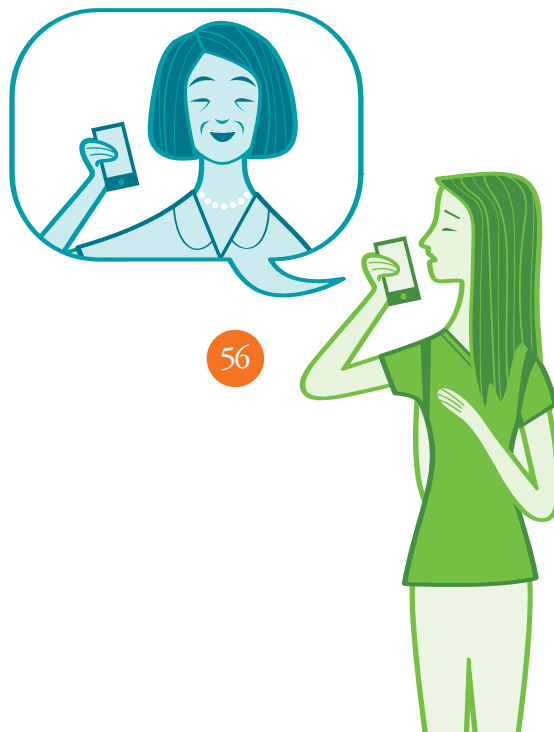
Nissanka (Nissh) Muthu Mudalige

Halusin mennä opettamaan lähetyssaarnaajien kanssa; en vain tiennyt, kuinka minulla olisi varaa siihen.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.

Vihje: Mistä voit löytää apua, kun et tiedä, mitä tehdä?

56

50 Pornografian ansasta pääsee pois

Vanhin Dallin H. Oaks

Viisi periaatetta, jotka auttavat sinua suhtautumaan oikealla tavalla seksiä sisältävään mediaan.

56 Oikeassa paikassa oikeaan aikaan

Joskus sinä vain tiedät, että Herra on laittanut sinut – tai muita – johonkin paikkaan tietyistä syistä.

58 Juliste: Sinun elämäkirjasi

59 Rivi rivin päälle:

1. Moos. 1:26–27

60 Etsin totuutta

Peng Hua

Varttuessani minulle opetettiin, ettei Jumalaa ollut olemassa, mutta minun täytyi itse ottaa asiasta selvää.

62 Suurenmoisia nuoria miehiä ja nuoria naisia pyhissä kirjoituksissa

Gisela Guthier

64 Kysymys ja vastaus

Kuinka voin saada rauhan, kun äitini kuoli – vaikka me paastosimme ja rukoilimme, että hän jäisi henkiin?

72

66 Voittoisa päätös

Marissa Widdison

Miranda sai viimein tilaisuuden pelata voittajajoukkueessa. Mutta voisiko hän pelata sunnuntaisin?

68 Kysymysnurkka

Mikä kirkon jäsenenä olemisessa on mielestäsi parasta?

69 Meidän sivumme

70 Pyhät kirjoitukset tutuiksi: Pietari, Cornelius ja enkeli

Erin Sanderson

72 Apu löytyi

Kimberly Reid

Tate näki jotakin, mitä hänen ei olisi pitänyt nähdä. Nyt hän pelkää kertoa siitä vanhemmilleen.

74 Voi ei! Mitä nyt?

Mitä sinun pitäisi tehdä, kun olet nähnyt jotakin, minkä tiedät olevan pahaksi?

75 Paulin kurpitsat

Paul ajatteli, ettei hänestä tule ikinä niin isoa, että hän voisi mennä lähetystyöhön niin kuin hänen veljensä.

79 Laulu: Kallis on aarre

Jan Pinborough ja Michael F. Moody

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati

Neuvojat: Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Megan Verhoef

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirik, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Sunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.

Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rctestholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhint: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 505 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

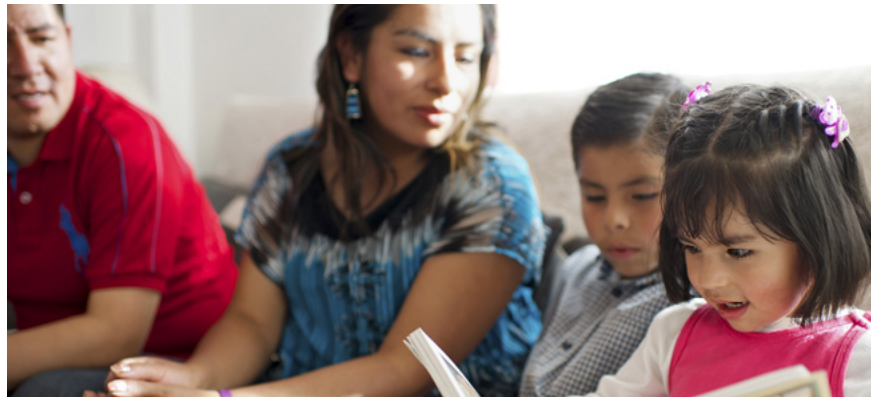
October 2015 Vol. 67 No. 10, LIAHONA (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaidoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

”Juhlimme perheiltää”, s. 26: Vaikka perheiltänne ei olisi koskaan jäänyt väliin tai tämä olisi ensimmäinen yrityksenne, voisitte pitää erityisen perheiltän – perheiltän *kunniaksi*! Voisitte lukea artikkelin saadakseen tietää, kuinka perheet kautta maailman nauttivat yhteisestä ajastaan ja oppivat evankeliumia. Voitte keskustella siitä, kuinka aiotte saavuttaa oman tavoitteenne pitää perheiltöjä. Kuinka voisitte soveltaa sitä vastaamaan oman perheenne tarpeita? Voisitte sitoutua siihen perheenä: Tehkää tästä sata-vuotisesta perinteestä tärkeä asia omassa kodissanne – olosuhteistanne riippumatta.

”Apu löytyi”, s. 72: Voisitte lukea artikkelin yhdessä perheen kesken ja keskustella sen jälkeen seuraavista kysymyksistä: 1) Millaisia kuvia tai mitä aineistoa lapset saattavat nähdä? 2) Mitä niistä meidän ei kannata katsella tai mihin emme saisi kiinnittää huomiota? 3) Mitä jokaisen pitäisi tehdä joutuessaan näkemään tai kuulemaan jotakin sellaista, minkä tietää olevan pahaksi? Keskustelkaa sivun 74 artikkelissa ”Voi ei! Mitä nyt?” olevista strategioista, jos tarvitsette ideoita avuksenne (poispääsy hankalasta tilanteesta, vanhemmille puhuminen, muiden palveleminen jne.).

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa **languages.lds.org**. Käy katsomassa osoitteessa **facebook.com/liahona.magazine** perheiltaidoita, apua sunnuntain oppiaiheluihin sekä innoittavia sanomia, joita voit jakaa ystävien ja perheen kanssa (vain englanniksi, espanjaksi ja portugaliksi).

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Ahkeruus, 4
Avioliitto, 32
Ilmoitus, 80
Innoitus, 40, 41, 42, 56
Jeesus Kristus, 7
Johtaminen, 22
Joseph Smith, 10
Kirkon historia, 10
Kirkon jäsenyys, 68
Kirkon tehtävät, 8
Kuolema, 64
Kääntymys, 60

Lepopäivä, 66
Luku- ja kirjoitustaito, 18
Lähetystyö, 44, 48, 60, 70
Media, 50, 72, 74
Mormonin kirja, 10, 44
Myötätunto, 50
Neuvostot, 18
Nuoret, 22, 62
Palveleminen, 8, 56
Pelastussuunnitelma, 32
Perheiltä, 26
Pornografia, 50, 72

Profeetat, 10, 80
Pyhät kirjoitukset, 18, 59, 62
Päätökset, 9, 44, 58, 66
Rakkaus, 7
Rukous, 43, 64, 72
Tahdonvapaus, 32
Temppelit, 69
Tärkeysjärjestys, 9
Uusi testamentti, 70
Vanha testamentti, 59

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Maaliin

SOIHITU YHÄ PALAEN

Muinaisessa Kreikassa pidettiin viestijuoksukilpailuja, joita kutsuttiin nimellä *lampadedromia*, soihtuviesti.¹ Kisassa juoksijat pitivät kädessään soihtua ja ojensivat sen edelleen seuraavalle juoksijalle, kunnes joukkueen viimeinen jäsen ylitti maalilinjan.

Palkintoa ei saanut joukkue, joka juoksi nopeimmin – se annettiin ensimmäiselle joukkueelle, joka ylitti maalilinjan soihtu yhä palaen.

Tässä on perustavaa laatua oleva opetus, jota sekä muinaiset että nykyajan profeetat ovat opettaneet: vaikka aloitus on tärkeä juoksukilpailussa, on vieläkin tärkeämpää päästä maaliin soihtu yhä palaen.

Salomo aloitti voimakkaasti

Suuri kuningas Salomo on esimerkki henkilöstä, joka aloitti voimakkaasti. Nuoruudessaan hän ”rakasti Herraa ja noudatti isänsä Daavidin säädöksiä” (1. Kun. 3:3). Jumala oli mieltynyt häneen ja sanoi: ”Pyydä, mitä haluat, niin annan sen sinulle” (1. Kun. 3:5).

Rikkauksien tai pitkän elämän sijaan Salomon toive oli ”ymmärtäväinen sydän, jotta osaisin hallita ja tuomita kansaasi ja erottaisin hyvän pahasta” (1. Kun. 3:9).

Se miellytti Herraa niin paljon, että Hän siunasi Salomoa paitsi viisaudella myös mittamattomalla vauraudella ja pitkällä eliniällä.

Vaikka Salomo oli tosiaan hyvin viisas ja teki monia suuria tekoja, hän ei päässyt voimakkaana maaliin asti. Valitettavasti myöhemmin elämässään ”Salomo teki sellaista, mikä

on pahaa Herran silmissä, eikä seurannut Herraa uskollisesti” (1. Kun. 11:6).

Maaliin pääsy omassa kilpailussamme

Kuinka monta kertaa me olemmekaan ryhtyneet tekemään jotakin, mitä emme ole tehneet loppuun asti? Ruokavalion muutos? Kunto-ohjelma? Lupaus lukea pyhiä kirjoituksia päivittäin? Päätös olla parempi Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi?

Kuinka usein teemmekään lupauksia tammikuussa ja suhtaudumme niihin intohimoisella päättäväisyydellä joitakin päiviä, viikkoja tai jopa kuukausia, ja huomaamme vain, että lokakuussa sitoumuksemme liekistä on jäljellä tuskin muuta kuin kylmennyt tuhkaa?

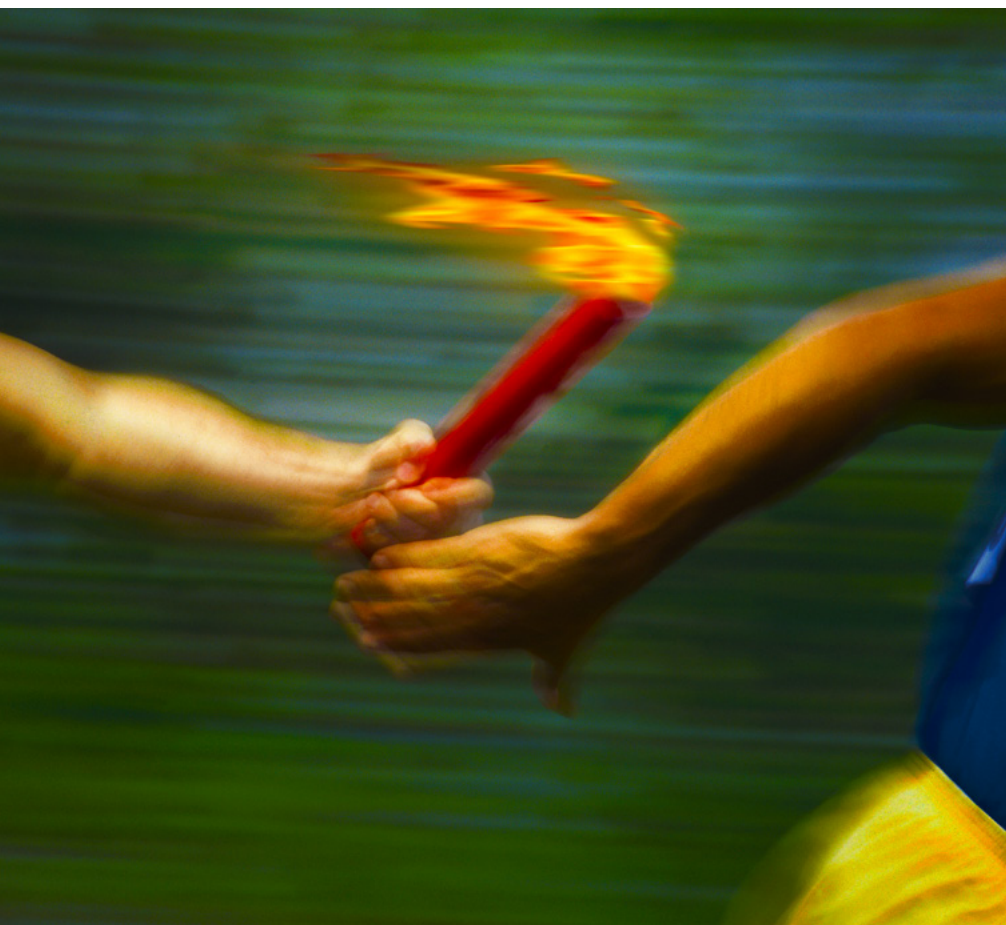
Näin kerran hauskan kuvan koirasta makaamassa riekaleiksi repimänsä paperin vieressä. Paperissa luki: ”Todistus tottelevaisuuskoulun suorittamisesta.”

Mekin olemme toisinaan sellaisia.

Meillä on hyviä aikeita, aloitamme voimakkaina ja haluamme tehdä parhaamme. Mutta lopulta lupauksemme revitään riekaleiksi, heitetään pois ja unohdetaan.

Ihmisluontoon kuuluu kompastelu, epäonnistuminen ja joskus halu jättää kilpailu kesken. Mutta Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina olemme luvanneet paitsi aloittaa kilpajuoksun myös päästä loppuun asti – ja päästä maaliin soihtu palaen yhä kirkkaana. Vapahtaja lupasi opetuslapsilleen: ”Joka kestää loppuun asti, pelastuu” (Matt. 24:13).

Niin kauan kuin nousemme jat-
kuvasti pystyyn ja kuljemme kohti
Vapahtajaa, voitamme kilpailun soihtumme palaessa kirkkaana.

Sillä soihdussa ei ole kyse meistä tai siitä, mitä me teemme.

Siinä on kyse maailman
Vapahtajasta.

Eikä sitä Valoa voi koskaan himmentää. Se on Valo, joka häätää pimeyden, parantaa haavamme ja loistaa jopa syvimmän murheen ja pohjattomimman pimeyden keskellä.

Se on Valo, joka ylittää ymmärryksen.

Toivon, että jokainen meistä pääsee maaliin asti polulla, jolla olemme aloittaneet. Ja Vapahtajamme ja Lunastajamme Jeesuksen Kristuksen avulla

pääsemme maaliin iloisina, soihtu yhä palaen. ■

VIITE

1. *Harpers Dictionary of Classical Antiquities*, 1898, "Lampadedromia", www.perseus.tufts.edu/hopper. Pausanias kuvailee toisenlaista soihtukisaa, jossa soihdunkantajat, mahdollisesti yksi kustakin heimosta, eivät antaneet soihtuaan eteenpäin. Mutta samoin kuin *lampadedromiassa* voittaja oli ensimmäinen maaliin tulija, jonka soihtu yhä paloi.

Saamen mukailla Vapahtajan lupausta omaa aikaamme varten: jos pidämme Hänen käskynsä ja pääsemme maaliin soihtu yhä palaen, saamme iankaikkisen elämän, joka on suurin Jumalan lahjoista (ks. OL 14:7; ks. myös 2. Nefi 31:20).

Valo, joka ei koskaan sammuu

Joskus kompastelun, epäonnistumisen tai jopa luovuttamisen jälkeen lannistumme ja uskomme, että soihtumme on sammunut ja kilpailu on hävitty. Mutta minä todistan, ettei Kristuksen valo voi sammuttaa. Se loistaa pimeimmässäänkin yössä ja sytyttää sydämemme uudestaan, jos vain käännämme sydämemme Hänen puoleensa (ks. 1. Kun. 8:58).

Huolimatta siitä, kuinka usein tai kuinka kauaksi me kaadumme, Kristuksen valo palaa aina kirkkaana. Pimeimmässäänkin yössä, jos vain otamme askeleen Hänen suuntaansa, Hänen valonsa hälventää varjot ja sytyttää sielumme uudelleen.

Tämä opetuslapseuden kilpajuoksu ei ole pikajuoksu; se on maraton. Vauhdillamme ei juurikaan ole väliä. Itse asiassa ainoa tapa hävitä kilpailu on lopulta antaa periksi tai luovuttaa.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Voit halutessasi kehottaa niitä, joita opetat, pohtimaan, kuinka heillä sujuu elämän "kilpajuoksussa". Palaako heidän soihtunsa kirkkaana? Voisit lukea ääneen lauseen, jossa sanotaan, että Kristuksen valo on "valo, joka häätää pimeyden, parantaa haavamme ja loistaa jopa syvimmän murheen ja pohjattomimman pimeyden keskellä". Sen jälkeen voisit keskustella niiden kanssa, joita opetat, siitä miten Kristuksen valo on vaikuttanut heidän elämäänsä ja kuinka se vaikuttaa heidän elämässään tällä hetkellä.

Anna soihtusi palaa kirkkaana: 30 päivän haaste

Kiireiset kirkon nuoret voivat helposti juuttua rutiineihin. Ketenkin hengellisissä asioissa. Me luemme pyhiä kirjoituksia, rukoilemme ja palvelemme Jumalaa samalla tavalla lähes joka päivä ja sitten ihmettelemme, miksi meistä tuntuu, että olemme hengellisessä lamassa.

Parhaita tapoja antaa hengellisen soihtumme palaa kirkkaana on pitää huolta siitä, että meillä on merkityksellisiä hengellisiä kokemuksia. Mutta se on helpommin sanottu kuin tehty. Niinpä oheisena on ehdotus, joka auttaa sinua jatkamaan hengellistä kehitystäsi: Ajattele jotakin evankeliumiin liittyvää toimintaa, jota et ole koskaan aiemmin tehnyt (tai tuskin koskaan) ja sitoudu tekemään se joka päivä kuukauden ajan. Voit aloittaa pienestä, koska tulet huomaamaan, että pienistä muutoksista tulee helpommin pysyviä.

Sellaisten asioiden tekeminen, jotka vievät meidät hengellisen mukavuusalueemme ulkopuolelle, saattaa vaatia meiltä enemmän uskoa ja ponnisteluja, mutta kun teemme niitä, kutsumme Pyhän Hengen luoksemme. Näin osoitamme suurempaa uskoa taivaalliseen Isään ja halua päästä lähemmäksi Häntä. Tässä on muutamia ehdotuksia, joilla pääset alkuun:

- Aseta tavoitteeksi rukoilla aamuin ja illoin. Kokeile ääneen rukoilemista.
- Herää 15 minuuttia aikaisemmin ja lue pyhiä kirjoituksia ennen kouluunmenoa.
- Lue vanhoja yleiskokoussipuheita.
- Julkaise sosiaalisessa mediassa jokin Mormonin kirjan kohta.
- Kuuntele kirkon lauluja tai muuta kirkon musiikkia tavallisesti kuuntelemasi musiikin sijaan.

LAPSILLE

Anna soihtusi palaa kirkkaammin

Kauan aikaa sitten Kreikassa pidettiin kilpailuja, joissa juoksijat pitivät kädessään palavaa soihtua. Se, joka pääsi maaliin soihtu yhä palana, oli voittaja. Presidentti Uchtdorf sanoo,

että elämä on kuin sellainen kilpailu. Soihtu, jota pidämme kädessämme, on Kristuksen valo. Kun yritämme olla Jeesuksen Kristuksen kaltaisia, annamme soihtumme palaa kirkkaammin.

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan jumalallisten ominaisuuksien ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsocietylds.org.

Jeesuksen Kristuksen jumalallisia ominaisuuksia: täynnä rakkautta

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan jumalallisia ominaisuuksia.

Pyhien kirjoitusten oppaan mukaan aito rakkaus on ”ylevintä, jalointa, voimakkainta rakkautta” (”Rakkaus”). Se on Kristuksen puhdasta rakkautta. Kun opimme asioita Jeesuksesta Kristuksesta ja pyrimme tulemaan Hänen kaltaisikseen, alamme tuntea Hänen puhdasta rakkauttaan elämäsämme ja saamme innoitusta rakastaa ja palvella toisia niin kuin Hän rakastaisi ja palvelisi. ”Rakkaus on sitä, että on kärsivällinen sitä kohtaan, joka on pettänyt meidät”, presidentti Thomas S. Monson on sanonut. ”Se on sitä, että vastustaa kiusausta loukkaantua helposti. Se on heikkouksien ja puutteiden hyväksymistä. Se on ihmisten hyväksymistä sellaisina kuin he todella ovat. Se on katsomista fyysisen ulkomuodon sijaan ominaisuuksiin, joita aika ei himmennä. Se on sitä, että vastustaa halua luokitella muita.”¹

Mormonin kirjasta opimme suuren totuuden, että me ”[rukoilemme] Isää koko sydämen voimalla, että [täytyisimme] tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille; että [meistä] tulisi Jumalan lapsia; että me hänen ilmestyessään olisimme hänen kaltaisia, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on; että meillä olisi tämä toivo; että meidät puhdistettaisiin niin kuin hän on puhdas” (Moroni 7:48).

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

Joh. 13:34–35; 1. Kor. 13:1–13;
1. Nefi 11:21–23; Et. 12:33–34

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

”Eräs sisar, joka oli hiljattain jäänyt leskeksi, oli kiitollinen kotikäyntiopettajista, jotka murehtivat hänen kanssaan ja lohduttivat häntä. Hän kirjoitti: ’Tarvitsin kipeästi ihmistä, jonka puoleen voisin kääntyä, ihmistä, joka kuuntelisi minua. – Ja he kuuntelivat. He lohduttivat minua. He itkivät kanssani. Ja he halusivat minua – [ja] auttoivat minua nousemaan noiden ensimmäisten yksinäisyyden kuukausien syvästä epätoivosta ja masennuksesta.’

Eräs toinen nainen tiivisti tunteensa saatuaan kokea todellista rakkautta kotikäyntiopettajansa taholta: ’Tiesin, että olin enemmän kuin vain numero aikakirjoissa hänen vierailustaan. Tiesin, että hän välitti minusta.’”²

Näiden sisarten tavoin monet myöhempien aikojen pyhät kautta maailman voivat vahvistaa todeksi nämä kahdentoista apostolin koorumissa palvelleen presidentti Boyd K. Packerin (1924–2015) sanat: ”Kuinka lohdullista onkaan tietää, että menipä perhe minne tahansa, heitä odottaa kirkkoperhe. Siitä päivästä, kun he saapuvat perille, mies kuuluu pappeuden koorumiin ja vaimo Apuyhdistykseen.”³

Mieti tätä

Millä tavoin Kristus on meille täydellinen esimerkki rakkaudesta?

VIITTEET

1. ”Rakkaus ei koskaan katoa”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 124.
2. *Tyttäriä minun vallakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 126–127.
3. *Tyttäriä minun vallakunnassani*, s. 93.

TEINKÖ TARPEEKSI?

Brooke Barton

Opetus kadonneesta lampaasta auttoi minua ymmärtämään, kuinka voisin parhaiten hoitaa tehtäväni.

Minut kutsuttiin 23-vuotiaana Apuyhdistyksen johtajaksi naimisissa olevien opiskelijoiden seurakunnassa. Muistan kokemani riittämättömyyden tunteet sekä halun tehdä parhaani. Olin innoissani ja halusin kovasti palvella, mutta epäilin kyköni olla hyvä johtaja.

Oltuani Apuyhdistyksen johtajana muutaman kuukauden minusta tuntui, etten tehnyt tarpeeksi. Halusin pystyä ymmärtämään sisaria ja heidän henkilökohtaisia tarpeitaan, mutta minusta tuntui, etten oikein onnistunut siinä.

Puhuin piispani kanssa ja kerroin huolenaiheistani. Selitin, etten vain pystynyt auttamaan kaikkia niitä sisaria, joita olisin halunnut auttaa. Kerroin toivovani, että voisin muuttua viideksi, jotta työ saataisiin tehtyä niin kuin se mielestäni pitäisi tehdä. Yritin esittää huolenaiheitani kevyesti ja huumorilla, mutta pian silmäni täyttyivät kyynelistä, jotka kertoivat lannistumisesta. Hän hymyili ja antoi parhaita neuvoja johtamisesta, mitä olen koskaan saanut.

”Tunnetko kertomuksen paimenesta, joka kadotti yhden laumastaan ja jätti muut ’yhdeksänkymmentä-yhdeksän’ löytääkseen sen?” hän kysyi (ks. Luuk. 15:4–7). Nyökkäsin.

”Tuossa vertauksessa tuntuu olevan paljon viisautta”, hän jatkoi. ”Paimen tiesi, että ne yhdeksänkymmentä-yhdeksän olisivat turvassa, jos hän jättäisi ne ja lähtisi etsimään sitä yhtä kadonnutta lammasta.”

Sitten piispani antoi minulle seuraavan neuvon:

”Katsohan, niillä yhdeksälläkymmenelläyhdeksällä on suurenmoinen keino huolehtia toisistaan sillä aikaa, kun olet poissa. He vahvistavat toisiaan ja selviytyvät yhdessä oikein hyvin. Ehdotan, että sinä keskityt niihin, jotka näyttävät olevan kadoksissa. Muut selviytyvät kyllä.”

Sain voimallisen todistuksen siitä, että se, mitä hän sanoi, oli totta eikä minun tarvitsisi huolehtia koko laumasta kerralla. Minun tarkoitukseni oli etsiä kadonneita ja kutsua heitä palaamaan laumaan. Sillä tavalla taivaallisen Isän päämäärät voisivat toteutua ja minä voisin olla väline Hänen käsissään.

Noudattaessani piispan neuvoa tunsin ymmärtäväni paljon paremmin, millä tavalla Herra haluaisi minun palvelevan Hänen valtakunnassaan. Sain myös hengellistä täyttymystä, joka vahvisti minua tehtävässäni, koska palvelin niin kuin Vapahtaja oli opettanut. Pyhän Hengen voimasta piispani oli antanut minulle ymmärryksen ja näkemyksen suurenmoisen lahjan.

Todistan, että kun rukoilemme ja pyydämme innoitusta pappeusjohtajiltamme, he saavat innoitusta osoittaa meille, kuinka voimme johtaa vanhurskaasti. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

KURPITSOJA VAI MELONEITA?

Rachel Cox

*Joskus väärää valintaa ei olekaan.
On vain valinta.*

Isäni yllättyi kovasti huomattaessaan, että hänen edellisenä vuonna kylvämänsä kurpitsan siemenet päättivätkin tänä kesänä itää keskellä melonipenkiä. Melonit näyttivät kasvavan oikein hienosti – mutta niin näyttivät kurpitsatkin. Niin hyvin, itse asiassa, että isäni tunsu houkutusta antaa kurpitsojen jatkaa kasvuaan. Hän kuitenkin tiesi, että jos hän sallisi sen, kurpitsat tukahduttaisivat melonien kasvun.

Hänen piti siis tehdä päätös. Hän voisi joko kitkeä kurpitsat pois, jotta melonit saisivat paremman mahdollisuuden hyvään kasvuun, tai sitten hän voisi antaa kurpitsojen kasvaa ja nähdä niiden mahdollisesti syrjäyttävän melonit. Se tarkoittaisi todennäköisesti kummankin huonoa satoa. Kurpitsoja vai meloneita? Valinta oli tehtävä kahden hyvän vaihtoehdon välillä.

Verrattuaan niitä toisiinsa isäni päätti kitkeä pois kukoistavat kurpitsantaimet. Paitsi että ne olivat nousseet taimelle myöhään, hän myös päätti haluavansa mieluummin *suunnittelemaansa* meloneita kuin yllättäen ilmestyneitä kurpitsoja.

Tämä tapaus innoitti minua ajattelemaan tekemiämme valintoja, etenkin

ihmissuhteitamme koskevia. Olipa kyseessä perheemme, ystäväme, työnantajamme tai henkilö, jonka kanssa seurustelemme tai solmimme avioliiton, niin kun valinta on tehtävä kahden hyvän asian välillä, on joskus vaikea tunnistaa oikea tai paras vaihtoehto – etenkin silloin, kun haluamme välttää väärä valintoja. Joskus pelko väärän valinnan tekemisestä lamaanuttaa meidät. Tuo pelko voi estää meitä kulkemasta eteenpäin uskossa. Mutta totuus on, että joskus *väärää* valintaa ei olekaan. On vain valinta. Isäni tapauksessa hän teki valintansa sen perusteella, kumpaa hän *arvosti* enemmän. Hän ei olisi halunnut kurpitsojen kuolevan, mutta hän tiesi kätuvansa myöhemmin vahinkoa, mitä ne aiheuttaisivat meloneille.

Joillakin valinnoilla elämässämme

ei usein ole suurtakaan väliä, esimerkiksi sillä, mitä söisin aamiaiseksi. Tai minkä värinen mekko minun pitäisi pukea päälleni tänään. Kun meidän on tehtävä valinta kahden hyvän asian välillä, voisimme tehdä saman kuin isäni ja kysyä yksinkertaisesti: ”Kumpaa arvostan enemmän?” Sen jälkeen meidän tulisi tehdä valinta ja kulkea eteenpäin uskossa luottaen siihen, että Herra oikaisee meitä, jos olemme jostakin syystä väärässä.

Joillakin valinnoilla on kuitenkin *suuri* merkitys. Presidentti Thomas S. Monson on kerran sanonut: ”Meillä on jatkuvasti edessämme valintatilanteita. Tarvitsemme rohkeutta valitaksemme viisaasti – rohkeutta sanoa ei, rohkeutta sanoa kyllä. Valinnat *tosiaan* ratkaisevat kohtalon.” (”Valintojen kolme V:tä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 68.) Kun edessämme on tällaisia valintoja, on parempi kysyä: ”Kumpaa *Herra* arvostaa enemmän?” Jos tiedämme vastauksen siihen kysymykseen, meidän täytyy vain mukauttaa omat arvomme Hänen arvojensa mukaisiksi ja sen jälkeen viedä valintamme päätökseen. Se on aina oikea valinta. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

JOSEPH, näki

*Historialliset aikakirjat
selventävät, kuinka Joseph Smith
täytti tehtävänsä näkijänä ja
käänsi Mormonin kirjan.*

Richard E. Turley jr., kirkon apulaishistorioitsija ja aikakirjanpitäjä,
Robin S. Jensen ja Mark Ashurst-McGee, kirkon historian osasto

Huhtikuun 6. päivänä 1830 – päivänä, jolloin Joseph Smith perusti Kristuksen kirkon (jota alettiin myöhemmin kutsua Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoksi)¹, hän julisti ilmoituksen sanoja paikalla olleille. Julistuksessa kuului Jumalan ääni: ”Katso, teidän keskuudessanne pidettävään aikakirjaa, ja siinä sinua [Joseph Smithiä] kutsuttakoon – – näkijäksi” (OL 21:1).

Kaikkein näkyvin osoitus Joseph Smithin tehtävästä näkijänä vasta muodostetussa kirkossa oli Mormonin kirja. Hän selitti toistuvasti, että se oli käännetty ”Jumalan lahjan ja voiman avulla”². Monet Josephin läheisimmistä ihmisistä olivat kirkon perustamista edeltävänä vuonna saaneet nähdä, kuinka Mormonin kirja tuli esiin, joten he ymmärsivät jonkin verran siitä, mitä sanalla *näki* tarkoitetaan.

Mitä *näki* tarkoittaa?

Mitä sana *näki* merkitsi nuorelle profeetalle ja hänen aikalaisilleen? Joseph varttui perheessä, jossa luettiin Raamattua. Siinä mainitaan usein näkiöitä. Esimerkiksi Ensimmäisessä Samuelin kirjassa kirjoittaja selittää: ”Muinoin israelilaisilla oli näet tapana sanoa: ’Mennään näkijän luo’, kun he lähtivät kysymään neuvoa Jumalalta. Siihen aikaan profeettaa sanottiin näkijäksi.” (1. Sam. 9:9.)

Raamatussa mainitaan myös, kuinka ihmiset kokivat Hengen ilmenemisiä erilaisen fyysisten esineiden välityksellä. Niihin kuuluivat sauvat³, pronssikäärme tangon päässä (josta tuli yleisesti tunnettu lääketieteen vertauskuva),⁴ efodi-kasukka (pappien asuun kuuluva osa, johon oli kiinnitetty kaksi kallisarvoista kiveä)⁵ sekä urim ja tummim⁶.

Joseph ja hänen vaimonsa Emma Hale Smith asuivat tämän talon yksikerroksisessa osassa osan ajasta, jolloin Mormonin kirjaa käännettiin. Oikealla puolella oleva kaksikerroksinen osa lisättiin taloon myöhemmin.

Tuhannet jäsenet Joseph Smithin elinaikana ja miljoonat hänen kuolemansa jälkeen ovat tunteneet hänet profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana.

”Näkeminen” ja ”näkiäjät” kuuluivat amerikkalaiseen kulttuuriin ja sen perheen kulttuuriin, jossa Joseph Smith varttui. Raamatussa käytetyt ilmaukset ja angloeurooppalaisten siirtolaisten Pohjois-Amerikkaan tuoma kulttuurien sekoitus johtivat osaltaan siihen, että jotkut ihmiset 1800-luvun alkupuolella uskoivat, että lahjakkaat ihmiset saattoivat ”nähdä” eli saada Hengen ilmenemisiä näkijänkivien kaltaisten esineiden välityksellä.⁷

Nuori Joseph Smith omaksui oman aikansa tapoja, kuten ajatuksen siitä, että näkijänkivien avulla voitiin löytää kadonneita tai kätkeytyjä esineitä. Koska Raamatun kertomukset osoittivat, että muinaisina aikoina Jumala käytti fyysisiä esineitä ihmisten uskon vahvistamiseen tai hengelliseen yhteydenpitoon, Joseph ja muut uskoivat, että näin oli myös heidän aikanaan. Josephin vanhemmat Joseph Smith vanhempi ja Lucy Mack Smith olivat omaksuneet tämän kulttuurin perheessään ja käyttivät esineitä näihin tarkoituksiin. Palmyrassa ja Manchesterissa New Yorkin osavaltiossa, jossa Smithit asuivat, kyläläiset saattoivat pyytää Josephia etsimään kadonneita esineitä, ennen kuin hän vuoden 1827 jälkipuoliskolla muutti Pennsylvaniaan.⁸

Niiden mielestä, jotka eivät ymmärrä, miten Josephin asuinseudulla elettiin ja uskottiin 1800-luvulla, näkijänkivet voivat tuntua oudoilta. Tutkijat ovatkin pitkään väitelleet hänen elämänsä tästä vaiheesta. Osittain valistusajan eli järjen aikakauden – jolloin hengellisten asioiden sijaan korostettiin tieteitä ja havaittavissa olevaa maailmaa – seurauksena monet Josephin aikalaiset alkoivat ajatella, että fyysisten esineiden kuten kivien tai sauvojen käyttäminen oli taikauskoista eikä niitä sopinut käyttää uskonnollisiin tarkoituksiin.

Myöhempinä vuosina, kun Joseph puhui ihmeellisestä kertomuksestaan, hän korosti saamiaan näkyjä ja muita

hengellisiä kokemuksia.⁹ Sitä vastoin jotkut Josephin aiemmista kumppaneista keskittyivät siihen, kuinka hän oli aiemmin käyttänyt näkijänkiviä. He pyrkivät näin tuhoamaan Josephin maineen maailmassa, joka kasvavassa määrin hyljeksi sellaisia tapoja. Joseph ja muut varhaiset jäsenet päättivät käännytystyössään olla keskittymättä kansanuskomuksiin, sillä monet mahdolliset käännynnäiset alkoivat järjen aikakaudella muuttaa ajatuksiaan uskonnosta. Sittenkin pyhiksi kirjoituksiksi hyväksytyissä ilmoituksissa Joseph kuitenkin opetti edelleen, että näkijänkivet ja muut näkijöiden käyttämät välineet, samoin kuin kyky käyttää niitä, olivat tärkeitä ja pyhiä Jumalan antamia lahjoja.¹⁰

Mormonin kirjan kääntämisessä käytetyt välineet

Näkijänkiviä mainitaan myös historiallisissa kertomuksissa, joissa kuvaillaan Joseph Smithiä ja Mormonin kirjan käännöstyötä. Josephin virallisessa historiikissa, joka alkoi vuonna 1838, kerrotaan, kuinka hänelle ilmestyi enkeli, joka sanoi nimekseen Moroni. Tämä kertoi hänelle läheiseen kukkulaan haudatuista kultalevyistä. Joseph kertoo, että keskustellessaan enkelin kanssa hänen mieleensä ”avautui näky” niin selvänä, että hän ”[tunsi] paikan” käydessään siellä myöhemmin (JS-H 42).

Josephin historiikin mukaan, jota hän alkoi laatia vuonna 1838, Moroni varoittaa häntä, ”että Saatana yrittäisi kiusata minua (isäni perheen puutteenalaisten olojen tähden) ottamaan levyt tarkoituksena rikastua”. Joseph kertoo, että enkeli kielsi sen sanoen, että jos hänellä olisi ”muuta pyrkimystä kuin” Jumalan valtakunnan rakentaminen, hän ”[ei] voisi saada niitä” (JS-H 46). Varhaisemmassa vuoden 1832 historiikissaan Joseph selittää: ”Minä – – halusin levyt saadakseni rikkauksia enkä pitänyt käskyä, että minulla tuli olla silmämäärän

vain Jumalan kunnia.”¹¹ Siksi hänen täytyi palata kukkulalle vuosittain neljän vuoden ajan, kunnes hän oli valmis saamaan levyt (ks. JS-H 53–54).

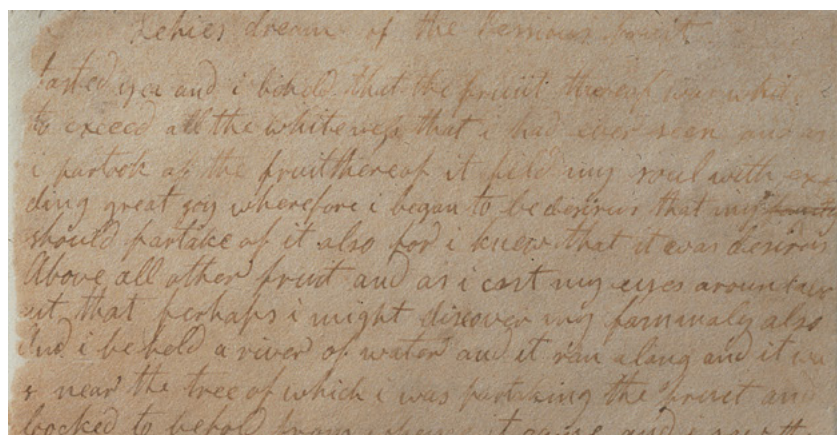
Joseph kertoi, että kun hän lopulta sai levyt Moronilta vuonna 1827, hän sai myös kaksi kiveä, joita tuli käyttää niiden kääntämiseen. Hän ja jotkut hänen läheisistä tuttavistaan jättivät jälkeensä kuvauksia näistä kivistä. Niiden sanottiin olevan valkoisia tai läpinäkyviä, ja ne oli laitettu hopeakehyksiin tai -reunuksiin nykyaikaisten silmälasien tavoin ja kiinnitetty suureen rintakilpeen.¹² Tämän kuvauksen perusteella näkemiseen tarvittava väline oli hankalan kokoinen. Joseph Smithin äiti kertoi Josephin irrottaneen kivet rintakilvestä, jotta niitä olisi helpompi käyttää.¹³

Mormonin kirjassa näitä kiviä kutsutaan ”kääntäjiksi” ja selitetään, että ne ”ovat olleet valmistettuina alusta asti ja ovat periytyneet polvesta polveen kielten kääntämistä varten” ja ”Herran käsi on pitänyt ja varjellut niitä” (Moosia 28:14–15, 20).

Kirjassa kerrotaan myös, kuinka Herra antoi Jeredin veljelle ”kaksi kiveä” luvaten, että ne auttaisivat tulevia sukupolvia ymmärtämään hänen sanansa. ”Kirjoita nämä asiat ja sinetöi ne”, Herra ohjasi häntä, ”ja minä näytän ne itse hyväksi näkemänäni aikana ihmislapsille.” Herra selitti, että Hän antaisi ”näiden kivien kirkastaa ihmisten silmille nämä asiat, jotka sinä kirjoitat” (Et. 3:24, 27).

Siihen mennessä kun Joseph Smith vuoden 1829 puolivälissä päätti Mormonin kirjan käännöksen sanelunsa kirjureille, sanan *näkijä* merkitys oli kirkastunut edelleen tekstin perusteella. Mormonin kirja sisältää Egyptiin viedyn Joosefin lausumana pidetyn profetian, jossa julistetaan, että yhdestä

hänen jälkeläisistään – selvästikin Joseph Smithistä – tulisi ”valittu näkijä”, joka saataisi muut jälkeläiset ”tuntemaan ne liitot”, jotka Jumala teki heidän esivanhempiansa kanssa (2. Nefi 3:6, 7).

KIRKON HISTORIAN KIRJASTON LUVALLA; VALOKUVA SUURENNETTU
SELKEDEN VUOKSI

Toisessa Mormonin kirjan kertomuksessa Alma nuorempi antaa kääntäjät pojalleen Helamanille. ”[Pidä] ne tallessa”, Alma neuvoa häntä puhuen kahdesta hopeakehyksiin kiinnitetystä kivistä. Mutta Alma lainaa myös profetiaa, jossa ilmeisesti puhutaan vain yhdestä kivistä: ”Ja Herra sanoi: Minä valmistan palvelijalleni Gaselemille kiven, joka säteilee pimeydessä valoa” (Alma 37:21, 23).

On huomattavaa, että tässä profetiassa puhutaan ”kääntäjien” (monikossa) yhteydessä siitä, kuinka tulevalle palvelijalle annetaan ”kivi” (yksikössä), ”joka säteilee pimeydessä valoa”¹⁴. Varhaiset myöhempien aikojen pyhät uskoivat, että tämä profetoitu palvelija oli Joseph Smith.¹⁵

Itse asiassa historialliset todisteet osoittavat, että ”kääntäjinä” tunnettujen kahden näkijän kiven lisäksi Joseph Smith käytti ainakin yhtä muuta näkijänkiveä Mormonin kirjaa kääntäessään asettaen sen usein hatun sisään estääkseen ulkopuolista valoa

Yksityiskohta Mormonin kirjan alkuperäisestä käsikirjoitussivusta, jossa kerrotaan Lehin perheen lähdöstä Jerusalemistä. Se on nykyään luvussa 1. Nefi 2. Joseph Smith saneli Mormonin kirjan usealle kirjurille. Yksi heistä oli Oliver Cowdery, joka toimi kirjurina, kun nämä rivit kirjoitettiin.

C. C. A. CHRISTENSENIN TEOS ENKELI MORONIJANNAA LEVYTTÄ JOSEPH SMITHILLE

Kirkon jäsenet ovat aina pyrkinneet saamaan käsityksen kirkon varhaisesta historiasta ja siitä, kuinka Joseph Smith löysi kultalevyt ja käänsi ne. Tämä taiteilija C. C. A. Christensenin vuonna 1886 maalaama teos kuvaa sitä, kuinka Joseph Smith saa kultalevyt enkeli Moronilta.

näkymästä. Josephin aikaisten mukaan hän teki niin nähdäkseen paremmin kivessä näkyvät sanat.¹⁶

Vuoteen 1833 mennessä Joseph Smith ja hänen kumppaninsa alkoivat käyttää raamatullista termiä ”urim ja tummin” puhuessaan mistä tahansa kivistä, jota käytettiin jumalallisten ilmoitusten saamiseen. Näitä olivat sekä nefiläiset kääntäjät että se yksittäinen näkijänkivi.¹⁷ Tämä epätarkka terminologia on hankaloittanut yrityksiä selvittää täsmällinen menetelmä, jolla Joseph Smith käänsi Mormonin kirjan. Martin Harrisin mukaan kääntäjien käyttämisen lisäksi Joseph käytti yhtä näkijänkivistään Mormonin kirjaa kääntäessään myös mukavuussyistä. Muutkin lähteet vahvistavat Josephin vaihdelleen kääntämisen välineitä.¹⁸

Mormonin kirjan julkaisemisen jälkeen

Kun Mormonin kirja oli julkaistu maaliskuussa 1830, Joseph Smith ja hänen kirjurinsa aloittivat työn, joka tunnetaan nykyään Joseph Smithin raamatunkäännöksenä. Se on profeetallinen versio englanninkielisestä kuningas Jaakon raamatunkäännöksestä.¹⁹ Josephin kertoman mukaan nefiläisten kääntäjien käyttäminen tähän käännösprojektiin ei ollut mahdollista, koska hänellä ei enää ollut niitä.

Josephin historiassa selitetään, että ”Jumalan viisauden avulla [levyt ja kääntäjät] pysyivät turvassa minun käsissäni, kunnes olin saanut niiden avulla päätökseen, mitä kädestäni vaadittiin. Kun sanansaattaja, kuten oli sovittu, tuli hakemaan niitä, luovutin ne hänelle; ja hänen hallussaan

ne ovat vielä tänäkin päivänä.” (JS–H 60.)

Kuten presidentti Brigham Young (1801–1877) on selittänyt: ”Saatuaan käännöstyön valmiiksi Joseph laittoi urimin ja tumminin takaisin levyjen yhteyteen.”²⁰

Josephilla oli muitakin näkijänkiviä, mutta vanhin Orson Pratt (1811–1881), kahdentoista apostolin koorumin jäsen ja myöhemmin kirkon historioitsija, kertoi Josephin siihen mennessä myös kehittyneen hengellisessä ymmärryksessään. Kesäkuun 28. päivänä 1874 pidetyssä kokouksessa, jossa oli mukana presidentti Brigham Young ja monia muita johtavia auktoriteetteja, vanhin Pratt kertoi kuulijoille olleensa ”läsnä monta kertaa”, kun Joseph Smith ”käänsi Uutta testamenttia”. Koska hän ei käännöstyön aikana nähnyt mitään kääntämisessä käytettäviä välineitä, hän ihmetteli, miksi Joseph ”ei käyttänyt urimia ja tummimia samoin kuin Mormonin kirjaa kääntäessään”.

Kun vanhin Pratt katseli käännöstyössä olevaa profeettaa, ”Joseph, ikään kuin olisi lukenut hänen ajatuksensa, katsahti häneen ja selitti, että Herra antoi hänelle urimin ja tumminin hänen ollessaan vielä kokematon saamaan Hengen innoitusta. Mutta nyt hän oli edistynyt tarpeeksi pitkälle ymmärtääkseen, kuinka tuo Henki toimi, eikä hän enää tarvinnut sellaisen välineen apua.”²¹

Brigham Young kertoi kuulijoille ajatuksiaan näkijänkiven saamisesta. ”En ole koskaan tainnut haluta sellaista itselleni”, hän mietti.²² Brighamian sanat osoittavat hänen ymmärtäneen, ettei näkijä välttämättä tarvitse näkijänkiviä.

Lokakuun 25. päivänä 1831 Joseph Smith osallistui konferenssiin Orangessa Ohiossa. Konferenssin aikana hänen veljensä Hyrum sanoi, että hän ”arveli olevan parasta, että Joseph itse kertoisi Mormonin kirjan esiintulemisesta läsnä oleville vanhimmille, jotta kaikki saisivat omakohtaisesti tietää siitä”. Kokouspöytäkirjan mukaan Joseph sanoi, että ”tarkoitus ei ole kertoa maailmalle kaikkia Mormonin kirjan esiin tulemiseen liittyviä yksityiskohtia” ja että ”hänen ei ollut tarkoituksenmukaista kertoa näitä asioita”.²³ Kehittyttyään tehtävässään näkijänä ja huomattuaan, etteivät näkijänkivet olleet välttämättömiä ilmoituksen saamiseksi, hän huolestui ehkä siitä, että ihmiset saattaisivat keskittyä liiaksi siihen, kuinka kirja tuli esiin, ja liian vähän itse kirjaan.

Keskeisin seikka, minkä Joseph Smith mainitsi

VALOKUVA NOIN VUODELTA 1866, KIRKON HISTORIAN KIRJASTON LUVALLA

Phineas Young, joka istuu keskimmäisenä Youngin veljeksistä Brigham Youngin vasemmalla puolella, sai Oliver Cowderylta näkijänkiven, jota käytettiin Mormonin kirjan kääntämisessä. Hän antoi sen veljelleen Brighamille.

VALOKUVA WELDEN C. ANDERSEN JA RICHARD E. TURLEY JR.

Tässä kuvassa olevaa kiveä on pitkään pidetty kivenä, jota Joseph Smith käytti kääntäessään Mormonin kirjaa. Kiven, jota Joseph Smith käytti Mormonin kirjaa kääntäessään, on usein sanottu olleen suklaanruskea ja ovaalin muotoinen. Tämä kivi on siirtynyt Joseph Smithiltä Oliver Cowderylle ja sen jälkeen kirkolle Brigham Youngin ja muiden välityksellä.

MITÄ NÄKIJÄNKIVELLE TAPAHTUI?

Joseph Smithin historian mukaan hän palautti urimin ja tummimin eli nefiläiset "kääntäjät" enkelille. Mutta mitä tapahtui toiselle näkijänkivelle tai kiville, joita Joseph käytti kääntäessään Mormonin kirjaa?

David Whitmer kirjoitti: "Kun Mormonin kirjan käännös oli valmis, varhain keväällä 1830 ennen huhtikuun 6. päivää, Joseph antoi kiven Oliver Cowderylle ja kertoi sekä minulle että muille, ettei hän enää tarvinnut sitä, eikä hän enää käyttänytkään sitä sen jälkeen."¹

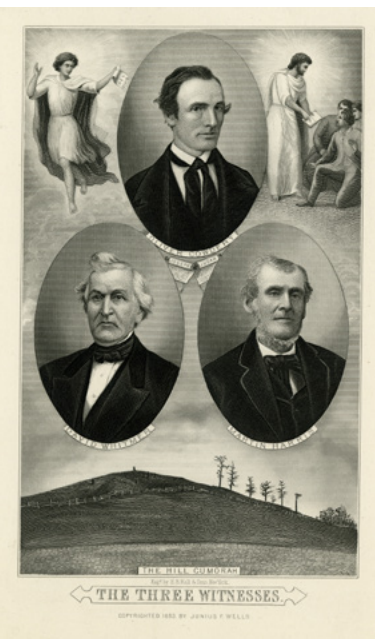
Oliver oli erossa kirkosta vuosikymmenen ajan, kunnes hänet kastettiin uudelleen vuonna 1848. Hän suunnitteli matkaavansa länteen ollakseen pyhien parissa Utahissa, mutta hän kuoli vuonna 1850 Richmondisa Missourissa ennen matkaan pääsyä.² Phineas Young, joka oli auttanut tuomaan Oliver Cowderyn takaisin kirkkoon, sai näkijänkiven Oliverin leskeltä, joka oli David Whitmerin sisar Elizabeth Ann Whitmer Cowdery. Phineas antoi sen puolestaan veljelleen Brigham Youngille.³

Presidentti Young myönsi vuonna 1853: "Minulla on Josephin ensimmäinen näkijänkivi, jonka O.C. [Oliver Cowdery] antoi minulle." Oli muitakin kiviä. Hän lisäsi: "Josephilla oli 3, jotka ovat Emmalla, 2 pientä ja 1 iso."⁴ Kaksi vuotta myöhemmin Brigham Young kertoi kirkon johtajista koostuneelle ryhmälle: "Oliver lähetti minulle Josephin ensimmäisen näkijänkiven; Oliver oli pitänyt sen itsellään, kunnes lähetti sen minulle."⁵

Kun Brigham Young kuoli, yksi hänen vaimoistaan, Zina D. H. Young, josta tuli myöhemmin kolmas Apuylhistyksen ylijohtaja, sai miehensä jäämistöstä suklaanruskean näkijänkiven, joka vastasi kuvausta kivistä, jota Joseph käytti kääntäessään Mormonin kirjaa. Sisar Young lahjoitti kiven kirkolle.⁶ Siitä lähtien myöhemmät kirkon johtajat ovat myöntäneet näkijänkiven olevan kirkon omistuksessa.⁷

VIITTEET

1. David Whitmer, *An Address to All Believers in Christ*, 1887, s. 32.
2. Saadaksesi lisää tietoa siitä, kuinka Oliver Cowdery palasi kirkkoon ennen kuolemaansa, ks. Scott F. Faulring, "The Return of Oliver Cowdery", julkaisussa John W. Welch ja Larry E. Morris, toim., *Oliver Cowdery: Scribe, Elder, Witness*, 2006, s. 321–362.
3. Ks. pöytäkirja, 30. syyskuuta 1855, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City; "David Whitmer", *The Historical Record*, lokakuu 1888, s. 623; Maria L. Cowdery Johnsonin kirje David Whitmerille, 24. tammikuuta 1887, Community of Christ -kirkon arkistot, Independence, Missouri; sekä Franklin D. Richards, päiväkirja, 9. maaliskuuta 1882, kirkon historian kirjasto.
4. Pöytäkirja, 17. huhtikuuta 1853, kirkon historian kirjasto.
5. Pöytäkirja, 30. syyskuuta 1855, kirkon historian kirjasto.
6. Ks. Zina Youngin kirje Franklin D. Richardsille, 31. heinäkuuta 1896, julkaisussa *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, July 31, 1896, s. 4, kirkon historian kirjasto.
7. Ks. B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, osa 6, s. 230–231; Joseph Fielding Smith, *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 3, s. 201; Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1966, s. 818–819.

KIRKON HISTORIAN KIRJASTON LUVALLA

Vuonna 1883 The Contributor, kirkon julkaisema aikakauslehti, esitteli Mormonin kirjan kolme silminnäkijää. Myöhempien aikojen pyhät ovat pitkään ymmärtäneet, kuinka äärimmäisen tärkeä tehtävä kullakin näistä miehistä oli olla apuna, jotta Joseph Smith sai käännettyä ja julkaistua Mormonin kirjan.

Mormonin kirjan kääntämisestä, oli se, että hän teki sen ”Jumalan lahjan ja voiman avulla”²⁴. Itse kirja, hän opetti kirkon johtajia, ”on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi”, ja noudattamalla sen opetuksia lukijat pääsevät ”lähemmäksi Jumalaa kuin minkään muun kirjan avulla”.²⁵ ■

VIITTEET

1. Ks. OL 115.
2. Mormonin kirjan esipuhe, n. elokuu 1829, julkaisussa *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, Documents-sarjan osa 1 kokoelmassa *The Joseph Smith Papers*, 2013, s. 93. Ks. myös ”Kolmen silminnäkijän todistus”, Mormonin kirja.
3. Ks. 2. Moos. 4:1–5, 17, 20–21; 7:8–21; 8:12–15; 9:22–26; 10:12–15; 14:15–18; 17:1–13; 4. Moos. 17:16–25; 20:7–11; Hepr. 9:4.
4. Ks. 4. Moos. 21:7–9; Joh. 3:14–15.
5. Ks. 2. Moos. 28:12; 35:9, 27; 1. Sam. 23:9–12; 30:7–8.
6. Ks. 2. Moos. 28:30; 3. Moos. 8:8; 4. Moos. 27:21; 5. Moos. 33:8; 1. Sam. 28:6; Esra 2:63; Neh. 7:65.
7. Saadaksesi lisää tietoa tästä 1800-luvun uskonnolliseen kulttuuriin liittyvästä asiasta ks. *Journals, Volume 1: 1832–1839*, Journals-sarjan osa 1 kokoelmassa *The Joseph Smith Papers*, 2008, s. xix; ja *Revelations and Translations, Volume 3: Printer's Manuscript of the Book of Mormon*, Revelations and Translations -sarjan osa 3 kokoelmassa *The Joseph Smith Papers*, 2015, s. xv–xvi; Dallin H. Oaks, ”Recent Events Involving Church History and Forged Documents”, *Ensign*, lokakuu 1987, s. 68–69.
8. Ks. Joseph Smith vanhemman lausunto, lainattuna julkaisussa Francis W. Kirkham, *A New Witness for Christ in America: The Book of Mormon*, osa 2, 1959, s. 366; ks. myös Lucy Mack Smith, ”Lucy Mack Smith, History, 1844–1845”, kirja 3, s. 10, josephsmithpapers.org/paperSummarylucy-mack-smith-history-1844-1845. Martin Harris muisteli koe-telleensa Josephin taitoa pyytämällä häntä etsimään neula heinäsuovasta (ks. ”Mormonism – No. II”, *Tiffany's Monthly*, heinäkuu 1859, s. 164).
9. Ks. esim. Joseph Smith – historia Kallisarvoissa helmessä.
10. Ks. OL 130:10–11. Ks. myös varhaisin versio nykyisestä luvusta OL 8, joka on osoitettu Oliver Cowderylle. Hän halusi auttaa Joseph Smithiä Mormonin kirjan kääntämisessä (Revelation, Apr. 1829–B, julkaisussa *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, Documents-sarjan osa 1, s. 44–47).
11. Joseph Smith, ”History, ca. Summer 1832”, *Histories, Volume 1: 1832–1844*, Histories-sarjan osa 1 kokoelmassa *The Joseph Smith Papers*, 2012, s. 14.
12. Ks. JS–H 35; Joseph Smith, ”Church History”, *Histories, Volume 1: 1832–1844*, Histories-sarjan osa 1, s. 495; Martin Harris, julkaisussa ”Mormonism—
- No. II”, s. 165–166; ”Lucy Mack Smith, History, 1844–1845”, kirja 5, s. 7–8, josephsmithpapers.org.
13. Ks. esim. ”Lucy Mack Smith, History, 1844–1845”, kirja 5, josephsmithpapers.org.
14. On ymmärrettävää, että tämä ero on kummastuttanut kommentoijia. Ks. esim. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1966, s. 307–308; Joseph Fielding McConkie ja Robert L. Millet, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon*, 4 osaa, 1987–1992, osa 3, s. 278; ja Matthew B. Brown, *All Things Restored: Confirming the Authenticity of LDS Beliefs*, 2000, s. 62.
15. Ks. William W. Phelps, Funeral Sermon of Joseph and Hyrum Smith, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City; Orson Pratt, ”Explanation of Substituted Names in the Covenants”, *The Seer*, maaliskuu 1854, s. 229; William W. Phelps, kirje Brigham Youngille, 10. huhtikuuta 1854, julkaisussa Brigham Young, Office Files, 1832–1878, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City, ja *Revelations and Translations, Volume 2: Published Revelations*, Revelations and Translations -sarjan osa 2 kokoelmassa *The Joseph Smith Papers*, 2011, s. 708–709.
16. Saadaksesi lisätietoja käännöstyöstä ks. ”Book of Mormon Translation”, saatavilla osoitteessa lds.org/topics/book-of-mormon-translation. Ks. myös Russell M. Nelson, ”A Treasured Testament”, *Ensign*, heinäkuu 1993, s. 61–65; Neal A. Maxwell, ”By the Gift and Power of God”, *Ensign*, tammikuu 1997, s. 36–41.
17. Esimerkiksi Wilford Woodruff kutsui Nauvoossa näkemäänsä näkijänkiveä urimiksi ja tummimiksi (Wilford Woodruffin päiväkirja, 27. joulukuuta 1841, kirkon historian kirjasto). Ks. myös *Revelations and Translations, Volume 3: Printer's Manuscript of the Book of Mormon*, Revelations and Translation -sarjan osa 3, s. xix.
18. Ks. *Revelations and Translations, Volume 3: Printer's Manuscript of the Book of Mormon*, Revelations and Translation -sarjan osa 3, s. xviii–xix.
19. Saadaksesi lyhyen yhteenvedon tämän työn alkuvaiheista ks. *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, Documents-sarjan osa 1, s. 150–152.
20. Pöytäkirja, 17. huhtikuuta 1853, kirkon historian kirjasto.
21. ”Two Days' Meeting at Brigham City, June 27 and 28, 1874”, *Millennial Star*, 11. elokuuta 1874, s. 498–499.
22. Pöytäkirja, 30. syyskuuta 1855, kirkon historian kirjasto.
23. Pöytäkirja, 25.–26. lokakuuta 1831, julkaisussa *Documents, Volume 2: July 1831–January 1833*, Documents-sarjan osa 2 kokoelmassa *The Joseph Smith Papers*, 2013, s. 84.
24. Mormonin kirjan esipuhe, n. elokuu 1829, julkaisussa *Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, Documents-sarjan osa 1, s. 93. Ks. myös ”Kolmen silminnäkijän todistus”, Mormonin kirja.
25. Joseph Smith, julkaisussa Wilford Woodruff journal, 28. marraskuuta 1841, kirkon historian kirjasto; tai Mormonin kirjan johdanto.

KÄÄNNÖSPROSESSIN ESITTÄMINEN KUVINA

Vuosien varrella taiteilijat ovat pyrkineet kuvaamaan Mormonin kirjan käännöstyötä esittämällä sen osapuolia monissa eri puitteissa ja asennoissa yhdessä erilaisten esineiden kanssa. Kunkin taiteellinen tulkinta perustuu hänen omaan näkemykseensä, tutkimiseensa ja mielikuvitukseensa. Joskus apuna on käytetty toisten ajatuksia ja ohjausta. Oheisena on muutamia vuosien varrella valmistuneita teoksia.

Taiteilijan näkemys Joseph Smithistä tutkimassa levyjä. Joseph muisteli jäljentäneensä levyiltä "huomattavan määrän" kirjoitusmerkkejä. Kun Joseph oli kääntänyt nämä kirjoitusmerkit "urimin ja tummimin avulla", Martin Harris vei kirjoitusmerkit Charles Anthonille ja muille oppineille, jotta nämä todistaisivat käännöksen oikeaksi. (JS-H 62–64.)

DEL PARSONIN TEOS JOSEPH SMITH KÄÄNTÄÄ MORMONIN KIRJAA

Taiteilijan kuvaus Joseph Smithistä ja Oliver Cowderystä Mormonin kirjan käännöstyön parissa. Toisin kuin tässä kuvataan, Oliver Cowdery on sanonut, että hän ei nähnyt levyjä ennen kuin käännös oli valmistunut. Käännösprosessin silminnäkijät ovat kertoneet, että kääntämisen aikana levyt olivat piilossa katseilta, esimerkiksi pellavaliinalla peitettynä.

Taiteilijan näkemys Joseph Smithistä käännöstyössä, yllään rintakilpi, johon on kiinnitetty kääntäjät, eräänlaiset silmälasit, joista käytettiin myöhemmin nimitystä urim ja tummim.

KUVITUS ROBERT T. BARRETT

EARL JONESIN TEOS LEVYJEN KÄÄNTÄMISEN, KIRKON HISTORIAN MUSEON LUVALLA

Taiteilijan kuvaus Joseph Smithistä ja kirjuri kääntämässä peitteen erottaessa heidät toisistaan. Vaikka useimmissa käännösprosessia kuvaavissa kertomuksissa ei mainita mitään peitettä, varhaisessa vaiheessa sellaista ilmeisesti käytettiin estämään kirjuria näkemästä levyjä, silmälasia tai rintakilpeä. Käännöstyön myöhemmässä vaiheessa peitettä on ehkä käytetty suojaamaan kääntäjää ja kirjuria muiden ihmisten uteliailta katseilta.

Sanat, JOTKA MUUTTAVAT maailmamme

Norman C. Hill

Lähetysjohtaja, Accran läntinen lähetyskenttä, Ghana

Eräs piirineuvosto Ghanassa osoittaa sen, kuinka yhdessä neuvotteleminen ja paikallisten voimavarojen käyttäminen voivat luoda tilaisuuksia henkilökohtaiselle kehitymiselle ja muiden palvelemiselle.

Ghanalainen sisar Vida Osei halusi oppia lukemaan ja kirjoittamaan englantia. Hän oli useita kertoja yrittänyt sitä paikallisten ohjelmien avulla, mutta oli lannistunut ja lopettanut muutamassa viikossa. Eräänä sunnuntaina osallistuessaan 2. seurakunnan kokouksiin hän sai kuulla, että Asamankesen piiri järjestäisi englanninkielisen luku- ja kirjoitustaito-ohjelman. Hän päätti kokeilla onneaan ja ilmoittautui mukaan.

Hän huomasi pian, että tämä ohjelma oli erilainen. Hän voisi osallistua siihen yhdessä kirkkoon kuuluvien ystäviensä kanssa. Opiskeluaineistona käytettiin pyhiä kirjoituksia, joten hän oppisi englantia ja evankeliumia samanaikaisesti.

Kahden kuukauden kuluttua luokan aloittamisesta Vida piti ensimmäisen rukouksensa luokassa – ikinä. Kolmen kuukauden kuluttua aloittamisesta hän piti ensimmäisen puheensa sakramenttikokouksessa, osittain paikallisella twin kielellä ja osittain englanniksi. Neljän kuukauden kuluttua aloittamisesta hän alkoi kirjoittaa kuluneeseen muistikirjaansa tilauksia, kuluja ja hintoja, jotka liittyivät hänen työhönsä itsenäisenä ompelijana. Hän teki vähemmän virheitä asiakkaidensa kanssa, sai myyjiltä parempia tarjouksia ja ansaitsi enemmän rahaa kuin hän oli koskaan aiempina kuukausina ansainnut.

”Olin liian ujo osallistuakseni luku- ja kirjoitustaitoluokkaan tuntemattomien kanssa”, hän sanoo. ”Mutta kun luku- ja kirjoitustaitoluokka pidettiin seurakuntakeskuksessa ja mukana oli tuntemiani jäseniä, sain rohkeutta yrittää uudestaan. Nyt kun osaan lukea ja kirjoittaa englantia, voin lukea pyhiä kirjoituksia ja parantaa työssäni tarvittavia taitoja.

Saharan eteläpuolisessa Afrikassa monet ihmiset, etenkin naiset, eivät osaa lukea tai kirjoittaa. Lukutaidottomuus on niin yleistä, että vanhassa afrikkalaisessa sananlaskussa sanotaan: ”Jos haluat salata jotakin, kirjoita se kirjaan.” Vidan kaltaisten myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien naisten luku- ja kirjoitustaito on kuitenkin yleistymässä.

Osallistujat, perheenjäsenet ja ystävät juhlivat piirin järjestämän luku- ja kirjoitustaito-ohjelman päättötilaisuudessa.

Haasteita voitettavana

Useimmissa Saharan eteläpuolisissa maissa puutteellinen infrastruktuuri ja puutteellinen julkinen koulutus tarkoittavat sitä, että etenkin tyttöjen mahdollisuudet ovat rajallisia. Koska koulutus on kallista ja tyttöjen asema yhteiskunnassa on rajoitettua, monille ihmisille lukutaito tuntuu saavuttamattomalta taidolta. Esimerkiksi Ghanassa arvioidaan, että alle puolet aikuisista naisista puhuu englantia, vaikka englanti on siellä virallisena kielenä. Ghanan maaseudulla kaksi kolmasosaa aikuisista naisista ei osaa lukea.

”Useimmat aikuiset naiset kaupungeissamme ja kylissämme eivät puhu englantia”, sanoo Seth Oppong, Abomosun piirin johtaja Accran läntisellä lähetyskentällä Ghanassa. ”Paikallinen kieleemme twi on ollut puhuttuna kielenä vuosisatojen ajan. Twin aakkoset on luotu vasta äskettäin, joten harvat ihmiset osaavat lukea sitäkään.”

”Sisarten on turvaututtava muihin – useimmiten aviomieheensä, jos he ovat naimisissa, tai ystäviensä puheisiin, jos he eivät ole naimisissa – ymmärtääkseen evankeliumin periaatteita ja kirkon menettelytapoja”, selittää Georgina Amoaka, piirin Apuyhdistyksen johtaja. ”Monet haluavat kovasti palvella, mutta he eivät osaa lukea käsikirjoja tai lehtiä, joten heidän mahdollisuutensa osallistua kirkon toimintaan ovat rajallisia.”

Neuvoja neuvostolta

Koska naiset eivät puhu englantia kotonaan tai torilla, kirkon toimintaan osallistuminen on heidän tärkein syynsä oppia kieltä. Silti sekä pitkäaikaiset jäsenet että uudet käynnäiset voivat kokea luku- ja kirjoitustaito-ohjelmiin liittyvää vastustusta sukulaistensa taholta. Piirineuvosto käsitteli tätä ongelmaa, ja sen jälkeen piirinjohtaja Oppong puhui pappeusjohtajille ja apujärjestöjen johtohenkilöille jokaisessa seurakunnassa koko piirin kattavasta luku- ja kirjoitustaitokoulutuksesta. Vaikka kaikki paikkakunnan naiset voisivat osallistua ohjelmaan, se keskittyisi kirkkoon kuuluiin naisiin. Sen sijaan, että ohjelmaan kutsuttaisiin yksittäisiä ihmisiä, osallistumiskutsu esitettäisiin ryhmille – esimerkiksi Apuyhdistyksen ja Alkeisyhdistyksen johtokunnat voisivat

osallistua ohjelmaan yhdessä toinen toistaan tukien.

Seurakunnissa käytyjen keskustelujen perusteella piirin johtajisto päätti pitää luku- ja kirjoitustaitoluokkia jokaisessa seurakunnassa sekä sunnuntaisin että kahdesti viikolla. Keskitetyn puoli vuotta kestävä opiskelun jälkeen annettaisiin päättötodistus niille, jotka ovat osallistuneet säännöllisesti ja suorittaneet annetut kotitehtävät.

Tarpeita vastaavat resurssit

”Yksi haasteista oli löytää keino opettaa luku- ja kirjoitustaitoa ihmisille, joilla on hallussaan vain puhuttu kieli”, selittää vanhin Jim Dalton, piirin alueella palveleva vanhempi lähetyssaarnaaja. ”Koska twi on perinteisesti ollut puhuttu eikä kirjoitettu kieli, useimmat sitä puhuvat ihmiset eivät osaa kirjoittaa sitä. Meidän täytyi siis aloittaa opettamalla heitä kirjoittamaan.”

Ransford Darkwah Abomosun piirin korkeasta neuvostosta työskenteli yhdessä kahden palanneen lähetyssaarnaajan, Francis Ansahin ja Cecelia Amankwahin, kanssa, jotta he voisivat käyttää paikallista oppikirjaa. Osallistujille näytettiin kuvia ja heitä pyydettiin kirjoittamaan, mitä he näkivät. Se auttoi heitä oppimaan kirjoittamisen perusteita samalla kun he opettelivat ajattelemaan englanniksi. Heti kun heidän taitonsa koheni tarpeeksi, voitiin käyttää kehittyneempää oppimisaineistoa.

Valmistautumista ja uudistuksia

Ennen ohjelman aloittamista luku- ja kirjoitustaidon asiantuntijat antoivat ohjaajille koulutusta paitsi oppimismenetelmissä myös siinä, kuinka opettaa käytännöllisiä hygieniaan ja perhe-elämään liittyviä taitoja. Mutta parhaimmallaan koulutuksella ei olisi voinut varautua joihinkin haasteisiin, joita luokkien aloittaessa ilmaantui: alueella sattuvat jatkuvat sähkökatkokset tekivät iltaluokkien pitämisestä vaikeaa, huhut kaduilla iltaisin mellastavista kalla-kaivajista aiheuttivat levottomuutta, ja toisinaan ne, joiden hallussa kirkkorakennuksen avaimet olivat, eivät päässeet ajoissa paikalle avaamaan ovia tulijoille.

INNOITETTUA OMAVARAISUUTTA

”Kirkon huoltotyössä ei ole yhtä kaikille sopivaa vastausta. Se on oman avun ohjelma, jossa yksilöt ovat vastuussa henkilökohtaisesta omavaraisuudestaan. Resursseihimme sisältyvät henkilökohtainen rukous, Jumalalta saamamme lahjat ja kyvyt sekä se apu, jota voimme saada omalta perheeltämme ja sukulaisiltamme ja eri tahoilta yhteiskunnassa sekä tietenkin pappeuskoorumien ja Apuyhdistyksen huolehtiva tuki. —

Lopuksi teidän täytyy tehdä alueellanne sitä, mitä Kristuksen opetuslapset ovat tehneet jokaisena taloudenhoitokautena: neuvotella yhdessä, käyttää kaikkia saatavissa olevia resursseja, tavoitella Pyhän Hengen innoitusta, pyytää Herralta vahvistusta ja kääriä sitten hihat ja ryhtyä työhön.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Huoltotyötä Herran tavalla”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 53–56.

Jälleen kerran piirineuvosto keskusteli siitä, mitä oli tehtävä. Heidän neuvojaan noudattaen osallistujat alkoivat kulkea luokkaan ryhminä. He saivat taskulamput, jotka auttoivat heitä kävelemään turvallisesti polkuja pitkin. Paikalliset johtajat antoivat luvan käyttää generaattoreita, jotta kirkkorakennusten valot toimisivat iltaisin. Rakennusten lähellä asuville luotetuille jäsenille annettiin avaimet, jotta he voisivat avata rakennuksen ovet ajoissa.

Esityksiä päättötilaisuudessa

Ohjelman aloitti kuusikymmentäyksi jäsentä ja tutkijaa. Neljäkymmentäkolme suoritti kaikki oppitunnit ja kotitehtävät. Päättötilaisuudessa heitä pyydettiin pitämään lyhyt esitys.

”Ennen luku- ja kirjoitustaito-ohjelman aloittamista en osannut lainkaan lukea”, sanoo Sandra Obeng Amoh Sankubenasen seurakunnasta. ”Kun mieheni oli työmatkoilla, en koskaan pitänyt perheiltä. Joitakin viikkoja sitten, kun mieheni oli poissa, vanhin poikani auttoi minua lukemaan oppikirjaa, ja pidin lapsilleni oppitunnin englanniksi. Sen jälkeen olen tehnyt niin joka viikko, kun mieheni on ollut poissa kotoa.”

Prosper Gyekete, joka puutteellisesta englannin kielen taidostaan huolimatta on pysynyt uskollisena jäsenenä Abomosun 2. seurakunnassa, luki itse kirjoittamansa todistuksen, jossa oli kolme lausetta. Hän sanoi, ettei hän ennen tätä kurssia osannut lukea eikä kirjoittaa, mutta nyt hän voi auttaa pieniä lapsiaan läksyissä. ”Oppimani ansiosta voin olla parempi isä”, hän sanoo.

”Nyt osaan lukea pyhiä kirjoituksia itse”, sanoo Kwaku Sasu Kwabengin seurakunnasta.

”Ennen tiesin Mormonin kirjan olevan totta, vaikka en osannut lukea sitä. Nyt tiedän, että se on totta, *kun* luen sitä. Todistukseni kasvaa kasvamistaan.”

Asunafon seurakunnan Apuyhdistyksen johtokunnan jäsenet sanoivat omistaneensa jokaisen torstain sille, että he puhuvat keskenään vain englantia. ”Niinä päivinä joistakin keskusteluista tuli tavallista pidempiä, koska mieleemme ei aina tullut oikeita sanoja”, sanoo Evelyn Agyeiwaa, Apuyhdistyksen johtaja. ”Mutta aloimme pian kääntää toinen toisillemme löytäen oikeat sanat. Koska opetelimme kieltä yhdessä, meitä ei nolostuttanut eikä pelottanut, että sanoisimme jotakin väärin. Me yksinkertaisesti autoimme toisiamme.”

Runsaasti hyötyä

Abomosun piirin luku- ja kirjoitustaito-ohjelman suorittaneet naiset sanovat, että heistä tuntuu nyt paremmalta ja että he osallistuvat todennäköisemmin kirkon toimintaan. He ottavat auliimmin vastaan kutsun tehtävään, lukevat pyhiä kirjoituksia ja opettavat sekä kirkossa että kotona. Myös jotkut miehet suorittivat ohjelman. He ovat enimmäkseen pienviljelijöitä, jotka sanovat osaavansa nyt paremmin laskea kulunsa sekä tuotteidensa hinnat, auttaa lapsiaan läksyissä ja lukea pyhiä kirjoituksia itsekseen ja perheensä kanssa.

Abomosun menestyksen innoittamana viereinen Asamankesen piiri on aloittanut oman luku- ja kirjoitustaito-ohjelmansa.

”Luku- ja kirjoitustaito muuttaa meidän elämämme ja lastemme elämän”, sanoo Gladis Aseidu Sankubenasen seurakunnasta. ”Sanat muuttavat meidän maailmamme, ja me kiitämme taivaallista Isäämme.” ■

Opetamme nuoria

JOHTAMAAN VAPAHTAJAN TAVALLA

Meidän nuoremme eivät ole pelkästään tulevia johtajia. He ovat johtajia tänä päivänä. Me voimme auttaa heitä johtamaan Vapahtajan tavalla.

Vanhin David A. Bednar kahdentoista koorumista on puhunut vanhemmille ja nuorten johtajille siitä herkästä tasapainosta, joka meidän on löydettävä: ”Kehottakaa nuoria toimimaan. Teidän täytyy olla läsnä, mutta teidän on oltava poissa tieltä. Teidän täytyy antaa ohjausta ottamatta valtaa itsellenne.”¹

Vanhemmat ja johtajat voivat auttaa nuoria miehiä ja nuoria naisia oppimaan periaatteita, jotka valmistavat näitä johtamaan vanhurskaudessa ja rakentamaan Jumalan valtakuntaa maan päällä.

Kun olin 14-vuotias, tapasin joitakin nuoria naisia, jotka olivat erinomaisia johtajia. Siihen aikaan perheemme muutti toiselle puolelle Yhdysvaltoja ja menimme uuteen seurakuntaan. En muista, keitä ruusutyttöjen luokan johtokunnassa palveli, mutta muistan selvästi, että nuo nuoret naiset olivat erityisen ystävällisiä minulle. He ottivat pelokkaan, luisevan uuden tytön vilpittömästi huomaansa aivan kuin olisin ollut kauan kadoksissa ollut ystävä, ja saivat minut tuntemaan itseni tervetulleeksi. Olin kotoisin Delawaresta, jossa olin ainoa mormonityttö koulussani, ja ainoa tuntemani toinen mormonityttö asui tunnin matkan päässä kotoani. Ajattelin: ”*Täällähän* on kuin taivaassa!”

Carol F. McConkie

ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa

Ensimmäisen kerran elämässäni minulla oli ystäväpiiri, joka eli *Nuorten voimaksi* -kirjasessa olevien tasovaatimusten mukaan. He kutsuivat minut mukaansa toimintoihin ja lausuivat minulle todistuksensa evankeliumista. Heidän esimerkkinsä rakastavasta ystävällisyydestä kiinnitti minut lujemmin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon kuin mikään puhe tai oppiaihe olisi silloin voinut tehdä. Rakkaudellaan ja Kristuksen kaltaisella valolleen he edustivat Kristuksen evankeliumin sanomaa. Juuri he johdattivat ja opastivat minut Hänen laumaansa.

Mikä teki uusista ystäivistäni suurenmoisia johtajia?

Eräs nuori lähetyssaarnaaja määritteli johtajuuden hyvin yksinkertaisesti. Hän sanoi: ”Meidän täytyy olla oikeassa paikassa oikeaan aikaan, tehdä Herran tahto ja auttaa sitä, joka tarvitsee meidän apuamme. Se tekee meistä johtajia.”² Kaikkialla tässä kirkossa uskollisilla nuorilla miehillä ja nuorilla naisilla – sen ansiosta, keitä he ovat, ja koska Kristuksen valo loistaa heissä – on kyky *johtaa Vapahtajan tavalla* ja ”[auttaa] muita ihmisiä tulemaan Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajiksi”³.

Johtajina me johdamme ja ohjaamme nuoria miehiämme ja nuoria naisiamme ja kuljemme heidän rinnallaan. Mutta juuri luokan ja koorumin johtokunnat ovat vastuussa työn johtamisesta ja ohjaamisesta luokassaan tai koorumisissaan. Siihen kuuluu sunnuntaioppiaiheden valinta ja arki-illan toimintojen suunnittelu. Luokkien ja koorumien johtajat kutsutaan ja erotetaan tehtävänsä niiden alaisuudessa, joilla on hallussaan pappeuden avaimet. Näin ollen heillä on valtuus johtaa ja vahvistaa muita nuoria. He noudattavat Vapahtajan esimerkkiä ja oppivat palvelemaan ja siunamaan muita Hänen tavallaan.

Johtamistilaisuuksia nuorille

Johtajuus alkaa kotona. Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Meidän – – velvollisuutemme täyttäminen Jumalaa kohtaan vanhempina ja johtajina alkaa siitä, että johdamme esimerkillämme – siitä, että elämme johdonmukaisesti ja uutterasti evankeliumin periaatteiden mukaan kotona. Tämä edellyttää päivittäistä määrätietoisuutta ja uutteruutta.”⁴ Vanhemmat opettavat Kristuksen oppia. He auttavat nuoria tavoitteiden asettamisessa ja niiden saavuttamisessa. Edistymisen-ohjelma ja Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan -ohjelma auttavat nuoria saamaan vahvemman todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta, valmistautumaan tekemään pyhiä liittoja ja pitämään ne sekä täyttämään jumalalliset tehtävänsä ja velvollisuutensa perheessä, kotona ja kirkossa.

Kirkossa Aaronin pappeuden ja Nuorten Naisten johtajat voivat auttaa koorumin tai luokan johtokunnassa palvelevia nuoria ymmärtämään pyhät velvollisuutensa ja pitämään kunniaa kutsumuksensa huolehtia kaikista muista kooruminsa tai luokkansa jäsenistä ja vahvistaa heitä.

Me aikuisjohtajat valmistamme nuoria johtamaan koorumin tai luokan kokouksia sekä toimintailtoja. Me tapaamme nuoria johtokunnan kokouksissa, kun he päättävät, kuinka he voisivat palvella niitä, joilla on vaikeuksia, saada kaikki nuoret mukaan sunnuntain oppiaiheisiin, ja

kun he suunnittelevat toimintoja, palveluprojekteja, leirejä ja nuorisokonferensseja.

Me kannustamme nuorten johtokuntia auttamaan kaikkia koorumin tai luokan jäseniä osallistumaan jokaiseen pelastuksen työn osa-alueeseen. Niihin kuuluvat jäsenlähetytyö, käännynnäisten aktiivisina pitäminen, vähemmän aktiivisten jäsenten aktivointi, temppeli- ja sukututkimustyö sekä evankeliumin opettaminen.⁵ Nuorten johtokunnat auttavat kaikkia nuoria miehiä ja nuoria naisia oppimaan, mitä iloa ja siunauksia Vapahtajan nimessä palveleminen ja Hänen lampaidensa ruokkiminen tuo mukanaan.

Johtajan työssä kyse ei ole aikuisjohtajista ja kyvyttämme valmistaa Pinterest-tasoisia monisteita tai pitää faktoja pursuavia luentoja. Johtajan työnä on auttaa nuoria miehiä ja nuoria naisia oppimaan periaatteita, jotka auttavat *heitä* johtamaan Vapahtajan tavalla, ja sen jälkeen soveltamaan niitä käytännössä. Seuraavana on neljä sellaista periaatetta.⁶

Valmistaudu hengellisesti

Auttakaa nuoria ymmärtämään oman hengellisen valmistautumisensa voima. Opettakaa heitä uskomaan niihin liittoihin, joita he tekevät sakramenttitoimituksen yhteydessä. Se, että he haluavat ottaa päälleen Jeesuksen Kristuksen nimen, muistaa Hänet ja pitää Hänen käskynsä, tekee

heidät kelpoiksi siihen, että Pyhä Henki on aina heidän kanssaan. He eivät ole yksin palvelutehtävänsään, kun he kykenevät saamaan, erottamaan ja noudattamaan Pyhän Hengen johdatusta.

He valmistautuvat hengellisesti pyytämällä johdatusta voimallisessa rukouksessa ja etsimällä vastauksia pyhistä kirjoituksista. He pyrkivät pitämään käskyt, jotta Pyhä Henki voi puhua heille heidän sydämessään ja mielessään, ja he voivat tuntee ja tietää, kuka tarvitsee heidän apuaan ja mitä he voivat tehdä. He tuntevat Kristuksen puhdasta rakkautta jokaista luokkansa tai kooruminsa jäsentä kohtaan.

OIKEA MÄÄRÄ OHJAUSTA

Opetellessaan johtamaan nuoret tarvitsevat tukea vaihtelevasti. Jotkut osaavat tehdä enemmän omin neuvoin, toiset tarvitsevat enemmän ohjausta. Vanhemmat voivat neuvotella keskenään auttaessaan lapsiaan opettelemaan johtamista. Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten johtokunnat voivat neuvotella keskenään ja piisapakunnan kanssa, kun he päättävät, kuinka paljon ohjausta heidän tulee antaa kullekin seurakuntansa nuorelle. Tavoite: auttaa jokaista nuorta miestä ja nuorta naista kehittymään lähtien siitä tasosta, jolla he tällä hetkellä ovat.

vähänkin ystävällisyyttä ja rakkautta minua kohtaan, niin voi, millä voimalla se vaikuttaakaan mieleeni.”⁸

Vapahtaja opetti, että jokainen sielu on kallisarvoinen ja korvaamaton (ks. OL 18:10–15). Autta-
kaa nuoria ymmärtämään se loistokas totuus, että Jeesus Kristus antoi henkensä ja avasi tien, jotta kaikki voisivat päästä Hänen luokseen. Kiitollisina siitä, mitä Herra on tehnyt, Hänen todelliset palvelijansa lähestyvät muita ja palvelevat rakkaudella ja ystävällisyydellä jokaista nuorta miestä ja jokaista nuorta naista, joiden vuoksi Vapahtaja uhrasi kaikkensa.

Hengellinen valmistautuminen antaa nuorille luottamusta siihen, että he ovat Herran edustajia ja että he ovat Hänen asiallaan (ks. OL 64:29).

Osallistu neuvostoihin

Opettakaa nuorille neuvostojen perustavaa laatua olevaa järjestystä ja ilmoituksen voimaa, kun he osallistuvat tähän jumalallisesti säädettyyn prosessiin, jolla Herran kirkkoa hal-
litaan ja yksittäisiä ihmisiä ja perheitä siunataan.⁷ Piispakun-
nan nuorisokomitean sekä koorumin ja luokan johtokunnan
kokoukset ovat neuvostoja, joissa nuoret oppivat velvolli-
suuksiaan ja saavat vastuullisia tehtäviä palvella toisia.

Neuvostojen jäsenet:

- Toimivat yhdessä pappeusjohtajien kanssa, joilla on pappeuden avaimet, ja noudattavat heidän ohjeitaan.
- Kertovat ajatuksistaan ja ideoistaan vanhurskauden, pyhyiden, uskon, hyveen, kärsivällisyyden, rakkaus-
ten ja veljellisen ystävällisyyden hengessä.
- Työskentelevät yhdessä Pyhän Hengen johdattamina suunnitellessaan, mitä he voivat tehdä auttaakseen avun tarpeessa olevia.

Palvele toisia

Nuoret johtavat Vapahtajan tavalla, kun he palvelevat rakkaudella ja ystävällisyydellä. Joseph Smith on opetta-
nut: ”Ei mikään ole yhtä suuressa määrin omiaan saamaan
ihmisiä hylkäämään syntiä kuin se, että joku ottaa heitä
kädestä ja valvoo heitä hellästi. Kun ihmiset osoittavat

Opeta Jeesuksen Kristuksen evankeliumia

Autta-
kaa nuoria miehiä ja nuoria naisia tunnistamaan tilaisuuksia opettaa evankeliumia ja ymmärtämään, että heidän tärkein opetuksensa on heidän oma esimerkkinsä. Kun nuoret elävät noudattaen profeettojen sanoja ja *Nuor-
ten voimaksi* -kirjasessa olevia tasovaatimuksia, he johtavat Vapahtajan tavalla. He osoittavat sanojensa ja tekojensa nuhteettomuudella, mitä Jeesuksen Kristuksen tosi opetus-
lapsena oleminen merkitsee. He ovat Hänen todistajinaan vailla tekopyhyyttä. Sitten, kun he lausuvat todistuksensa, auttavat pyhäkoulun oppiaiheen opettamisessa tai kertovat ystävilleen evankeliumin totuuksia, he täytyvät Hengellä ja heidän sanoissaan on käännättävä voima.

Johda Vapahtajan tavalla

Vapahtajan tavalla johtaminen on pyhä etuoikeus, joka vaatii nuorilta sitä, että he tekevät parhaansa palvellessaan Herraa kotona, kirkossa ja asuinpaikkakunnallaan. Nuoret miehet ja nuoret naiset, jotka johtavat Vapahtajan tavalla, edustavat Kristuksen evankeliumin sanomaa. He ovat vas-
tauksena jonkun rukoukseen, enkeleinä apua tarvitseville ja Kristuksen valona maailmalle. ■

VIITTEET

1. David A. Bednar, ”Youth and Family History”, lds.org/youth/family-history/leaders.
2. Kirje Carol F. McConkien lapsenlapselta, 13. maaliskuuta 2015.
3. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 3.1.
4. Robert D. Hales, ”Velvollisuutemme Jumalaa kohtaan: vanhempien ja johtajien tehtävä nousevaa sukupolvea kohtaan”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 95.
5. Ks. *Käsikirja 2*, 5.
6. Ks. *Käsikirja 2*, 3.2.
7. Ks. *Käsikirja 2*, 4.1.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 412, 447.

JUHLIMME PERHEILTAA

Vuonna 1915 myöhempien aikojen profeetat neuvoivat meitä varaamaan yhden illan viikossa perheellemme. Alussa sitä kutsuttiin ”koti-illaksi” – ajaksi, jolloin voimme oppia evankeliumia ja pitää hauskaa yhdessä samalla kun vahvistamme maanpäällisiä ja iankaikkisia suhteitamme.

Sata vuotta myöhemmin perheilta auttaa meitä edelleen rakentamaan perheitä, jotka kestävät iankaikkisesti. Profeetat lupaavat, että sen myötä sydämessämme kehittyy suurempaa uskoa ja hengellistä voimaa. Samalla kotimme tarjoaa paremman suojan ja siellä vallitsee suurempi ykseys ja rauha.

Me kaikki kuulumme perheeseen maan päällä ja olemme osa taivaallisen Isämme perhettä. Olemmepa missä päin maailmaa hyvänsä ja ovatpa olosuhteemme millaiset hyvänsä, voimme pitää perheillan ja osallistua siihen. ■

Vasemmalla: Mouan perhe muutti äskettäin Thaimaahan, jossa he saivat kuulla evankeliumista ja heidät kastettiin. Perheilläsä he tutkivat Mormonin kirjaa sekä äidinkielellään, joka on hmong, että thain kielellä, joka on heidän uuden kotimaansa kieli.

Alla: Hauskan pitäminen pelejä pelaamalla on yksi tapa, jolla portugalilainen Santosin perhe luo läheisiä ystävyyssuhteita perheilläsä.

Oikealla: Kongon demokraattisessa tasavallassa perheeseen kuuluu muitakin kuin äiti, isä ja lapset. Niinpä veli Suekamenon kootessa perheensä kokoon perheiltä varten monet kyläläiset ovat tervetulleita mukaan.

Ylimpänä: Sísar Gercan Filippiineiltä käyttää Alkeisyhdistyksen lauluja ja perinteistä musiikkia opettaessaan lapsilleen evankeliumin iloa.

Ylhäällä: Andersonien perheessä, joka on kuvassa keittiössään kotona Georgiassa Yhdysvalloissa, leivotaan mielellään pikkuleipiä. He käyttävät niitä joskus osana toimintaansa tai yksinkertaisesti tarjottavana.

Ylhäällä: Veli ja sisar Reynolds Washingtonista Yhdysvalloista keksivät tapoja opettaa evankeliumia yksikertaisesti, jotta heidän pienet lapsensa voivat oppia ja ymmärtää.

Oikealla, ylhäältä: Espinozan perhe Boliviassa ottaa kunnioitetun isoäitinsä mukaan perheiltään, jossa he laulavat ja oppivat evankeliumia.

Georgiassa Yhdysvalloissa asuva Jinin perhe pitää eniten sukututkimukseen liittyvistä perheiltatoiminnoista.

He opettavat mielellään lapsilleen asioita korealaisesta kulttuuritaustastaan.

Australialainen Ligertwoodin perhe lähtee joskus ulos osana perheiltänsä ja tutustuu oman kaupunkinsa kauniiseen ympäristöön.

*Katso perheiltaideoita jokaisen
Liahonan numeron sivulta 3.*

*Jaa valokuvia tai videoita perheillas-
tanne aihetunnisteella #FamilyNight.*

*Lisää aiheesta: facebook.com/liahona.
magazine (vain englanniksi, espanjaksi
ja portugaliaksi).*

A Romantic-style landscape painting. In the foreground, a large, moss-covered tree trunk stands on the left, its branches reaching across the top of the frame. A dirt path leads from the bottom center towards the middle ground, where a shepherd with a red cloak stands with a flock of white sheep. The path is flanked by lush greenery and fallen tree stumps. In the background, a valley opens up, showing rolling hills, a small town with a church spire, and distant mountains under a sky with soft, golden light from a setting or rising sun. The overall mood is peaceful and majestic.

*Kun ymmär-
rämmme Juma-
lan suunnitel-
man ja nou-
datamme sitä
kuuliaisesti,
emme eksy po-
lulta, joka vie
meidät takai-
sin taivaallisen
Isämme luokse.*

Pelastus- suunnitelma

PYHÄ TIEDON
AARRE OPPAANAMME

**Vanhin
Robert D. Hales**
kahdentoista
apostolin
koorumista

*Avain menestykseen kuolevaisuutta edeltävässä
elämässä oli Isämme suunnitelman tukeminen. Se on
niin ikään avain menestykseen kuolevaisuudessa.*

Olen usein pohtinut, kuinka toivotonta Jumalan lasten onkaan harhailla pimeässä ja kolkossa maailmassa tietämättä, keitä he ovat, mistä he tulevat, miksi he ovat täällä maan päällä ja minne he menevät kuolevaisen elämänsä jälkeen.

Meidän ei tarvitse harhailla. Jumala on ilmoittanut iankaikkisia totuuksia, jotka vastaavat näihin kysymyksiin. Ne löytyvät Hänen suurenmoisesta suunnitelmastaan lapsiaan varten. Pyhissä kirjoituksissa tämä suunnitelma tunnetaan nimillä ”lunastussuunnitelma”¹, ”onnensuunnitelma”² ja ”pelastussuunnitelma”³.

Kun ymmärrämme Jumalan suunnitelman ja noudatamme sitä kuuliaisesti, emme eksy polulta, joka vie meidät takaisin taivaallisen Isämme luokse.⁴ Silloin, ja vasta silloin, voimme elää samanlaista elämää kuin Hän elää eli ”[iankaikkista elämää], joka – – on suurin kaikista Jumalan lahjoista”⁵.

Iankaikkisen elämän lahja on kaiken sen arvoinen, mitä voimme tehdä tutkiaksemme ja oppiaksemme pelastussuunnitelmaa ja soveltaaksemme sitä käytännössä. Koko ihmiskunta nousee ylös kuolleista ja saa kuolemattomuuden siunauksen. Mutta iankaikkisen elämän saavuttaminen – sellaisen, joka Jumalalla on⁶ – on sen arvoinen, että elämme pelastussuunnitelman mukaan koko sydämeistämme, mielestämme, väkevyydestämme ja voimastamme.

Ymmärrys pelastussuunnitelmasta

Kuinka voimaannuttavaa suunnitelman tunteminen onkaan! Pelastussuunnitelma on suurimpia tiedon aarteita, mitä on koskaan annettu ihmiskunnalle, koska se selittää elämän iankaikkisen tarkoituksen. Ilman sitä me tosiaankin harhailemme pimeydessä. Siksi Jumalan mallina on antaa lapsilleen käskyjä ”ilmaistuaan heille lunastussuunnitelman”⁷.

Toivon voivani auttaa meitä jokaista käyttämään hyödyksemme tätä tiedon aarretta – ymmärtämään paremmin pelastussuunnitelmaa ja soveltamaan sitä ymmärrystä käytäntöön päivittäisessä elämässämme.

Tahdonvapaus

Koska tahdonvapaus on välttämättömän osa tätä suunnitelmaa, aloitakaamme siitä. Meidän Isämme on antanut meille kyvyn toimia tai kieltäytyä toimimasta⁸ iankaikkisten totuuksien mukaan – totuuksien, jotka tekevät Jumalan sellaiseksi kuin Hän on ja taivaan sellaiseksi kuin se on.⁹ Jos käytämme tahdonvapauttamme niin, että hyväksymme nämä totuudet ja elämme niiden mukaan, saamme ikuisen ilon. Jos sitä vastoin käytämme tahdonvapauttamme niin, että olemme tottelemattomia ja hylkäämme Jumalan lait, koemme kärsimystä ja murhetta.¹⁰

Tahdonvapaus tarjoaa oivallisen taustan pelastussuunnitelman kolmelle näytökselle: kuolevaisuutta edeltävälle elämälle, kuolevaisuudelle ja kuoleman jälkeiselle elämälle.

Kuolevaisuutta edeltävä elämä

Kuten asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle” sanotaan, jokainen meistä on ”taivaallisten vanhempien rakas henki-poika tai -tytär”, jolla on ”jumalallinen luonne ja päämäärä”.¹¹ Kuolevaisuutta edeltävässä neuvostossa taivaallinen Isä selitti meille lunastussuunnitelmansa.¹² Suunnitelma perustui oppiin, lakiin ja periaatteisiin, jotka ovat aina olleet olemassa.¹³ Saimme tietää, että jos hyväksyisimme tämän suunnitelman ja noudattaisimme sitä, joutuisimme vapaaehtoisesti lähtemään Isämme luota. Meitä koeteltaisiin, jotta voisimme osoittaa, päättäisimmekö me elää Hänen lakiansa ja käskyjensä mukaan.¹⁴ Me riemuksimme tästä

tilaisuudesta¹⁵ ja kannatimme suunnitelmaa kiitollisina, koska se tarjosi meille keinon tulla taivaallisen Isämme kaltaisiksi ja periä iankaikkisen elämän.

Suunnitelma ei kuitenkaan ollut riskitön: jos päättäisimme kuolevaisuudessa olla noudattamatta Jumalan iankaikkisia lakeja, saisimme jotakin vähäisempää kuin iankaikkinen elämä.¹⁶ Isä tiesi, että kuolevaisuudessa me kompastelisimme ja tekisimme syntiä oppiessamme asioita kokemusten kautta. Niinpä Hän antoi meille Vapahtajan, joka lunastaisi synnistä kaikki, jotka tekevät parannuksen, ja parantaisi niiden hengelliset ja emotionaaliset haavat, jotka ovat kuuliaisia.¹⁷

Jeesus Kristus oli Isän rakastettu, valittu ja ennalta asetettu Poika alusta asti.

Jeesus Kristus oli Isän rakastettu, valittu ja ennalta asetettu Poika alusta asti.¹⁸ Hän antoi tukensa Isän suunnitelmalle ja tarjoutui meidän Vapahtajaksemme sanoen: ”Tässä olen, lähetä minut.”¹⁹ Näin ollen Isä nimitti tehtävään Jeesuksen. Juuri Hän eläisi kuolevaisuudessa synnittömän elämän, sovittaisi meidän syntimme ja ahdinkomme ja nousisi kuolleista katkaistakseen kuoleman kahleet.

Myös Lusifer, joka tultiin tuntemaan Saatanana, eli kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa.²⁰ Itsekkäistä syistä hän hylkäsi suunnitelman, yritti tuhota ihmisen tahdonvapauden ja kapinoi Isää vastaan.²¹ Sen seu-

rauksena Saatanana ja häntä seuranneet eivät saa koskaan ruumista. He luopuivat mahdollisuudestaan osallistua Isän suunnitelmaan ja menettivät jumalallisen päämääränsä.²² Nykyään he jatkavat kapinallista sotaansa Jumalaa vastaan ja pyrkivät kääntämään ihmiskunnan mielen ja sydämen Häntä vastaan.²³

Tämä maailma suunniteltiin ja luotiin niitä varten, jotka hyväksyivät Isän suunnitelman.²⁴ Täällä saamme ruumiin, joka on luotu Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi. Täällä meitä testataan ja koetellaan. Täällä me saamme kokemukset, jotka ovat välttämättömiä periäksemme iankaikkisen elämän.²⁵

Elämä kuolevaisuudessa

Jumala loi Aadamin ja Eevan ja liitti heidät yhteen mieheksi ja vaimoksi, asetti heidät Eedenin puutarhaan ja antoi heille käskyn hankkia lapsia.²⁶ Tahdonvapauttaan

harjoittamalla Aadam ja Eeva lankesivat yhdessä Jumalan edestä ja heistä tuli kuolevaisia olentoja.²⁷ Tämä toteutti Isän suunnitelman mahdollistamalla sen, että he voivat saada lapsia. Eedenin puutarhassa niin ei olisi voinut tapahtua.²⁸ Iankaikkisen lain mukaan jumalallista lisääntymisen voimaa saa käyttää ainoastaan taivaallisen Isämme asettamissa rajoissa. Se antaa tilaisuuden iankaikkiseen iloon. Mikä tahansa tämän pyhän voiman käyttäminen Jumalan asettamien rajojen ulkopuolella johtaa lopulta kärsimykseen.²⁹

Saatana, joka haluaa, että kaikki ”olisivat yhtä kurjia kuin hän itse”³⁰, yrittää vetää meidät pois Isän suunnitelmaan kuuluvien mahdollisuuksien ulottuvilta. Miksi taivaallinen Isä sallii Saatanan kiusata meitä? Koska Hän tietää, että vastakohtaisuus on välttämätöntä kehityksellemme ja koetuksellemme kuolevaisuudessa.³¹ Vastakohtaisuus antaa meille kallisarvoisia tilaisuuksia turvautua Jumalaan ja panna luottamuksemme Häneen. Koska

hyvä ja paha ovat jatkuvasti edessämme, voimme ilmaista selvästi sydämemme halun hyväksymällä toisen ja hylkäämällä toisen.³² Vastustusta aiheuttavat paitsi Saatanan kiusaukset myös oma heikkoutemme, kuolevaisuuteen kuuluvat inhimilliset puutteemme.³³

Auttaakseen meitä valitsemaan viisaasti Jumala on ilmoittanut lunastussuunnitelmansa ja antanut meille käskyjä,³⁴ Kristuksen valon³⁵ sekä Pyhän Hengen kumppanuuden.³⁶ Siltikin, vaikka meillä on kaikki nuo lahjat, jokainen meistä tässä langenneessa maailmassa tekee syntiä. Siksi meistä kukaan ei kykene astumaan Jumalan eteen omasta ansiostamme.³⁷ Siksi Hänen armollinen suunnitelmansa tarjoaa meille Vapahtajan.

Jeesus Kristus tuli maan päälle Jumalan ainosyntyisenä Poikana ja toteutti saamansa tehtävän täydellisesti alistumalla Isän tahtoon kaikessa.³⁸ Isän armollisen suunnitelman mukaan Vapahtajan ylösnousemus kumoaa lankeemuksen vaikutukset,³⁹ synnin seuraukset ovat voitettavissa, ja heikkouksistamme

Tahdonvapauttaan harjoittamalla Aadam ja Eeva lankesivat yhdessä Jumalan edestä ja heistä tuli kuolevaisia olentoja. Tämä toteutti Isän suunnitelman mahdollistamalla sen, että he voivat saada lapsia.

Iankaikkisen elämän perusolemuksen kuuluu miehen ja naisen iankaikkinen avioliitto, joka on välttämätön osa taivaallisten vanhempiemme kaltaiseksi tulemistä.

voi tulla vahvuuksia, jos otamme vastaan Jeesuksen Kristuksen sovituksen.⁴⁰

Me tulemme kelvollisiksi iankaikkiseen elämään ainoastaan olemalla kuuliaisia käskyille. Se edellyttää sitä, että uskomme Herraan Jeesukseen Kristukseen, teemme parannuksen, menemme kasteelle, saamme Pyhän Hengen lahjan ja kestämmme loppuun asti Vapahtajan esimerkkiä noudattaen.⁴¹ Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että meidän täytyy saada kaikki välttämättömät pappeuden toimitukset ja kestää loppuun asti pitämällä niihin liittyvät liitot.

Kuoleman jälkeinen elämä

Kuolemamme jälkeen joudumme jonakin päivänä Vapahtajan eteen tuomittaviksi.⁴² Koska Jumala on armollinen, niille, jotka uskovat Kristukseen ja tekevät parannuksen, annetaan anteeksi ja he perivät kaiken, mitä Isällä on, mukaan lukien iankaikkisen elämän.⁴³ Koska Jumala on oikeudenmukainen, kukaan ihminen, joka ei tee parannusta, ei saa iankaikkisen elämän lahjaa.⁴⁴ Jokainen ihminen saa palkintonsa oman uskonsa,

parannuksentekonsa, ajatustensa, halujensa ja tekojensa mukaan.⁴⁵

Pelastussuunnitelman toteuttaminen päivittäisessä elämässämme

Heti kun ymmärrämme suunnitelman suurenmoisen yleiskuvan ja näemme itsemme siinä, saavutamme jotakin korvaamatonta, jopa välttämätöntä: iankaikkisen näkökulman. Iankaikkinen näkökulma vaikuttaa päivittäisiin päätöksiimme ja tekoihimme. Se rauhoittaa mielemme ja sydämemme. Kun ympärillämme kieppuu vakuuttavia mutta iankaikkisessa mielessä virheellisiä mielteitä, pysymme lujina ja vankkumattomina.

Kuten vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Jos emme ymmärrä pelastussuunnitelmaa, johon kuuluvat kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo ja tuomio ja ylösnousemus, yritys ymmärtää pelkästään tätä maailmaa vastaisi vain toisen näytöksen näkemistä kolminäytöksisestä näytelmästä.”⁴⁶ Meidän täytyy ymmärtää

ensimmäinen näytös (kuolevaisuutta edeltävä elämä) voidaksemme tehdä parhaita valintoja toisessa näytöksessä (kuolevaisuus), mikä määrittää sen, mitä meille tapahtuu kolmannessa näytöksessä (kuolemanjälkeinen elämä).

Toisin sanoen pelastussuunnitelman ymmärtäminen yhdistettynä vilpittömään rukoukseen muuttaa tavan, jolla näemme elämän, kaikki ympärillämme olevat ihmiset ja itsemme. Suunnitelman ymmärtäminen selventää hengellistä näkemystämme ja suo meidän nähdä asiat sellaisina kuin ne todella ovat.⁴⁷ Aivan kuten urim ja tummim mahdollistivat sen, että profeetta Joseph Smith sai ilmoitusta ja johdatusta,⁴⁸ samalla tavoin tieto suunnitelmasta osoittaa meille, kuinka voimme ”toimia kuolevaisuutta koskevassa opissa ja periaatteissa moraalisen tahdonvapauden mukaan”, jonka Herra on antanut meille.⁴⁹ Siten uskomme vahvistuu, ja saamme tietää, kuinka voimme suunnitella elämämme kulkua ja tehdä päätöksiä, jotka ovat sopusoinnussa iankaikkisen totuuden kanssa.

Oheisena on esimerkkejä, jotka ovat erityisen hyödyllisiä nykyaikana.

Avioliiton tarkoitus Jumalan suunnitelmassa

Avioliitto ja perhe ovat hyökkäyksen kohteina, koska Saatana tietää niiden olevan välttämättömiä iankaikkisen elämän saavuttamiseksi – yhtä välttämättömiä kuin luominen, lankeemus sekä Jeesuksen Kristuksen sovitus ja ylösnousemus.⁵⁰ Koska Saatana ei onnistunut tuhoamaan mitään noista suunnitelman tukipilareista, hän pyrkii tuhomaan meidän ymmärryksemme avioliitosta ja perheestä sekä niihin liittyvät käytäntömme.

Kun pidämme taivaallisen Isän suunnitelman kiinne-kohtana, avioliiton tarkoitus nousee esiin selkeänä. Käsky jättää isä ja äiti, liittyä toisiinsa avioliitossa⁵¹ sekä lisääntyä ja täyttää maa⁵² tekee Hänen suunnitelmansa mahdolliseksi. Avioliiton välityksellä tuomme Hänen henkilapsiaan maailmaan, ja meistä tulee Hänen kumppaneitaan auttaessamme Hänen lapsiaan osallistumaan Hänen suunnitelmaansa.⁵³

Isän suunnitelma tarjoaa meille keinon periä iankaikkinen elämä – sellainen elämä, joka taivaallisilla vanhemmillamme on. Sen suunnitelman mukaan ”Herran edessä ei kuitenkaan

ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista”⁵⁴. Iankaikkisen elämän perusolemuksen kuuluu miehen ja naisen iankaikkinen avioliitto, joka on välttämätön osa taivaallisten vanhempiemme kaltaiseksi tulemistä.⁵⁵

Miehen ja naisen välinen avioliitto

Avioliitossa me täydennämme toinen toistamme niin kuin vain mies ja nainen ainutlaatuisine ja välttämättömine erilaisuuksineen voivat tehdä. Kulkiessamme kuolevaisuuden läpi miehenä ja vaimona kehitymme yhdessä, pääsemme lähemmäksi Vapahtajaa noudattaessamme käskyjä, teemme uhrauksia tehdessämme Jumalan tahdon ja rakennamme

yhdessä Hänen valtakuntaansa.

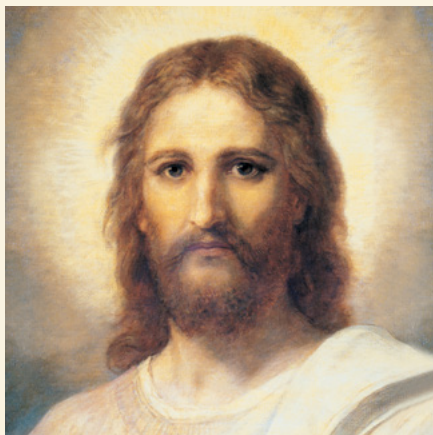
Kun tiedämme, että avioliitto on Jumalan käsky ja että Hän valmistaa lapsilleen keinon toteuttaa kaikki Hänen käskynsä⁵⁶, tiedämme myös, että avioliittomme onnistuu, kun toimimme yhdessä pitääksemme tekemämme liitot.

Joutuessamme kohtaamaan kuolevaisuuden haasteita saamme jumalisuuden voiman pappeuden toimitusten välityksellä ja päättämällä pitää niihin kuuluvat liitot.⁵⁷ Tempelitoimitukset antavat meille voiman korkeudesta ja mahdollistavat sen, että voimme palata taivaallisen Isämme luokse.⁵⁸ Sinetöimistöimitus mahdollis-

taa sen, että mies ja vaimo voivat kehittyä yhdessä Jumalan voimasta ja tulla yhdeksi Herran kanssa.⁵⁹ Mikään tällaisen avioliiton korvike ei täytä Hänen pyhiä tarkoituksiaan meitä tai Hänen lastensa myöhempiä sukupolvia varten.⁶⁰

Viehtymyksiä ja haluja

Jokainen meistä tulee tähän langenneeseen maailmaan inhimillisine heikkouksineen ja haasteineen.⁶¹ Jumalan suunnitelman ymmärtäminen mahdollistaa sen, että voimme nähdä kaikki inhimilliset heikkoudet – kuten Hänen suunnitelmansa vastaiset viehtymykset ja halut – vain väliaikaisina.⁶² Tieto siitä, että elimme ennen tätä elämää taivaallisten vanhempien rakkaana poikana tai tyttärenä, antaa meidän ymmärtää, että henkilökohtaisella identiteetillämme on jumalallinen perimä. Juuri meidän asemamme Jumalan poikana tai tyttärenä – eivätkä meidän heikkoutemme tai taipumuksemme – on identiteettimme todellinen perusta.⁶³

*Isän armollisen suunnitelman mukaan
Vapahtajan ylösnousemus kumoaa
lankeemuksen vaikutukset.*

Kun sovellamme päivittäin käytäntöön tietoaamme taivaallisen Isän suunnitelmasta, elämämme saa syvällisemmän merkityksen.

Tästä näkökulmasta käsin voimme nöyrempinä ja kärsivällisempinä turvata Herraan⁶⁴ luottaen siihen, että kun uskomme, olemme kuuliaisia ja kestämmme loppuun asti, meidän taipumuksemme ja halumme puhdistetaan, meidän ruumiimme pyhitetään ja meistä tulee todella Kristuksen poikia ja tyttörii, Hänen sovituksensa täydellisiksi tekemiä.

Suunnitelman iankaikkinen näkökulma tuo varmuuden siitä, että uskollisille koittaa varmasti päivä, jolloin Jumala ”pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyneleen – – [eikä enää ole] vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut”⁶⁵. Tämä ”täydellinen toivon kirkkaus”⁶⁶ rauhoittaa mielemme ja sydämemme ja mahdollistaa sen, että voimme kärsivällisesti ja uskollisesti turvata Herraan.

Lupauksia niille, jotka kestävät uskollisesti

Niille, jotka miettivät, estääkö heidän tämänhetkinen tilanteensa tai tilansa heitä saavuttamasta iankaikkista elämää, tulisi

muistaa, että ”ketään ei ole ennalta määrätty saamaan vähemmän kuin kaikki, mitä Isällä on lapsiaan varten”⁶⁷.

Mitään siunausta ei evätä uskollisilta. Presidentti Lorenzo Snow on julistanut: ”Yksikään myöhempien aikojen pyhä, joka kuolee elettyään uskollisen elämän, ei menetä mitään sen vuoksi, ettei hän ole tehnyt tiettyjä asioita, kun hänelle ei ole tarjoutunut niihin tilaisuutta. Toisin sanoen, jos nuori mies tai nuori nainen ei saa tilaisuutta solmia avioliittoa ja hän elää uskollisesti kuolemaansa asti, hän saa kaikki ne siunaukset, korotuksen ja kirkkauden, jotka kuka tahansa mies tai nainen saa, jolle tilaisuus siihen on tarjoutunut ja joka sen on käyttänyt. Se on varmaa ja vääjäämätöntä.”⁶⁸

Lupauksia kaikille, jotka tuntevat suunnitelman ja toteuttavat sitä päivittäin

Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä jokainen meistä kannatti Isän suunnitelmaa koko sydämeästään. Me tiesimme Hänen

rakastavan meitä ja olimme ihmeissämme, kun Hän tarjosi meille auliisti tätä tilaisuutta periä kaiken, mitä Hänellä on, mukaan luettuna iankaikkisen elämän. Avain menestykseen me kuolevaisuutta edeltävässä elämässä oli Isämme suunnitelman tukeminen. Se on niin ikään avain menestykseen me kuolevaisuudessa.

Kehotankin meitä kaikkia puolustamaan jälleen yhdessä Isämme suunnitelmaa. Me teemme sen rakkaudesta kaikkia kohtaan, sillä itse suunnitelma on osoitus Jumalan rakkaudesta.

Kun sovellamme päivittäin käytäntöön tietoaamme taivaallisen Isän suunnitelmasta, elämämme saa syvällisemmän merkityksen. Me suhtaudumme haasteisiimme suurempaa uskoa osoittaen. Me kuljemme eteenpäin iankaikkisen elämän varmassa, kirkkaassa, loistokkaassa toivossa. ■

VIITTEET

1. MK Jaak. 6:8; Alma 12:25–26, 30, 32; 17:16; 18:39; 29:2; 39:18; 42:11.
2. Alma 42:8, 16.
3. Jar. 1:2; Alma 24:14; 42:5; Moos. 6:62.
4. Ks. Alma 12:32; ks. myös Boyd K. Packer, "The Great Plan of Happiness and Personal Revelation", kirkon koululaitoksen lähetys nuorille aikuisille, 7. marraskuuta 1993.
5. OL 14:7.
6. Ks. Harold B. Lee, *The Teachings of Harold B. Lee*, toim. Clyde J. Williams, 1996, s. 72; ks. myös Bruce R. McConkie julkaisuissa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 26.
7. Alma 12:32, kursivointi lisätty; ks. myös jae 25.
8. Ks. 2. Nefi 2:13–16; OL 101:78.
9. Ks. George Q. Cannon, *Gospel Truth: Two Volumes in One: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, toim. Jerreld L. Newquist, 1974, s. 296.
10. Ks. Richard G. Scott, "Kuinka elää hyvin keskellä lisääntyvää pahuutta", *Liahona*, toukokuu 2004, s. 102; Robert D. Hales, *Return: Four Phases of Our Mortal Journey Home*, 2010, s. 33.
11. "Perhe – julistus maailmalle", *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129; ks. myös Ap. t. 17:29; Room. 8:16–17; Hepr. 12:9; Abr. 3:18–25.
12. Ks. Alma 12:30; ks. myös Job 38:4–7; Abr. 3:22–28.
13. Ks. 2. Nefi 2:13; ks. myös Howard W. Hunter, "Jumalan tunteminen", *Valkeus*, toukokuu 1975, s. 45; *Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant*, 2002, s. 30: "Aivan jokainen noista käskyistä on annettu siinä tarkoituksessa, että – – meistä tulisi kelvollisia ja valmiita palaamaan taivaallisen Isämme luo ja asumaan Hänen luonaan. Näiden velvollisuuksien ja velvoitteiden tarkoituksena on tehdä meidän luontees-tamme Jumalan kaltainen. Niiden tarkoituksena on tehdä meistä jumalia ja valmistaa ja tehdä meidät kelvollisiksi niin, että meistä voi tulla – – perillisiä yhdessä Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kanssa."
14. Ks. OL 136:31; Abr. 3:24–25.
15. Ks. Job 38:7.
16. Ks. OL 88:34–36, 39–40.
17. Ks. Jes. 53:3–5; 2. Nefi 2:8; 9:10–11; 31:21; Moosia 3:17; Alma 7:11–13.
18. Ks. 1. Piet. 1:20; Moos. 4:2.
19. Ks. Abr. 3:27.
20. Ks. Jes. 14:12–16.
21. Ks. Moos. 4:3–4; ks. myös 1:19.
22. Ks. Ilm. 12:7–9.
23. Ks. OL 10:26–27.
24. Ks. OL 59:18–19.
25. Ks. Abr. 3:24–26.
26. Ks. 1. Moos. 1:26–28.
27. Ks. Alma 42:2–6; Moos. 4:25, 28–31.
28. Ks. 2. Nefi 2:23; Moos. 5:11; ks. myös Boyd K. Packer, "Onnensuunnitelma", *Liahona*, toukokuu 2015, s. 26–28.
29. Ks. Alma 39:3–5; 41:3–4, 10–15.
30. 2. Nefi 2:27.
31. Ks. 2. Nefi 2:11.
32. Ks. 2. Nefi 2:26–29; Alma 34:32–35.
33. Ks. MK Jaak. 4:7; Et. 12:27; OL 62:1.
34. Ks. Alma 12:30–32.
35. Ks. Moroni 7:16–19; OL 88:7, 11–13.
36. Ks. 2. Nefi 31:12–14, 18.
37. Ks. 1. Joh. 1:8.
38. Ks. Luuk. 22:39–42; OL 19:16–19.
39. Ks. 1. Kor. 15:20–23; 2. Nefi 9:10–13; Alma 11:42–45.
40. Ks. Alma 42:2–15, 22–31; Moroni 10:32–33.
41. Ks. 2. Nefi 31:10–21; 3. Nefi 27:13–22.
42. Ks. Joh. 5:22; Room. 14:10; Ilm. 20:12–13; 2. Nefi 9:41; Alma 11:41–44; 3. Nefi 27:14–17, 20, 22.
43. Ks. Alma 34:14–17.
44. Ks. Moosia 3:21–27; Hel. 14:15–19; OL 88:21–24, 29–32.
45. Ks. Morm. 3:20–22.
46. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, toim. Cory H. Maxwell, 1997, s. 252.
47. Ks. Thomas S. Monson, "Olkaa esimerkkinä", *Liahona*, toukokuu 2005, s. 113.
48. Ks. JS-H 35.
49. OL 101:78.
50. Ks. D. Todd Christofferson, "Miksi avioliitto, miksi perhe", *Liahona*, toukokuu 2015, s. 52.
51. Ks. Matt. 19:5.
52. Ks. 1. Moos. 9:1.
53. Ks. OL 93:36–40.
54. 1. Kor. 11:11.
55. Ks. Dallin H. Oaks, "Luopumus ja palauttaminen", *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 87; ks. myös Dallin H. Oaks, "Ei muita jumalia", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 73.
56. Ks. 1. Nefi 3:7.
57. Ks. OL 84:19–21.
58. Ks. OL 109:13–26, 38.
59. Ks. OL 132:1–21.
60. Ks. 1. Piet. 3:7; OL 131:1–4; ks. myös Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, 5 osaa, 1957–1966, osa 4, s. 197: "Ne, jotka vihitään temppelissä ajaksi ja iankaikkisuudeksi, saavat *iankaikkisen elämän* siunauksen. Painotan sanoja *iankaikkisen elämän*. Iankaikkinen elämä on Jumalan elämää, mikä tarkoittaa sitä, että tulee Hänen kaltaiseksi. *Iankaikkinen elämä* tarkoittaa iankaikkista lisääntymistä – jälkeläisten jatkumista, kuten ilmoituksessa sanotaan, ikuisesti. Avioliiton solmiminen temppeliin ulkopuolella on vain ajaksi. Kuolema erottaa – kyseessä on iankaikkinen ero, elleivät he tällä välin tee parannusta ja ole niin onnekkaita, että he pääsevät temppeliin hyvittääkseen sen."
61. Ks. Et. 12:27.
62. Ks. Et. 12:37.
63. Ks. "Perhe – julistus maailmalle", s. 129; ks. myös *Jumala rakastaa lapsiaan*, kirjanen, 2007, s. 1.
64. Ks. Jes. 40:31.
65. Ilm. 21:4; ks. myös jakeet 1–3.
66. 2. Nefi 31:20.
67. D. Todd Christofferson, "Miksi avioliitto, miksi perhe", s. 52.
68. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, 2012, s. 133. Ks. myös Gordon B. Hinckley, "Jumalan tyttäriä", *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 116: "Muutamat naimattomat, jotka ovat sitä ilman omaa syytään, kysyvät, kielletäänkö heiltä aina korkein kirkkauden aste tuossa valtakunnassa. Olen varma, että rakastavan Isän ja jumalallisen Lunastajan suunnitelman mukaan ei mitään siunausta, johon muutoin olisitte kelvolliset, tulla ikuisesti teiltä epäämään."

Kun minut saatettiin upseerimessiin, aluksen kapteeni karjui osoitellen sormellaan erästä nuorta upseeria.

KUINKA TÄRKEÄÄ SE VOISI OLLA?

Olessani ulkomaankomennuksella USS West Virginialla laivalle tuli kutsu, jossa yhtä portugalintaitoista upseeria haettiin kolmen viikon vaihto-ohjelmaan Brasilian laivaston kanssa. Olin joukkomme ainoa portugalia puhuva henkilö.

En ensin aikunut mennä. Olin juuri päättänyt kolme kuukautta kestäneen partioinnin ja odotin innolla perheeni tapaamista, mutta ajatus vaihto-ohjelmasta ei lähtenyt mielestäni. Käännyin taivaallisen Isäni puoleen rukouksessa, ja sain voimallisen vastauksen, että minun tulisi ottaa tehtävä vastaan.

Valmistelut osoittautuivat varsin haasteellisiksi. Yhdessä vaiheessa

minun teki mieli antaa periksi. Ajattelin: ”Kuinka tärkeää se voisi olla?” Pyhä Henki innoitti minua kuitenkin jatkamaan eteenpäin.

Lopulta monien viivytysten jälkeen saavuin brasilialaiselle alukselle. Kun minut saatettiin upseerimessiin, aluksen kapteeni karjui osoitellen sormellaan erästä nuorta upseeria. Kapteeni näki minut, lopetti sättimisen ja sanoi takeltelevalla englannilla: ”Ai, minun amerikkalainen ystäväni on täällä. Tervetuloa. Saanko tarjota jotakin juotavaa?”

Vastasin portugaliksi, että ottaisin mielelläni suosittua brasilialaista virvoitusjuomaa, jota en ollut maistanut lähetystyöni jälkeen. Hän kertoi, että

aluksella oli kaikenlaisia alkoholijuomia, mutta sanoin, etten juo alkoholia.

Myöhemmin oveeni koputettiin. Kun avasin oven, edessäni seisoivat messissä näkemäni nuori upseeri.

”Sinä olet amerikkalainen”, hän sanoi. ”Et juo alkoholia. Puhut portugalia. Oletko sattumoisin mormoni?”

”Kyllä minä olen”, vastasin.

Hän syleili minua ja alkoi nyyhkyttää.

Tämä päällystöön kuuluva luutnantti Mendes oli melko uusi käännyttäminen, ja hän oli äskettäin valmistunut Brasilian merisotakoulusta. Laivalle tultuaan hän oli pian saanut tietää, että kapteeni odotti hänen osallistuvan satamakäynneillä muun

päällystön riehakkaaseen elämäntapaan. Sen sijaan luutnantti Mendes ilmoittautui jatkuvasti vapaaehtoiseksi satamavahtivuoroon ja jätti muutenkin osallistumatta toimintoihin poikkeamissatamissa. Se alkoi kyllästyttää kapteenia. Saapuessani messiin hän oli juuri sätimässä luutnantti Mendesiä siksi, ettei tämä halunnut tulla muiden joukkoon.

”Seuraavassa poikkeamissatamassa sinun on mentävä muun päällystön mukaan”, hän oli käskyttänyt luutnanttia. ”Sinun täytyy näyttää vierailevalle amerikkalaisupseerille, miten pidetään hauskaa. Hän odottaa sitä meiltä.”

Kuukausien ajan luutnantti Mendes oli rukoillut, että hänen kapteeninsa ymmärtäisi hänen periaatteensa ja hyväksyisi ne. Minun saavutuani messikeskustelut keskittyivät enimmäkseen evankeliumiin. Me puhuimme muille upseereille Joseph Smithistä, palautuksesta, viisauden sanasta sekä siveyden laista. Suhtautuminen luutnantti Mendesiin muuttui pian. Päällystöön kuuluvat poistivat näkyviltä pornografiset kuvat, ja seuraavassa poikkeamissatamassa nauhimme kaikki yhdessä aterian ravintolassa sen sijaan että olisimme menneet johonkin yökerhoon.

Kolmeviikkoisen laivalla oloni loppupuolella, kun olin keskustellut moneen otteeseen kapteenin ja upseerien kanssa uskonkäsityksistämme, miesten sydän alkoi pehmetä. ”Nyt minä ymmärrän”, kapteeni sanoi luutnantti Mendesille ennen lähtöäni. Hän lisäsi, ettei enää pyytäisi tätä toimimaan periaatteitaan vastaan.

En koskaan unohda tätä kokemusta. Luutnantti Mendes ja minä saimme tietää, että meidän taivaallinen Isämme tuntee meidät henkilökohtaisesti, rakastaa meitä ja välittää meidän henkilökohtaisesta elämästämme. ■

Kelly Laing, Washington, USA

SISAR SPAFFORD PUHUI MINULLE

Myöhään eräänä iltana pelasin erästä ravintolapeliä internetissä, kun mieheni kulki ohii ja ilmoitti menevänsä nukkumaan.

”Minäkin tulen pian”, sanoin hänelle.

”Uskon sen vasta kun näen”, hän sanoi.

Pelasin peliä, jossa valmistin virtuaalista ruokaa virtuaalisessa ravintolassa virtuaalisille asiakkaille. Katsoin tietokoneen näyttöä ja sanoin: ”Itse asiassa ruoka on valmiina vartin kuluttua.”

Saadakseni aikani kulumaan sitä odotellessani otin käteeni julkaisun *Tyttäreni minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*. Se oli lojunut pöydälläni siitä lähtien kun olin saanut sen Apuyhdistyksestä. Aloin lukea esipuhetta. Kolmannella sivulla huomasin Apuyhdistyksen yhdeksäntenä ylijohtajana palvelleen Belle S. Spaffordin seuraavat sanat:

”Tavallisen nykyajan naisen olisi mielestäni hyvä arvioida kiinnostuksensa kohteita ja toimintoja, joissa hän on mukana, ja sitten ryhtyä toimiin yksinkertaistaakseen elämäänsä asettamalla tärkeimmät asiat ensimmäiseksi

ja painottamalla niitä, joissa palkinnot ovat suurimmat ja kestävimmat, sekä vapauttamalla itsensä vähemmän palkitsevista toimista” (2011, s. XIII).

Pyhien kirjoitusten ohella mikään muu ei ole koskaan koskettanut sisimpääni niin. Tämä nainen, joka oli kuollut yli 30 vuotta sitten, puhui minulle. Hänen sanansa ovat todennäköisesti ajankohtaisempia tänä päivänä kuin hänen lausuessaan ne.

Tiesin heti, etten enää koskaan pelaisi internetpelejä. Sammutin tietokoneen, menin vuoteeseen ja kerroin päätöksestäni miehelleni. Seuraavana päivänä en edes käynnistänyt tietokonetta. Sen sijaan laskeskelin, kuinka monta tuntia olin tuhlannut noihin peleihin päivittäin.

Kerroin kolme tuntia päivässä luvulla 365 (päiviä vuodessa) ja jaoin sen sitten luvulla 24 (tuntia päivässä). Hämmästyin huomattessani, että olin heittänyt hukkaan 45,62 päivää vuotta kohti. Nuo kallisarvoiset tunnit ja päivät olivat kadonneet ikuisiksi ajoiksi. Olisin voinut käyttää ne lukemalla pyhiä kirjoituksia, viettämällä aikaa mieheni ja lasteni kanssa, palvelemalla muita tai suorittamalla paremmin tehtäviäni kirkossa.

Johtavat auktoriteetit puhuvat usein tästä aiheesta yleiskokouksissa. Kuitenkaan se ei ollut koskaan tehnyt minuun vaikutusta, enkä ollut uskonut sen pätevän itseeni.

Olen kiitollinen siitä, että Pyhä Henki auttoi minua ymmärtämään, että johtavat auktoriteetit – ja Belle S. Spafford – puhuivat minulle. ■

Sandy Howson, Ohio, USA

EN TIENNYT, MIKSI OLIN SIELLÄ

Äitini ja minä olimme juuri lausuneet iltarukouksemme. Halasimme toisiamme ja sanoimme: ”Minä rakastan sinua.” Sitten menin omaan huoneeseeni. Kun tartuin ovenkahvaan, mieleeni tuli voimakas tunne, että seuraavana päivänä äitini kuolisi.

Mieleni ja sydämeni yrittivät taistella ajatusta vastaan. Äidilleni ei missään nimessä tapahtuisi mitään. Hän olisi aivan kunnossa.

Heti kun pääsin huoneeseeni, polvistuin rukoukseen ja sanoin taivaalliselle Isälle, ettei äitiäni koskeva tunne voinut olla totta. Pyysin Häntä poistamaan tunteen mielestäni, mutta se ei lähtenyt pois. Palasin vanhempieni huoneeseen ja sanoin äidille, että halusin vielä yhden halauksen ja suukon ennen nukkumaan menoa. Sanoimme taas: ”Minä rakastan sinua”, ja palasin huoneeseeni. Kesti jonkin aikaa ennen kuin sinä iltana nukahdin.

Seuraavana aamuna heräsin hermostuneena. Onnekseni näin äitini iloisena ja hyvässä kunnossa. Mutta mieleni sopukoissa oli yhä tuo kiusaava tunne, ettei kaikki ollut hyvin. Sinä päivänä oli paasto- ja todistuskokous, ja äiti nousi ylös ja lausui kauniin todistuksen.

Sakramenttikokouksen jälkeen hän meni opettamaan Alkeisyhdistyksen luokkaansa ja minä menin pyhäkouluun. Sain taas selvän tunteen; tällä kertaa se kehotti minua lähtemään pyhäkoulusta. En halunnut herättää huomiota, mutta jokin veti minut paikaltani ja ulos ovesta. Parin minuutin kuluttua huomasin olevani äitini Alkeisyhdistysluokassa kuuntelemassa hänen opetustaan. En tiennyt, miksi olin siellä, mutta tiesin, että olin siellä, missä minun piti olla.

Myöhemmin samana iltapäivänä veljeni kodissa äiti katsoi minua suoraan silmiin viimeisen kerran lyyhistyessään maahan ja kuollessaan keuhkoveritulppaan. Omista syistään ja suuresta armostaan taivaallinen Isä oli lähettänyt Pyhän Hengen valmistamaan minua siihen. Nuo kuiskaukset antoivat minulle ja äidilleni lisää yhteistä aikaa, jota en olisi saanut, jos olisin jättänyt tuon hiljaisen, vionon äänen huomiotta.

Äitini kuoleman aikaisissa tapahtumissa taivaallisen Isäni rakkaus minua kohtaan oli ilmeisempää kuin koskaan aiemmin. Kuinka siunattuja me olemmekaan, kun meillä on taivaan Isä, joka rakastaa meitä niin paljon, että antaa meille erityisen Pyhän Hengen lahjan. ■

Amber Cheney, Alabama, USA

Palasin vanhempieni huoneeseen ja sanoin äidille, että halusin vielä yhden halauksen ja suukon ennen nukkumaan menoa.

Kun soitin laivayhtiöön ja pyysin laivaa viivyttämään lähtöään parilla päivällä, minulle sanottiin, etteivät he voisi jäädä odottamaan.

RUKOILIN PÄÄSTÄKSENI ROTUMAAN

"*Westerland* lähti eilen", kälyni sanoi tervehtiessään meitä Nadin kansainvälisellä lentokentällä Fidžissä.

Olin uutisesta sekä surullinen että pettynyt. *M/S Westerland* oli laiva, jonka piti viedä meidät vanhemman veljeni luokse Rotuman saarelle. Rotuma sijaitsee noin 600 km luoteeseen Viti Levusta, joka on suurin Fidžin saarista. Jos myöhästyy laivasta, joutuu seuraavan laivan tuloa todennäköisesti odottamaan päiviä tai jopa viikkoja.

Vuotta aiemmin olin mennyt Rotumaan auttaakseni veljeäni kunnostamaan isoäitimme taloa, ja olin lähtenyt veljeni luota työhön liittyvän erimielisyyden vuoksi. Nyt halusin kohdata hänet kasvotusten ja kertoa hänelle, kuinka pahoillani olin.

Viikkoa ennen kuin vaimoni Akata ja minä lensimme Australiasta Fidžiin veljentyttäreni oli kertonut minulle, että *Westerland* lähtisi Rotumaan saapumistamme edeltävänä päivänä. Olin heti

soittanut laivayhtiöön ja pyytänyt laivaa viivyttämään lähtöään parilla päivällä.

"Ei, emme voi tehdä sitä, vaikka haluaisimmekin", kuului vastaus. "Rotuman saarineuvosto on valmistellut tulojuhlaa, ja laivan täytyy lähteä aikataulun mukaan."

Mieleeni juolahti eräs ajatus, ja päätin paastota ja rukoilla.

"Rakas taivaallinen Isä", rukoilin, "haluaisin kovasti ehtiä Rotumaan menevään laivaan. He eivät uskoakseni voi viivyttää lähtöään päivällä tai parilla, mutta Sinulla on voima järjestää asia. Voisitko mahdollisesti poistaa edes yhden pultin jostakin kohdasta laivaa, niin että matka viivästyisi ja minäkin pääsisin kyytiin? Minun täytyy mennä Rotumaan ja tehdä sovinto veljeni kanssa."

Kuultuamme masentavat uutiset lähdimme satamaan toiselle puolelle saarta. Siellä saimme kuitenkin kuulla, että laivalla oli ollut koneongelmia,

eikä se ollutkaan vielä lähtenyt. Taivaallinen Isä oli vastannut rukoukseen! Osoittautui, että suuren öljyvuo-
don korjaamiseksi piti vaihtaa koko kone – eikä vain yhtä pulttia.

Kun laiva vihdoinkin lähti viikkoa myöhemmin, olin kyydissä. Saavuttuani Rotumaan syleilin veljeäni ja pyysin anteeksi, ja välimme korjautuivat. Se oli todellakin syy juhlia.

Tulen aina olemaan kiitollinen tästä suurenmoisesta hengellisestä kokemuksesta ja Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista. Se on todistus siitä, että ihmeitä tapahtuu yhä tänäkin päivänä, että taivaallinen Isä elää ja vastaa vilpittömiin rukouksiimme, että rukous ja paasto kulkevat käsi kädessä ja että evankeliumi on totta – myös pienessä kylässä pikkuruisella Rotuman saarella. ■

John K. Muaror, Uusi Etelä-Wales, Australia

(Julkaistaan postuumisti.)

Randall L. Ridd

Palveli toisena
neuvonantajana
Nuorten Miesten
ylimmässä johto-
kunnassa vuosina
2013–2015.

ELÄKÄÄ vakain aikein

Ollessani nuori seminaarioppilas opin, miten tärkeitä vakaat aiheet ovat. Opettajamme haastoi meidät lukemaan Mormonin kirjan. Seuratakseen edistymistämme hän laati taulukon, jonka toisessa reunassa olivat meidän nimemme allekkain ja ylälaidassa luettelo kirjoista. Joka kerta kun saimme luettua jonkin kirjan, hän laittoi nimemme viereen tähden.

Alussa en uhrannut paljoakaan aikaani lukemiseen, eikä kestänyt kovinkaan kauan kun huomasin, että jäin yhä enemmän jälkeen muista. Häpeän tunteen sekä luontaisen kilpailuhenkeni yllyttämänä aloin lukea. Joka kerta kun sain tähden, minusta tuntui hyvältä. Ja mitä enemmän tähtiä sain, sitä motivoituneempi olin lukemaan – oppituntien välissä, koulun jälkeen, jokaisena vapaahetkenäni.

Tämä olisi hieno kertomus, jos voisin kertoa, että ponnistelujeni ansiosta sain Mormonin kirjan luettua ensimmäisenä luokastamme – mutta en

saanut. Ja olisi hienoa, jos voisin kertoa teille saaneeni jotakin parempaa kuin ensimmäisen sijan – todistuksen Mormonin kirjasta. Mutta sitäkään ei tapahtunut. En saanut todistusta. Sain vain tähtiä. Sain tähtiä, koska se oli se syy, miksi luin. Moronin sanoja lainatakseni, se oli minun ”vakaa aikeeni”.

Moroni sanoo sen selvästi kuvaillessaan sitä, kuinka voi saada tietää, onko Mormonin kirja totta: ”Ja kun te nämä saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, *vakain aikein*, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla” (Moroni 10:4).

Oikeasta syystä

Kun katson taaksepäin, huomaan, että Herra oli täysin reilu minua kohtaan. Miksi olisin odottanut saavani mitään muuta kuin sen, mitä pyrin saamaan? Vakain aikein tekeminen

**Vakain aikein
tekeminen
on sitä, että
tekee oikein
oikeasta
syystä.**

on sitä, että tekee oikein oikeasta syystä; olin lukenut oikean kirjan *väärästä* syystä.

Vasta vuosia myöhemmin luin lopulta Mormonin kirjan vakain aikein. Nyt minä tiedän, että Mormonin kirja täyttää jumalallisen tarkoituksensa todistaessaan Jeesuksen Kristuksen elämästä ja palvelutyöstä, koska olen lukenut sen vakain aikein.

Opetus, jonka sain vakaista aikeista ja Mormonin kirjasta, soveltuu meihin kaikkiin kaikilla elämämme alueilla. Liian usein noudatamme passiivisesti malleja ja tapoja, jotka olemme omaksuneet vuosien varrella – teemme jotakin rutiininomaisesti miettimättä sen tarkemmin, mihin tuo rutiini johtaa meidät. Vakain aikein eläminen tuo keskittymistä ja tarkoitusta elämäämme, ja sillä on suuri vaikutus. Eläminen vakain aikein tarkoittaa sitä, että ymmärtää syyn asioihin ja on tietoinen omien tekojensa taustalla olevista motiiveista. Sokrates on sanonut: ”Elämä ilman tutkiskelua ei ole elämisen arvoista.”¹ Pohdiskelkaa, millä tavoin käytätte aikaanne, ja kysykää itseltänne säännöllisesti: ”Miksi?” Tämä auttaa teitä omaksumaan kyvyn nähdä tätä hetkeä kauemmas. On paljon parempi katsoa eteenpäin ja kysyä itseltään: ”Miksi tekisin niin?” kuin katsoa taaksepäin ja kysyä: ”Miksi, voi, miksi teinkään niin?”

Mitä Herra haluaa sinun tekevän?

Kun olin nuori mies, olin päättänyt olla lähtemättä lähetystyöhön. Opiskeltuani vuoden korkeakoulussa ja oltuani vuoden armeijassa minulla oli hyvä työpaikka paikallisessa sairaalassa röntgenteknikkona. Elämässä näytti sujuvan hyvin, eikä lähetystyö tuntunut välttämättömältä.

Eräänä päivänä tohtori James Pingree, yksi sairaalan kirurgeista, kutsui minut lounaalle. Keskustelumme lomassa tohtori Pingree sai tietää, ettei suunnitelmissani ollut palvella lähetystyössä, ja hän kysyi syytä siihen. Kerroin hänelle, että olin jo hieman

Vakain aikein eläminen tarkoittaa sitä, että ymmärrämme syyn tekemisillemme – toimintamme taustalla olevat motiivit. Sokrates on sanonut: ”Elämä ilman tutkiskelua ei ole elämisen arvoista.”

vanhempi ja että oli luultavasti liian myöhäistä lähteä. Hän sanoi minulle, ettei se ollut kovinkaan hyvä syy ja että hän itse oli lähtenyt lähetystyöhön saatuaan lääketieteen opintonsa suoritettua. Sitten hän lausui todistuksensa oman lähetystyönsä tärkeydestä.

Hänen todistuksellaan oli minuun merkittävä vaikutus. Se sai minut rukoilemaan toisin kuin olin rukoillut koskaan aiemmin – *vakain aikein*. Mieleeni tuli monia syitä olla lähtemättä lähetystyöhön: Olin ujo. Minulla oli työpaikka, josta pidin. Minulla oli mahdollisuus stipendiin, jota ei olisi tarjolla lähetystyön jälkeen. Ennen kaikkea minulla oli tyttöystävä, joka oli odottanut minua ollessani armeijassa – ja tiesin, ettei hän jaksaisi odottaa enää kahta vuotta! Rukoilin yhä uudestaan saadakseni vahvistuksen sille, että syyni olivat pätevät ja että olin oikeassa.

Pettymyksekseni en saanut sitä helppoa kyllä tai ei -vastausta, jota toivoin. Sitten mieleeni tuli ajatus: ”Mitä Herra haluaa sinun tekevän?” Minun oli myönnettävä, että Hän halusi minun palvelevan lähetystyössä, ja siitä tuli käänteentekevä hetki elämässäni. Aioinko tehdä sitä, mitä itse halusin tehdä, vai tehdä Herran tahdon mukaan? Se kysymys meidän kaikkien olisi hyvä esittää itsellemme usein.

Onneksi päätin palvella lähetystyössä, ja minulle annettiin tehtäväksi työskennellä Meksikon pohjoisella lähetyskentällä.

lankaikkisia seurauksia

Kolmekymmentäviisi vuotta myöhemmin poikani innosti minua lähtemään kanssaan Meksikoon. Toivoimme löytävämme joitakin ihmisiä, joita olin opettanut. Osallistuimme sakramenttikokoukseen siinä pienessä

kaupungissa, jossa olin aloittanut lähetystyöni, mutta en tunnistanut ketään. Kokouksen jälkeen puhuimme yhden jäsenen kanssa ja kysyimme, tunsiko hän ketään luetteloni ihmisistä, joita olin opettanut monia vuosia aiemmin. Kävimme luetteloa läpi ilman menestystä, kunnes tulimme viimeisen nimen kohdalle: Leonor Lopez de Enriquez.

”Ai niin”, mies sanoi. ”Tämä perhe kuuluu toiseen seurakuntaan, mutta he käyvät kokouksissa tässä rakennuksessa. Heidän sakramenttikokouksensa on seuraavana.”

Meidän ei tarvinnut odottaa pitkään ennen kuin Leonor astui sisälle rakennukseen. Vaikka hän oli jo suunnilleen 75-vuotias, tunsin hänet heti, ja hän tunsikin minut. Halasimme pitkään ja itkimme.

”Olemme 35 vuoden ajan rukoilleet, että palaisit, jotta voisimme kiittää sinua siitä, että toit evankeliumin meidän perheellemme”, hän sanoi.

Kun muut perheenjäsenet tulivat sisälle rakennukseen, halasimme ja itkimme. Saimme pian kuulla, että tämän seurakunnan piispa oli yksi Leonorin pojista, laulunjohtaja oli hänen pojanpoikansa ja useat nuoret miehet Aaronin pappeuden haltijoista olivat hänen lastenlapsiaan. Yksi tyttäristä oli naimisissa vaarnan johtokunnan neuvonantajan kanssa. Toinen tytär oli naimisissa erään läheisen seurakunnan piispan kanssa. Useimmat Leonorin lapsista olivat olleet lähetystyössä, ja nyt lähetystyössä on ollut näiden lastenkin lapsia.

Saimme huomata, että Leonor on ollut paljon parempi lähetysaarnaja kuin minä olin. Nykyään hänen lapsensa muistelevat kiitollisina hänen uupumattomia pyrkimyksiään opettaa heille evankeliumia. Hän opetti heille, että pienet valinnat johtavat aikanaan täyteen vanhurskaaseen ja onnelliseen elämään, ja he ovat opettaneet niitä asioita muille. Kaiken kaikkiaan yli 500 ihmistä on tullut kirkkoon tämän yhden erinomaisen perheen ansiosta.

Se kaikki alkoi yksinkertaisesta keskustelusta lounaalla. Ajattelen usein, että jos tohtori Pingree olisi keskittynyt enemmän uraansa ja muihin maailmallisiin pyrkimyksiin, hän ei ehkä koskaan olisi kysynyt, miksi en ollut palvelemassa lähetystyössä. Mutta hänen huomionsa keskittyi muihin ihmisiin ja Herran työn edistämiseen. Hän kylvi siemenen, joka on kasvanut ja tuottanut hedelmää ja kertautuu elinlisääntyä edelleen kiihtyvällä vauhdilla (ks. Mark. 4:20). Lähetystyöni opetti minulle, että yksittäisellä päätöksellä tehdä Herran tahto on iankaikkiset seuraukset.

Muistakaa iankaikkinen päämääränne

Olen usein katsonut elämääni taaksepäin ja ihmetellyt, miksi minun oli niin vaikeaa tehdä päätös lähteä lähetystyöhön. Se oli vaikeaa, koska huomioni oli kiinnittynyt toisaalle – olin kadottanut silmistäni iankaikkisen tarkoitukseni, todellisen syyn siihen, miksi me olemme täällä.

Toiveeni ja tahtoni eivät olleet sopusoinnussa Herran tahdon kanssa.

Muussa tapauksessa päätös olisi ollut helpompi. Ja miksi ne eivät olleet sopusoinnussa keskenään? Kävin sunnuntaisin kirkossa ja nautin sakramentin – mutta en keskittynyt sen merkitykseen. Rukoilin, mutta useimmiten rutiininomaisesti. Luin pyhiä kirjoituksia, mutta vain satunnaisesti enkä vakain aikein.

Kannustan teitä elämään harkiten ja keskittyneesti – vaikka ette olisi-kaan johdonmukaisesti tehneet niin aiemmin. Älkää antako ajatusten siitä, mitä olette jo tehneet tai mitä ette ole tehneet, lannistaa teitä. Antakaa Vapahtajan suoda teille mahdollisuus aloittaa puhtaalta pöydältä. Muistakaa, mitä Hän on sanonut: ”Niin usein kuin he tekivät parannuksen ja etsivät anteeksiantoa *vakain aikein*, heille annettiin anteeksi” (Moroni 6:8).

Aloittakaa nyt. Eläkää elämää, jolla on tarkoitus. Ymmärtäkää, miksi teette sen, mitä teette, ja mihin se vie teidät. Kun teette näitä asioita, te tulette huomaamaan, että kaikkein tärkein syy kaiken tekemänne taustalla on se, että te rakastatte Herraa ja te tunnette Hänen täydellisen rakkautensa teitä kohtaan. Rukoilen, että te saatte suurta iloa tavoitellessanne täydellisyyttä sekä ymmärtäessänne ja tehdessänne Hänen tahtonsa. ■

Maaailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, puheesta ”Tarkoituksellinen elämä – vakaiden aikeiden tarkeys”, joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella 11. tammikuuta 2015. Koko puhe on osoitteessa devotionals.lds.org.

VIITE

1. ”Platon: Apologia eli Sokrateen puolustuspuhe”, julkaisussa *Teokset I*, 1999, suom. Marianna Tyni, 38a.

Uskoa, palvelemista ja leipä

Nissanka (Nissh) Muthu Mudalige

Vuonna 2007 muutin Sri Lankasta Armeniaan opiskelemaan ja tapasin lähetyssaarnaajat.

Seuraavana vuonna minut kastettiin. Kasteeni jälkeen halusin kovasti palvelulla kokoaikaisessa lähetystyössä. En voinut tehdä sitä, koska olin yli 25-vuotias. Lähetysohjaaja kutsui minut kuitenkin palvelemaan minilähetystyössä. Vastuunani oli muun muassa tehdä työtä muiden vanhimpien kanssa ja saarnata evankeliumia. Rakastin sitä.

Rohkeuden koetus

Samaan aikaan rahavarani olivat tiukoilla. Sitten isäni liikeyritys teki konkurssin, eikä hän enää voinut lähettää minulle rahaa. Minulla oli rahaa ruokaan vain muutamaksi päiväksi. Yliopisto oli lähellä asuinpaikkaani, mutta lähetystoimistolle oli puolen tunnin bussimatka. Edestakainen matka maksoi 200 dramia (viitensenkymmentä senttiä).

Halusin silti pitää lähetystyöpalveluni kunnia. Kun eräs vanhin pyysi minua mukaansa tapaamaan

muutamia jäseniä ja ehdotti tapaamista seurakuntakeskuksen luona – kolmen vartin bussimatkan päässä – vastasin myöntävästi, vaikka minulla oli rahaa vain yhteen leipään. Kuljin seurakuntakeskukselle kävellen. Oli kuuma kesäpäivä, joten minun oli matkan varrella välillä levättävä ja juotava vettä. Kesti yli kaksi tuntia ennen kuin lopulta pääsin perille. Kahden tunnin kävelymatkalla takaisin kotiin käytin viimeisen kolikkoni leipään.

Suurempi koetus

Pian kotiin saavuttuani sain puhelun samalta vanhimmalta. Hän sanoi: ”Nissh, olen pahoillani, että soitan taas, mutta yksi jäsenistä on sairaana. Voisitko tulla toverikseni, kun annan hänelle siunauksen?” Halusin kertoa hänelle, että olin liian väsynyt käveltyäni helteessä neljä tuntia, mutta sydämeni ei antanut lupaa siihen. Uskoni antoi minulle voimaa ja rohkeutta, joten lupasin lähteä.

Juuri silloin huonetoverini tuli sisään. Kysyin häneltä, voisinko lainata häneltä rahaa päästäkseni lähetystoimistolle. Hän sanoi, että hänellä

**Kun kävelin kotiin,
minua ei väsyttänyt.
Ainoa asia, mitä
pystyin ajattelemaan,
oli tuon vanhan
naisen hymy.**

oli rahaa vain loppukuun ruokaan, eikä hän siksi voinut lainata minulle yhtään.

Yhtäkkiä katseeni osui pöydällä olevaan tuoreeseen leipään, jonka olin juuri ostanut – ainoaan ruokaan, mitä minulla oli. Otin sen käteeni ja sanoin: ”Ostin äsken tämän leivän. Voitko ottaa sen ja antaa minulle 100 dramia?” Hän hymyili ja sanoi voivansa tehdä niin. Otin rahat ja matkustin bussilla lähetystoimistolle.

Kävimme sen kirkon jäsenen luona. Hän oli vanha nainen, joka oli vuo-
teenomana. Hän pystyi hädin tuskin
avaamaan silmänsä nähdäkseen mei-
dät, mutta hän hymyili minulle. Hän
puhui erityisesti minulle muistellen
varhaisempia aikoja elämässään. Hän
oli todella iloinen nähdessään meidät
kotonaan. Vanhin ja minä annoimme
hänelle yhdessä siunauksen. Hän
hymyili taas, ja saatoin nähdä valon
hänen kasvoillaan. Hänen tyttärensä
mainitsi, että meidän vierailumme
oli ensimmäinen kerta moneen kuu-
kauteen, kun hän oli nähnyt äitinsä
hymyilevän.

Kävelin taas kaksi tuntia takaisin
kotiin, mutta tällä kertaa minua ei
väsyttänyt. Ainoa asia, mitä pystyin
ajattelemaan, oli tuon vanhan naisen
hymy ja meidän keskustelumme.

Tunsin, että taivaallinen Isä oli halun-
nut minun käyvän hänen luonaan.
Ehkä juuri sitä hän oli tarvinnut
kokeakseen suurempaa onnea elä-
mänsä viimeisinä päivinä. Olin hyvin
kiitollinen tilaisuudestani olla mukana
tuolla vierailulla. Pyysin taivaallista
Isää siunaamaan tuota naista. Pyysin
Häntä myös siunaamaan minua päi-
vittäisellä ruoalla tänä taloudellisesti
vaikeana aikana.

Siunauksia ylhäältä

Jumala ei jättänyt minua yksin.
Ystäväni jakoi ruokansa kanssani siinä
kuussa. En koskaan joutunut mene-
mään nukkumaan nälkäisenä, vaikka
taskussani ei ollut lanttiakaan. Kävelin
lähetystoimistolle joka päivä – eikä
minua koskaan väsyttänyt. Tuo uhraus
teki minut iloiseksi.

Siinä kuussa minut kutsuttiin
usein lounaalle tai päivälliselle. Eräänä
päivänä huonetoiverini ja minä olimme
kumpikin rahattomia ja meillä oli vain
pieni leipä aamiaiseksi. Sinä iltana
olimme todella nälkäisiä. Kävelimme
alas katua aikoen pyytää eräältä
ystävältä rahaa lainaksi. Viereen
pysähtyi auto, jossa oli kaksi syntype-
räistä armenialaista. Miehet kysyivät
meiltä, mistä olemme kotoisin. Kun
sanoimme olevamme srilankalaisia,
he kutsuivat meidät kotiinsa illalliselle.
He halusivat kuulla kaiken Sri Lan-
kasta, ja meillä oli hieno illallinen.

Rakastan taivaallista Isääni ja kaik-
kia siunauksia, joita Hän antaa minulle
jatkuvasti. Hän on vierelläni ja auttaa
minua, ja tunnen Hänen rakastavan
huolenpitonsa joka päivä. ■

Kirjoittaja asuu Armeniassa.

**Vanhin
Dallin H. Oaks**

kahdentoista
apostolin
koorumiasta

PORNOGRAFIAN

ANSASTA PÄÄSEE POIS

*Meidän kaikkien täytyy oppia suhtautumaan
oikealla tavalla seksiä sisältävään mediaan.*

Kymmenen vuotta sitten yleiskonferenssissa puheeni aiheena oli pornografia. Lisäsin oman ääneni muiden pornografian tuhoisista hengellisistä vaikutuksista varoittavien johtajien kuoroon. Varoitin, että se, mitä kutsuin ”luvattomia sukupuolisuhteita edistäväksi kirjallisuudeksi”, haavoittaa liian monia miehiä ja poikia.¹ Kaikenlainen pornografian käyttäminen on pahasta – se tuhoaa hengellisen herkkyyden, heikentää kykyä käyttää pappeuden voimaa ja vahingoittaa kallisarvoisia ihmissuhteita.

Nyt, yli 10 vuotta myöhemmin, olen kiitollinen, että monet ovat kuulleet ja noudattaneet profeetallisia varoituksia, kaihtaneet pornografian saastaa ja pysyneet puhtaina ja tahrattomina. Olen kiitollinen myös siitä, että monet ovat noudattaneet profeetallista kehoitusta jättää pornografia taakseen, korjata särkyneitä sydämiä ja ihmissuhteita ja kulkea eteenpäin opetuslapseuden polulla. Mutta olen huolissani enemmän kuin koskaan siitä, että jotkut joukostamme joutuvat edelleen pornografian ansaan, erityisesti nuoret miehemme ja yhä lisääntyvässä määrin nuoret naisetkin.

Tärkein syy pornografian kasvavalle ongelmalle on se, että nykypäivän maailmassa seksuaaliväritteisiä sanomia ja kuvia on kaikkialla: niitä on elokuvissa, televisio-ohjelmissa, sosiaalisessa mediassa, tekstiviesteissä, puhelinsovelluksissa, mainoksissa, kirjoissa, musiikissa ja jokapäiväisissä keskusteluissa. Sen tuloksena on väistämätöntä, että me kaikki joudumme säännöllisesti kohtaamaan seksiä sisältäviä sanomia.

 Se, että ihminen
 kääntyy nöyränä
 Herran puoleen, saa
 hänet hyväksymään
 tiettyjä totuuksia,
 jotka täysin ymmär-
 rettyinä antavat
 voimaa ja poistavat
 häpeäntunnetta.

I Käytön asteet

Jotta voisimme helpommin päästä eroon tästä kasvasta pahuudesta, haluan tuoda esiin pornografian käytön eri asteita ja ehdottaa tapoja, joilla meidän tulisi suhtautua kuhunkin niistä.

Ennen vanhaan pornografiaa koskeva neuvontamme keskittyi pääasiassa siihen, että neuvoimme ihmisiä välttämään siihen tutustumista tai autoimme eroon riippuvuudesta. Vaikka nuo pyrkimykset ovat yhä tärkeitä, aiemmat kokemukset ja nykyiset olosuhteet ovat osoittaneet, että tarvitaan neuvoja pornografian käytön eri asteita varten sen ääripäiden – pornografian täydellisen välttämisen ja sen aiheuttaman riippuvuuden – lisäksi. On hyödyllistä keskittää huomiomme pornografian käytön neljään eri asteeseen: 1) tahaton altistuminen, 2) satunnainen käyttö, 3) jatkuva käyttö ja 4) pakonomainen käyttö (riippuvuus).

1. **Tahaton altistuminen.** Luulen, että jokainen on tahtomattaan joutunut kohtaamaan pornografiaa. Se ei ole syntiä, jos käännymme pois siitä emmekä kiinnitä siihen huomiota. Se on kuin virhe, joka tarvitsee oikaisemista pikemmin kuin parannusentekoa.²

2. **Satunnainen käyttö.** Tällainen pornografian käyttö voi olla satunnaista tai jopa toistuvaa, mutta se on aina tahallista, ja siinä on sen pahuus.

Pornografia herättää voimakkaita seksuaalisia tunteita ja voimistaa niitä. Luoja antoi meille nämä tunteet viisaita tarkoituksiaan varten, mutta Hän antoi myös käskyjä, joiden mukaan näitä tunteita tulee ilmaista ainoastaan miehen ja naisen välillä, jotka ovat keskenään naimisissa. Pornografia halventaa oikeanlaista seksuaalisuuden ilmaisua ja yllyttää ilmaisemaan seksuaalisia tunteita avioliiton rajojen ulkopuolella. Ne, jotka käyttävät pornografiaa, leikittelevät väkevien voimien kanssa, jotka voivat luoda elämää tai tuhota sitä. Pysykää erossa siitä!

Kaiken tahallisen pornografian käytön – olipa se kuinka satunnaista tai harvoin tapahtuvaa tahansa

– vaarana on se, että se houkuttelee yhä tiheämpään käyttämiseen, mikä väistämättä lisää kiinnostusta seksuaalisia tunteita ja käyttäytymistä kohtaan. Tutkijat ovat todenneet, että seksuaaliväritteiset kuvat tuottavat aivoissa kemikaaleja, jotka palkitsevat seksuaalisia tunteita, jotka sitten kannustavat kiinnittämään enemmän huomiota seksuaaliseen käyttäytymiseen.³ Kaikenlainen tai kaikilla tasoilla tapahtuva moraaliton seksuaalinen käyttäytyminen saa aikaan häpeäntunteen, joka voi ajan myötä juurtua syvälle ihmiseen.

3. **Jatkuva käyttö.** Pornografian toistuva tahallinen käyttö voi tehdä siitä tavan, ”käyttäytymismallin, jota noudatetaan säännöllisesti, kunnes siitä on tullut lähes

tahdosta riippumatonta”⁴. Tavaksi tulleen käytön myötä ihmiset tarvitsevat yhä enemmän ärsykeitä saman tyydytystä tuottavan reaktion saadakseen.

4. **Pakonomainen käyttö (riippuvuus).** Henkilön käyttäytyminen johtaa riippuvuuteen, kun siitä muodostuu ”addiktio” (lääketieteellinen termi, joka tarkoittaa riippuvuutta huumeista, alkoholista, pelaamisesta jne.). Se voi johtaa ”vastustamattomaan pakonomaisuuteen”, joka ”kohoo lähes kaiken muun edelle elämässä.”⁵

Jeesuksen Kristuksen
armosta kaikki voivat
saa anteeksiannon
ja voiman muuttua.

II Aste-erojen ymmärtämisen tärkeys

Kun tunnistamme nämä aste-erot, ymmärrämme myös sen, ettei jokainen pornografiaa tieteen tahtoon käyttävä ole siitä riippuvainen. Itse asiassa useimmat pornografian käytön kanssa kamppailevista nuorista miehistä ja nuorista naisista eivät ole riippuvaisia. Eron huomaaminen on hyvin tärkeää – paitsi vanhemmille, puolisoille ja johtajille, jotka haluavat auttaa, myös niille, jotka kamppailevat tämän ongelman kanssa. Syy on tässä.

Ensinnäkin, mitä pidemmälle käyttö etenee – tahattomasta altistumisesta satunnaisen tai toistuvan tahallisen käytön tai jatkuvan käytön kautta pakonomaiseen (riippuvaiseen) käyttöön – sitä vaikeampaa siitä on selviytymään. Jos käyttäytyminen luokitellaan erheellisesti riippuvuudeksi,

käyttäjä voi luulla menettäneensä tahdonvapauden ja kyvyn päästä ongelmasta eroon. Se voi heikentää päätöstä selviytyä ongelmasta ja tehdä parannus. Toisaalta se, että ihminen ymmärtää selvemmin ongelman syvyyden – ettei tapa ehkä olekaan niin syvään juurtunut tai äärimmäinen kuin ensin pelättiin – voi antaa hänelle toivoa ja lisätä hänen kykyään harjoittaa tahdonvapautta niin, että hän lopettaa ja tekee parannuksen.

Toiseksi, samoin kuin on kaikenlaisen syntisen käyttäytymisen laita, tahallinen pornografian käyttö häätää Pyhän Hengen. Jotkut sen kokeneet tuntevat innoitusta tehdä parannus. Toiset saattavat kuitenkin nolostua ja pyrkiä piilottamaan syyllisyytensä petoksella. He voivat myös alkaa tuntea häpeää, mikä voi johtaa itseinhon. Jos näin tapahtuu, käyttäjät voivat alkaa uskoa yhteen Saatanan suurimmista valheista: että se, mitä he ovat tehneet tai tekevät edelleen, tekee heistä huonon ihmisen, joka on kelvoton saamaan osakseen Vapahtajan armoa ja kykenemätön tekemään parannusta. Se ei yksinkertaisesti ole totta. Me emme koskaan ole Vapahtajan ja Hänen sovituksensa voiman ulottumattomissa.

Lopuksi, on tärkeää, ettei edes jatkuvaa tai tavaksi tullutta pornografian käyttöä leimata riippuvuudeksi, koska se ei anna oikeaa kuvaa tarvittavan parannuksenteon ja

ongelmasta selviytymisen olosuhteista tai koko luonteesta. Se, että ymmärretään paremmin, missä vaiheessa prosessia henkilö on, antaa myös paremman ymmärryksen siitä, miten ongelmasta selviytymiseksi on toimittava.

III Eroon pornografiasta

Pohditaanpa nyt, kuinka ihmiset voivat paeta pornografian ansasta ja selviytyä siitä. Siitä on hyötyä paitsi niille, joilla on ongelmia pornografian käytön lopettamisessa, myös heitä auttaville vanhemmille ja johtajille. Ihmiset onnistuvat paremmin sekä pornografian välttämiseksi että siitä selviytymiseksi, kun he keskustelelevat näistä aiheista vanhempiansa ja johtajiensa kanssa.⁶

Siitä huolimatta, minkä asteista tahallinen pornografian katseleminen on ollut, tie selviytymiseen, puhtauteen ja parannukseen noudattaa ja edellyttää samoja perustavaa laatua olevia periaatteita. Ne ovat nöyryys, opetuslapsuus, sitoutuminen henkilökohtaiseen suunnitelmaan muutoksen aikaansaamiseksi, vastuullisuus ja tuen saaminen sekä uskon avulla kestäminen.

A. Nöyryys

Voidakseen todella kukistaa pornografian ja siihen liittyvät käyttäytymistavat ihmisen täytyy nöyryä (ks. Et. 12:27). Se, että ihminen kääntyy nöyränä Herran

Näiden totuuksien mukaan toimiminen edellyttää myös sitä, että ihminen sitoutuu uudelleen elämään Herran Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena ja tekemään niitä asioita, jotka puhdistavat ja vahvistavat häntä vastustamaan tulevia kiusauksia.

puoleen, saa hänet hyväksymään tiettyjä totuuksia, jotka täysin ymmärrettyinä antavat voimaa ja poistavat häpeäntunnetta.

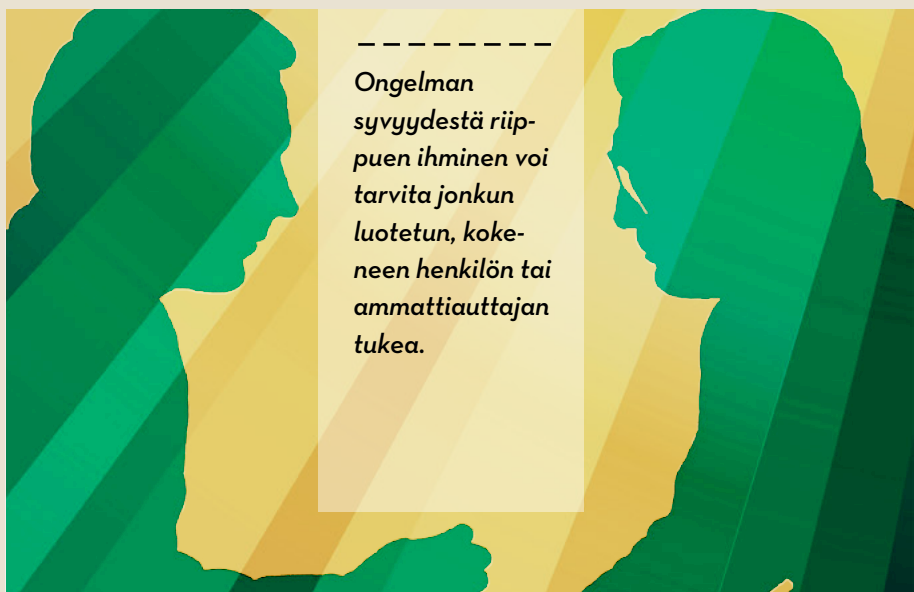
Esimerkkejä näistä totuuksista:

- Jokainen meistä on rakastavan taivaallisen Isän rakastettu lapsi.
- Meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus rakastaa meitä ja tuntee meidät jokaisen henkilökohtaisesti.
- Meidän Vapahtajamme sovitus koskee kaikkia Jumalan lapsia.
- Jeesuksen Kristuksen armosta kaikki voivat saada anteeksiannon ja voiman muuttua.
- Jokaisella meistä on korvaamaton tahdonvapauden lahja, jonka avulla voimme turvautua sovituksen voimaan.
- Pornografian kanssa kamppailevat ihmiset voivat turvautua siihen toivoon, että toisetkin ovat onnistuneet tässä taistelussa.
- Pornografia on pahaa, mutta siihen osallistuminen ei tee ihmisestä pahaa.
- Kuka tahansa ihminen voi paeta pornografian ansasta ja toipua siitä täysin, mutta se on mahdollista ainoastaan turvautumalla sovituksen voimaan.
- Todellinen parannusenteko pornografiasta edellyttää enemmän kuin vain siitä luopumista. Sellainen parannus edellyttää sydämenmuutosta Jeesuksen Kristuksen sovituksen avulla.

Näiden totuuksien hyväksyminen valmistaa ihmistä hengellisesti toimimaan niiden mukaan. Se avaa oven Herran antamalle avulle, jotta voidaan tehdä tarvittavat muutokset parannuksen tekemiseksi ja ongelmasta eroon pääsemiseksi.

B. Opetuslapseus

Näiden totuuksien mukaan toimiminen edellyttää myös sitä, että ihminen sitoutuu uudelleen elämään Herran Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena ja tekemään niitä asioita, jotka puhdistavat ja vahvistavat häntä vastustamaan tulevia kiusauksia. Se tarkoittaa sitoutumista henkilökohtaiseen uskonnollisiin käyttäytymistapoihin. Niihin kuuluvat päivittäinen merkityksellinen rukoileminen ja pyhien

Ongelman syvyydestä riippuen ihminen voi tarvita jonkun luotetun, kokeneen henkilön tai ammattiauttajan tukea.

kirjoitusten tutkiminen, kirkon kokouksiin osallistuminen, palveleminen, paastoaminen ja (piispan hyväksyessä) sakramentin nauttiminen ja temppelissä palveleminen.

C. Sitoutuminen henkilökohtaiseen suunnitelmaan

Nöyrät Jeesuksen Kristuksen opetuslapset saavat herkkyyden tunnistaa ne voimakkaat tunteet, sosiaaliset tilanteet ja fyysiset ympäristöt, jotka laukaisevat kiusauksen käyttäen pornografiaa. Eriteltynä noita laukaisijoita he kehittävät avukseen henkilökohtaisen pakosuunnitelman:

- He tunnistavat laukaisijat ja mielihalut heti niiden ilmetessä.
- He vakiinnuttavat tiettyjä tapoja, jotka auttavat heitä vetäytymään houkutuksen luota.
- He ohjaavat ajatuksensa ja energiansa jälleen kohti Herraa.
- He suunnittelevat päivittäisiä tapoja, jotka vahvistavat heidän henkilökohtaista sitoumustaan elää vanhurskaasti.

Kehittäessään henkilökohtaista suunnitelmaa heidän tulisi käyttää hyväkseen kirkon tarjoamaa erinomaista aineistoa. Esimerkiksi kirkon internetsivustolla overcomingpornography.org on aineistoa sekä heille että heitä tukeville perheenjäsenille ja pappeusjohtajille. Sen lisäksi kirkon riippuvuuksista toipumisen ohjelma on kaikkien sellaisten jäsenten ulottuvilla, jotka kamppailevat jonkin riippuvuutta aiheuttavan käyttäytymismallin kanssa. Se auttaa myös heidän perheenjäseniään.

D. Vastuullisuus ja tuen saaminen

Nöyrät Jeesuksen Kristuksen seuraajat, jotka tunnustavat tarvitsevänsä Vapahtajaa, pyrkivät myös saamaan apua piispaltaan, jonka Herra on kutsunut heidän pappeusjohtajakseen. Piispalla on hallussaan tarvittavat avaimet, jotka auttavat heitä parannuksenteossa. Asianosaisten ihmisten suostumuksella piispa voi saamansa innoituksen mukaan kutsua myös jonkun muun työskentelemään heidän kanssaan heitä auttaakseen. Olosuhteista riippumatta tilanteeseen sopivat presidentti Gordon B. Hinckleyn (1910–2008) seuraavat sanat:

”[Pyytäkää] Herralta sielunne syvyyksistä, että Hän poistaisi teiltä sen riippuvuuden, joka teitä orjuuttaa. Ja toivon, että teillä on rohkeutta hakea piispanne rakkautta osoittavaa opastusta sekä tarvittaessa huolehtivien ammattiauttajien neuvoja.”⁷

Ongelman syvyydestä riippuen ihminen voi tarvita jonkun luotetun, kokeneen henkilön tai ammattiauttajan tukea. Hänen tulisi voida kääntyä tämän puoleen milloin tahansa saadakseen vahvistusta heikkouden hetkinä. Tämän tulisi myös pitää häntä henkilökohtaisesti vastuussa suunnitelmansa toteuttamisesta.

E. Uskon avulla kestäminen

Ihmisten, jotka ovat tehneet parannuksen ja jotka ovat onnekseen päässeet halusta käyttää pornografiaa, täytyy pysyä valppaina, koska vastustaja pyrkii käyttämään hyväkseen heidän inhimillisiä heikkouksiaan. Tahatonta altistumista voi yhä tapahtua kaikista välttämisyrittämisistä huolimatta. Kautta elämän ihmisten täytyy oppia säätelemään Jumalalta saamiaan seksuaalisia tunteita ja pyrkiä pysymään edelleen puhtaina.

IV Myötätuntoa kaikkia kohtaan

Nyt sananen siitä, kuinka me suhtaudumme niihin, jotka ovat joutuneet pornografian ansaan. Me kaikki tarvitsemme Jeesuksen Kristuksen sovituksista. Pornografian kanssa kamppailevat tarvitsevat myötätuntoamme ja rakkauttamme noudattaessaan selviytymisensä edellyttämiä periaatteita

ja ottaessaan siihen kuuluvia askeleita. Ettehan tuomitse heitä. He eivät ole pahoja tai toivon ulottumattomissa. He ovat taivaallisen Isämme poikia ja tyttäriä. Asianmukaisen ja täydellisen parannuksenteon avulla heistä voi tulla puhtaita, viattomia ja kelpollisia kaikkiin Jumalan lupaamiin liittoihin ja temppelisiunauksiin.

Kun avioliiton solmimisen aika koittaa, kannustan nuoria naisia ja nuoria miehiä valitsemaan huolella kumppanin, joka tulee olemaan heidän kumppaninsa kautta iankaikkisuuden. Hänen tulee olla puhdas ja viaton Herran edessä ja kelpollinen menemään temppeliin. Ihmiset, jotka tekevät täyden parannuksen pornografian käytöstä, ovat kelpollisia saamaan nuo siunaukset.

Jokaisella meistä
on korvaamaton
tahdonvapauden
lahja, jonka avulla
voimme turvautua
sovituksen voimaan.

V Yhteenveto

Koko elämämme ajan me kaikki joudumme kohtaamaan seksiä sisältävää aineistoa. Rakastavan Vapahtajan johdatuksella voimme aina suhtautua siihen oikealla tavalla. Tähän johdattukseen kuuluu sakramentissa tekemämme liittojen vakuutus siitä, että Hänen Henkensä voi aina olla meidän kanssamme (ks. OL 20:77). Todistan, että näin meidän tulee tehdä päätöksemme nauttimaan siunauksista,

joita saamme Häneltä, jota palvelemme. Kun teemme niin, voimme täydellisemmin saada Vapahtajan antaman rauhan ja voimme pysyä polulla, joka johtaa meidän iankaikkiseen päämääräämme korotukseen. ■

VIITTEET

1. Ks. Dallin H. Oaks, ”Pornografia”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 87–90.
2. Ks. Dallin H. Oaks, ”Sins and Mistakes”, *Ensign*, lokakuu 1996, s. 62–67.
3. Ks. Donald L. Hilton jr., M.D., ”Pornography Addiction – a Supranormal Stimulus Considered in the Context of Neuroplasticity”, *Socioaffective Neuroscience and Psychology*, osa 3, 2013, socioaffectiveneuroscipsychol.net/index.php/snp/article/view/20767; ks. myös ”Porn Changes the Brain”, fightthenewdrug.org.
4. *Webster’s Encyclopedic Unabridged Dictionary of the English Language*, 1989, ”habit”.
5. *American College of Physicians Complete Home Medical Guide*, 1999, s. 564.
6. Lisäksi nuorten ja heidän vanhempiensa tulisi käydä avoimia mutta asianmukaisia keskusteluja ihmisen lisääntymisestä. Nuoret, jotka saavat kuulla ihmisen seksuaalisuudesta kavereiltaan eivätkä omilta vanhemmiltaan, etsivät todennäköisemmin tietoja siitä pornografiasta.
7. Gordon B. Hinckley, ”Traaginen paha keskuudessamme”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 62.

OIKEASSA PAIKASSA OIKEAAN AIKAAN

SUNNUNTAI OPPIAIHEET

Tämän kuukauden aihe:
**Kuinka tulla enemmän
Kristuksen
kaltaiseksi**

Onko joku joskus sanonut sinulle, että se, mitä teit tai sanoit, oli juuri sitä, mitä hän tarvitsi? Joskus näin tapahtuu, koska taivaallinen Isä on lähettänyt sinut avuksi juuri oikealla hetkellä. Olit sopusoinnussa Hengen kanssa, joten pystyit tunnistamaan taivaallisen Isän innoituksen. Pysy kelvollisena ja valmiina auttamaan – et koskaan tiedä, milloin Hän tarvitsee sinua jonkun enkeliksi.

Tässä on kaksi kertomusta ihmisistä, jotka tekivät juuri niin:

PARKKILIPPU

Fátima Rocha Gutiérrez

Menin elokuviin joidenkin kirkkoon kuuluvien ystävieni kanssa. Kun saavuimme ostoskeskukseen, saimme parkkilipun parkkipaikan maksamista varten. Elokuvan päätyttyä huomasimme,

että parkkilippu oli kadonnut. Ensin ajattelimme, että voisimme vain maksaa parkkipaikasta, mutta kenelläkään meistä ei ollut siihen tarvittavaa 180:tä pesoa.

Maksaisi vieläkin enemmän, jos emme maksaisi parkkipaikkaa ja jättäisimme auton ostoskeskukseen pois hinattavaksi. Epätoivo valtasi ystäväni, etenkin sen, joka ajoi, sillä auto kuului hänen isälleen. Astuin syrjään ja pidin rukouksen. Pyysin taivaalliselta Isältä koko uskoni ja nöyryyteni voimalla, että Hän antaisi meille keinon ratkaista ongelmamme ja palata turvassa kotiin. En koskaan unohda, mitä tapahtui vain muutama sekunti rukoukseni jälkeen.

Kun kävelin takaisin autoa kohti, joku takanani kutsui minua nimeltä. Se oli Francisco, ystäväni lukioista.

Hän kysyi, mitä olin tekemässä, ja kerroin hänelle tapahtuneesta. Hän otti saman tien lompakkonsa esiin ja antoi minulle tarpeeksi rahaa maksaakseni kadonneesta parkkilipusta. Tämä ystävällinen teko oli välitön vastaus siihen, mitä olin anonut taivaalliselta Isältä.

Francisco ei ehkä koskaan saa tietää, miten suuresti hän auttoi, mutta tiedän olevani syvästi kiitollinen koko loppuelämäni ajan.

Joskus tavat, joilla taivaallinen Isä vastaa rukouksiimme, ovat yllättäviä, mutta sattumia ei ole olemassakaan. Meidän taivaallinen Isämme ja Jeesus Kristus tuntevat meidät täydellisesti ja ohjailevat elämäämme.

Tiedän, että kun elämme vanhurskaasti, saamme nauttia lukemattomista siunauksista, joita

ainoastaan taivaallinen Isä voi suoda meille. Niihin kuuluu Hänen lupauksensa siitä, että jos teemme tämän, meidät ylennetään viimeisenä päivänä (ks. Alma 37:37). ■

Kirjoittaja asuu Baja Californiassa Meksikossa.

PUHELINSOITTO OIKEAAN AIKAAN

Chen Ching Chuan

En kasvuvuosinani uskonut Jumalan olemassaoloon. Elämäni oli yhtä sekasortoa, ja synkimpinä aikoina olin niin masentunut, että halusin päättää päiväni. Juuri silloin lähetyssaarnaajat koputtivat oveeni. Evankeliumi oli juuri sitä, mitä tarvitsin. Se veti minua puoleensa magneetin tavoin.

Koettelemukseni eivät lakanneet kirkkoon liittytyäni, mutta minulla oli paremmat mahdollisuudet taistella vastustajan vaikutusta vastaan. Ensimmäistä kertaa tiesin, miltä onnellisuus tuntuu.

Masennus ei kuitenkaan hellyttänyt otettaan helposti. Yhdessä vaiheessa halusin taas antaa periksi. Samalla hetkellä piispani vaimo, sisar Ting, soitti. Hän kertoi saaneensa tunteen, että hänen piti soittaa minulle. Hän kysyi, mitä minulle kuuluu. Vuodatin hänelle koko sieluni. Hän oli minulle kuin Jumalan lähettämä enkeli.

Tuo tapaus antoi minulle voimia. Uskoni vahvistui. Minusta tuntui siltä, että voisin voittaa kuoleman. Tunsin olevani vapaa, kuten kohdassa Alma 36:2–3 sanotaan:

”He olivat orjuudessa, eikä kukaan voinut heitä vapauttaa, paitsi – Jumala. –

Jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta koettelemuksissaan ja vastoinkäymisissään ja ahdingoissaan, ja hänet ylennetään viimeisenä päivänä.”

Minulla on yhä koettelemuksia, mutta minua ei enää saa helposti lyötyä. Jumala on tukenut minua kaikissa koettelemuksissani ja

huolissani. Hän on pelastanut minut hengellisestä vankilasta ja orjuudesta, jopa kuolemasta. Hän on Vapahtajani. ■

Kirjoittaja asuu Taichungissa Taiwanissa.

JUMALA VALVOO MEITÄ

”Jumala huomaa meidät, ja Hän valvoo meitä. Mutta tavallisesti Hän täyttää tarpeemme jonkun toisen henkilön välityksellä. Siksi on tärkeää, että me palvelemme toinen toistamme valtakunnassa.”

Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985), Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball, 2006, s. 88.

1. Moos. 1:26-27

Mitä tarkoittaa se, että on luotu Jumalan kuvaksi?

JUMALAN KUVA

”Itseämme suuremman voiman tunnustaminen ei millään tavoin alenna; pikemminkin se korottaa. Jos me vain tajuaamme, että meidät on luotu Jumalan kuviksi, meidän ei ole vaikea lähestyä Häntä. – – Tämä uskon kautta hankittu tieto tuo sisäisen tyyneyden ja syvällisen rauhan.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Herran majakka”, *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 90.

TEHKÄÄMME

Tämä monikkomuoto kuulostaa siltä, että Jumala puhuu jollekulle toiselle – koska Hän puhuukin. Joseph Smith on opettanut: ”Alussa korkein Jumala kutsui koolle jumalten neuvoston, ja he kokoontuivat laatiakseen [valmistaakseen] suunnitelman luoda maailma ja kansoittaa se” (*History of the Church*, osa 6, s. 308). Tähän neuvostoon kuului Herra Jeesus Kristus ja muita (ks. Moos. 2:26–27; Abr. 4:26–27).

KALTAISEKSEMME

”Jumala oli itse kerran sellainen, kuin me olemme nyt, ja Hän on korotettu ihminen, joka istuu korotettuna

valtaistuimella tuolla taivaissa! Tämä on se suuri salaisuus. Jos verho repäistäisiin auki tänä päivänä ja – – jos näkisitte Hänet tänä päivänä, te näkisitte Hänet ihmisen muotoisena, koko persoonassaan teidän itsenne kaltaisena, teidän kuvananne ja aivan ihmisen kaltaisena.”

Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 42.

26 Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme, ja hallitkoon hän meren kaloja, taivaan lintuja, karjaeläimiä, maata ja kaikkia pikkueläimiä, joita maan päällä liikkuu.”

27 Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.

”Ihminen on Jumalan lapsi, joka on luotu Jumalan kuvaksi ja jolle on annettu jumalallisia ominaisuuksia. Aivan kuten maallisen isän ja äidin poikalapsesta aikanaan voi tulla mies, samoin selestisten vanhempien kehitymättömästä jälkeläisestä voi pitkien aikojen ja ikuisuuksien kokemusten kautta kehittyä jumala.”

Ensimmäinen presidenttikunta, ”The Origin of Man”, *Improvement Era*, marraskuu 1909, s. 81; *Ensign*, helmikuu 2002, s. 30.

HALLITKOON

”Maapalloa ja kaikkea siinä tulee käyttää vastuullisesti ihmissuvun elättämiseksi. Kaikki ovat kuitenkin vastuussa tästä maapallosta ja sen ylläpidämyksestä eivätkä omista siitä, ja heitä tullaan pitämään Jumalan edessä vastuullisina siitä, mitä he tekevät Hänen luomakunnalleen.”

”Vastuu ympäristöstä ja sen suojeleminen”, mormonien uutishuone.fi; ks. myös OL 104:13–15.

MIEHEKSI JA NAISEKSI

”Kaikki miehet ja naiset ovat maailmankaikkeuden Isän ja Äidin kaltaisia ja kirjaimellisesti Jumalan poikia ja tyttäriä.”

Ensimmäinen presidenttikunta, ”The Origin of Man”, *Improvement Era*, marraskuu 1909, s. 78; *Ensign*, helmikuu 2002, s. 29.

”Sukupuoli on yksilön kuolevaisuutta edeltävän, kuolevaisuuden aikaisen ja iankaikkisen identiteetin ja tarkoituksen oleellinen ominaisuus.”

”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

Toimituksen huomautus: Tämän sivun tarkoituksena ei ole olla täydellinen selvitys valituista semi-naarin pyhien kirjoitusten hallittavista jakeista vaan lähtökohta omaan tutkimiseesi.

ETSIN TOTUUTTA

Minulle oli aina opetettu, ettei mitään Jumalaa ollut olemassa, mutta päätin itse ottaa asiasta selvän.

Peng Hua

Koska vartuin Aasiassa kilpailuhenkisessä ja uskonnotomassa maassa, minulla on aina ollut suuri halu tulla menestyväksi ihmiseksi, mutta minulla ei ollut mitään iankaikkisia periaatteita tai totuuksia oppaanani. Omassa maassani ”menestyvä” tarkoitti rikasta ja vaikutusvaltaista.

Vanhempani opettivat minulle aina, ettei mitään Jumalaa ollut olemassakaan. Heille uskonto ja Jumala olivat hölynpölyä, joka oli vain heikkoja ihmisiä varten. Pitkän aikaa pidin itseäni ateistina. He opettivat minulle, ettei minun pitäisi luottaa kehenkään muuhun kuin itseeni. Niinpä nuoresta asti olen käyttänyt suurta kunnianhimoani kannustimena opiskella ja tehdä töitä äärimmäisen lujasti.

Vanhempani odottivat minulta paljon. He halusivat minun saavan vain hyviä arvosanoja. Minua suretti nähdä heidän pettyneet ilmeensä tai kuulla heidän riitelevän keskenään, kun sain huonon arvosanan. Normaalin koulutyöni ohella minun täytyi viikonloppuisin tehdä myös ylimääräisiä kotitehtäviä, jotta saisin pidettyä keskiarvoni kiitettävänä.

Vaikka saavutinkin asettamani tavoitteet, minusta tuntui, että elämästäni puuttui vielä jotakin. Tiesin syvällä sisimmässäni, että elämässä täytyi olla jotakin enemmän.

Eräänä päivänä päätin, että ottaisin itse selvää, oliko Jumala sittenkin olemassa. Jos Hän oli olemassa, halusin tietää, mitä Hän halusi minulta, vai oliko uskonto vain hölynpölyä, ihmisten mielikuvituksen tuotetta. En pelännyt kummankaan vastauksen saamista. Halusin vain tietää totuuden.

Suunnilleen samoihin aikoihin ystäväystyin koripallojoukkueeseeni kuuluvan Taylorin kanssa. Eräänä aamuna pyysin häneltä kyytiä kouluun. Se sopi hänelle, mutta minun

täytyisi herätä tuntia aikaisemmin mennäkseni hänen kanssaan seminaariin. Myönnyin vastahakoisesti, koska en tiennyt, mistä oli kyse. Nautin seminaarista, pikemminkin sen vuoksi, mitä siellä tunsin kuin mitä siellä opin.

Pian sen jälkeen Taylor pyysi minua tulemaan kanssaan kirkkoon. Aluksi pidin kirkkoa vähän pitkästyttävänä ja outona, mutta lopulta liikutuin siitä lämpimästä ja rauhallisesta tunteesta, jonka sain jumalanpalveluksen aikana.

En kuitenkaan vielä tullut vakuuttuneeksi siitä, että se hyvä tunne liittyi Jumalaan. Mistä tiesin, ettei se tunne ollut lähtöisin itsestäni? Mistä tiesin, etten saanut itse aikaan sitä tunnetta?

Monien sisäisten väittelyiden jälkeen käännyn Taylorin äidin puoleen saadakseni vastauksia. Hän sanoi minulle, että voisin saada vastauksia lukemalla pyhiä kirjoituksia ja pyytämällä rukouksessa kaipaamiani vastauksia. Rukoilin saamatta minkäänlaista vastausta, ja minulla oli vaikeuksia noudattaa kuulemiani sääntöjä ja käskyjä. Turhauduin monta kertaa. Odotin hienoa ja dramaattista Jumalan ilmestymistä tai jonkinlaista ihmeellistä tapahtumaa, joka todistaisi Jumalan olevan todellinen. Oikeastaan halusin järkkymättömän todistuksen välittömästi. Totuus on, että mitä enemmän rukoilin, sitä selkeämmältä elämäni tuntui. Mitä paremmin noudatin käskyjä, sitä onnellisempi olin. Mitä enemmän luin pyhiä kirjoituksia, sitä enemmän sain ilmoitusta. Vähitellen todistukseni kasvoi aamulla nousevan auringon tavoin.

Kesti kaksi vuotta, ennen kuin päätin, että minut kastetaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi. Vaikka olin aiemminkin elänyt monien hyvien moraalistien mittapuiden ja periaatteiden mukaan,

ME VOIMME PÄÄTTÄÄ USKOA

"Usko ja todistus eivät ole passiivisia periaatteita. Ne eivät osu kohdallemme vain sattumalta. Usko on jotakin, minkä me pää-

tämme – me toivomme sitä, teemme työtä sen eteen ja teemme uhrauksia sen vuoksi. Me emme ala uskoa Vapahtajaan ja Hänen evankeliumiinsa sattumalta sen enempää kuin että rukoilisimme tai maksaisimme kymmenyksiäkään sattumalta. Me päätämme aktiivisesti uskoa, aivan kuin päätämme pitää muutkin käskyt."

Vanhin L. Whitney Clayton seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta, "Päättäkää uskoa", *Liahona*, toukokuu 2015, s. 38.

voin nyt sanoa, että olen löytänyt iankaikkisen ja perimäisen totuuden: Jumala elää. Jeesus on Kristus, meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme. Taivaat ovat avoinna. Maan päällä on tänä päivänä Jumalan profeetta. Jeesuksen Kristuksen sovitus on todellinen. Jumala todella antaa anteeksi kaikille parannuksen tehneille syntisille. En ehkä ole yhtä fiksu tai lahjakas kuin jotkut muut, mutta tuo saamani tieto on korvaamaton. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Suurenmoisia

NUORIA MIEHIÄ JA NUORIA NAISIA PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

Voit ottaa oppia niistä monista vanhurskaista nuorista, joiden kertomuksia on tallennettu pyhiin kirjoituksiin, ja noudattaa heidän esimerkkiään.

Gisela Guthier

Herra rakastaa kirkon nuoria. Hän luottaa teihin hyvin paljon. Jokaisena aikakautena Herra on innoittanut uskollisia nuoria miehiä ja nuoria naisia johdattamaan ja siunaamaan kansaansa. Hän tarvitsee heidän luovuuttaan, rohkeuttaan ja omaperäisyyttään. Niin on aina ollut ja niin tulee aina olemaan.

Nuorista sankareista kertovat monet esimerkit näkyvät kultaisena lankana läpi pyhien kirjoitusten kudoksen. Vaikka he elivät kauan sitten, voit noudattaa heidän esimerkkiään ja samastua heidän elämäänsä. Heillä oli perhe-ongelmia, he asuivat epävanhurskaiden ihmisten parissa, he kohtasivat ”goljateja”, mutta heidän rohkeutensa, kuuliaisuutensa ja uskonsa Jeesukseen Kristukseen johtivat heidät selviytymään haasteistaan. Nämä ominaisuudet toimivat samoin myös omalla kohdallasi.

Abraham

Abrahamin päättäväisyys, rohkeus ja aulius kohottaa äänensä jumalatомуutta vastaan oli suurenmoista – etenkin kun ottaa huomioon, että hänen isänsä palveli epäjumalia. Nuorena miehenä hän puolusti vanhurskautta niin voimakkaasti, että hän oli vähällä joutua uhrattavaksi. (Ks. Abr. 1:2–7.)

Egyptin Joosef

Joosef oli 17-vuotias, kun hänen vanhemmat veljensä myivät hänet orjaksi. Herran siunausten avulla hän pystyi kuitenkin kääntämään tämän vaikean tilanteen hyödyksi. Häntä ei lannistettu, koska hän ei koskaan antanut periksi. Hän turvasi Herraan jatkuvasti. Joosefin sisäinen suuruus näkyi jaloudessa, jolla hän antoi anteeksi kokemansa epäoikeudenmukaisuudet. (Ks. 1. Moos. 37; 45.)

Daavid

Teini-iässä Daavid oli paimen, ja hän taisteli karhun ja leijonan kanssa suojellakseen isänsä lampaita. Hänen itseluottamuksensa ei tullut hänen kyvyistään paimenenä; se tuli hänen uskostaan taivaalliseen Isään, mikä käy ilmi hänen taistelustaan Goljatin kanssa. (Ks. 1. Sam. 17:32–54.)

Ester

Esterillä oli määrätietoisuutta asettaa oma henkensä alttiiksi voidakseen pelastaa kansansa. Hänen kauneutensa ei tehnyt hänestä suurenmoista ihmistä vaan hänen hengelliset ominaisuutensa. (Ks. Est. 4–5.)

Daniel

Daniel noudatti Herran terveyslakia huolimatta siitä, etteivät hänen lähipiirissään olevat ihmiset tehneet niin. Hän rukoili, vaikka taivaallisen Isän

rukoileminen oli vastoin kuninkaan käskyjä. Koska Daniel oli vanhurskas ja vastaanottavainen Hengen innoitukselle, Herra siunasi häntä unien ja näkyjen tulkitsemisen lahjalla. Hän sai taivaalliselta Isältä niin paljon voimia ja viisautta, että vaaran aikoina taivaan voimat olivat hänen käytettävissään. (Ks. Dan. 1; 6.)

Nefi

Nefi oli uskomattoman hieno esimerkki sanoessaan: ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käkenyt” (1. Nefi 3:7). Hänellä oli rohkeutta tehdä se, mitä häntä pyydettiin tekemään. Asuiko hän mukavassa kodissa? Ei, hän eli monta vuotta erämaassa. Oliko hänen elämässään kaikki hyvin? Ei, hänen veljensä olivat usein vihaisia hänelle ja yrittivät joskus surmata hänet. Koko sen ajan hän noudatti Herran käskyjä.

Kaksituhatta nuorta ammonilaista

Nämä nuoret miehet olivat uskolisten vanhempiensa kasvattamia, ja

he uskoivat äitiensä sanoja, mikä oli heille siunaukseksi. He oppivat kuuntelemaan ja tottelemaan täsmällisesti, eivätkä he taistelleessaan epäilleet, etteikö taivaallinen Isä suojelisi heitä. (Ks. Alma 56:45–48.)

Mormon

Kun Mormon oli 15-vuotias, Herra tuli hänen luokseen, koska hän oli nöyrä, puhdas ja viaton lähimpiirissään olevien ihmisten saastaisuudesta huolimatta. Samoin 15-vuotiaana hänestä tehtiin sotajoukon johtaja. Myöhemmin hänen haltuunsa uskottiin pyhät kirjoitukset. (Ks. Moosia 1–2.)

Joseph Smith

14-vuotiaana Joseph tutki pyhiä kirjoituksia ja rukoili saadakseen tietää, mihin kirkkoon liittyä. Herra kutsui hänet palauttamaan evankeliumin ja Jeesuksen Kristuksen kirkon. Monista esteistä ja vaikeuksista huolimatta Joseph omisti koko elämänsä sen tehtävän täyttämiseen. Kun hän

oli 17-vuotias, enkeli Moroni tuli hänen luokseen ja näytti hänelle kultaiset levyt. Jo nuorena Joseph Smith oli voimallinen opettaja ja suurenmoinen esimerkki lähimpiirissään oleville. (Ks. JS–H.)

Sinun aikasi

Onko suurenmoisten nuorten miesten ja nuorten naisten aika ohi? Ei! Enkeli Moroni kertoi Joseph Smithille, että Joelin profetia oli täyttymässä:

”Minä vuodatan henkeni kaikkiin ihmisiin. Ja niin teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä, vanhuksenne ennusunia.

Myös orjiin ja orjattariin minä vuodatan henkeni noina päivinä.” (Joel 3:1–2; ks. JS–H 41.) ■

Kirjoittaja, joka palveli seminaarinopettajana, asui Saksassa. Hän kuoli vuonna 2012.

”Kun äitini oli sairas,
me paastosimme ja
rukoilimme hänen
puolestaan, mutta silti
hän kuoli. Kuinka voin
saada asiasta rauhan?”

Tämä on surullista aikaa elämässäsi. On normaalia haluta vakuutusta ja vastauksia moniin kysymyksiisi: ”Miksi äiti ei jäänyt eloon? Näenkö äitiä enää koskaan? Kuinka voin jatkaa ilman äitiä?”

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi tarjoaa sekä lohtua että vastauksia. Herra on luvannut: ”Siunattuja ovat kaikki murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen” (3. Nefi 12:4). Tavoittele Pyhää Henkeä, sillä Hän on Lohduttaja.

Mietit sitä, kuullaanko sinun rukouksesi. Voit olla varma: taivaallinen Isä kuulee aina meidän rukouksemme. Pyhät kirjoitukset ja elävät profeetat lupaavat meille, että se on totta. Se, mitä Herra sanoi Joseph Smithille, pätee sinuunkin: ”Sinun rukouksesi ja sinun veljesi rukoukset ovat tulleet ylös minun korviini” (OL 90:1). Mutta meidän täytyy muistaa, että taivaallinen Isä vastaa rukouksiimme iankaikkisuuden näkökulmasta katsoen (ks. Jes. 55:8–9). Siksi me noudatamme Vapahtajan esimerkkiä ja pyydämme siunauksia, mutta sen jälkeen pyydämme vilpittömästi, että Isän tahto tapahtuisi (ks. Luuk. 22:42).

Vaikeudestaan huolimatta tämä koettelemus voi olla sinulle kasvun aikaa. Voit oppia uskomaan Jumalan tahtoon, vaikka se tarkoittaisikin sitä, ettei äitisi parantunut. Tietysti halusit hänen jäävän eloon. Mutta tämän kuolevaisen elämän koetuksena on luottaa Jumalaan kaikkina aikoina – erityisesti silloin, kun se on vaikeaa. Jos luotat Häneen, ”kaikki yhdessä koituu teidän parhaaksenne” (OL 90:24).

Kuolema on osa suunnitelmaa

Taivaallisella Isällä on meitä varten onnensuunnitelma, jonka mukaan meidän paluumme Hänen luokseen perustuu kuolemaan ja ylösnousemukseen, jotka auttavat meitä muuttamaan tästä kuolevaisesta tilastamme kuolemattomuuden tilaan. Sinun täytyy vain hyväksyä se tosiasia, että kuolema on osa suunnitelmaa, ja uskoa, että jonakin päivänä voit jälleen olla yhdessä äitisi kanssa, joka on nyt kuollut. Tiedä, että äitisi on henkimaailmassa ja hän odottaa sinua.

David M., 18, Länsi-Kasai, Kongon demokraattinen tasavalta

Äitisi on henkimaailmassa

Äidilläni todettiin syöpä kaksi vuotta sitten. En halunnut nähdä hänen tuskiaan ja toivoin, että voisin tehdä jotakin. Vaikka äitini vointi parani, kokemus oli rankka. Sinun äitisi on paikassa, jossa hän ei tunne tuskaa eikä kärsimystä. On vaikeaa, kun et näe häntä enää, mutta et ole koskaan yksin. Hän rakastaa sinua aina, ja taivaallinen Isämme on aina läsnä kohottaakseen sinua, kun olet mieli maassa. Sinua ei koskaan hylätä. Jeesus Kristus kärsi maailman tuskat. Hän tietää, miltä sinusta tuntuu ja mitä sinä joudut kestäämään. Tee niin kuin minä tein omana koetusaikanani: käännä Hänen puoleensa, niin Hän keventää taakkasi.

Shiloh W., 18, Chihuahuua, Meksiko

Perheesi saa olla jälleen yhdessä

Minun äitini kuoli, kun minä olin vasta 12-vuotias. Siihen aikaan en ollut kirkon jäsen. Kun äiti oli sairaana, rukoilin paljon, että hän parani. Minulla oli paljon uskoa, ja luotin Jumalaan siinä toivossa, että hänen terveytensä palaisi. Surukseni hän ei parantunut. Kyselin, miksi hänen täytyi kuolla niin nuorena ja jättää minut, kun olin vasta tulossa teini-ikäni. Olin vihainen, jopa siihen pisteeseen asti, että epäilin Jumalan olemassaoloa. Nyt kun olen kirkon jäsen, ymmärrän pelastussuunnitelman. Tiedän, että hän odottaa minua ja että meidän perheemme saa olla jälleen yhdessä.

Inaê L., 19, Minas Gerais, Brasilia

Koetukset ovat meille opiksi

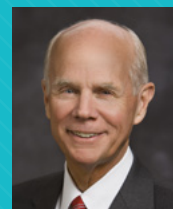
Minun äitini kuoli kolme vuotta sitten. Suhteesi taivaalliseen Isääsi ja Vapahtajaan vahvistuu, jos käännyt Heidän puoleensa hätäsi hetkellä. Tulet huomaamaan, että tämä koetus, niin musertava kuin se onkin, voi myös olla siunaus. Rukoile taivaalliselta Isältäsi rauhaa ja tyynnytystä. Luota Herran suunnitelmaan sinua varten. Hyväksy se, että taivaallinen Isä tietää, minne me olemme menossa ja mitä me tarvitsemme päästäksemme sinne. Herra rakastaa sinua ja haluaa, että olet iloinen. Meidän koettelemuksemme on tarkoitettu olemaan meille opiksi ja tekemään meistä vahvempia.

Meghan B., 18, Ontario, Kanada

Tulet näkemään äitisi jälleen

Äidinäitini kuoli, kun äitini oli 17-vuotias. Perhe paastosi ja rukoili hänen puolestaan useita viikkoja ennen kuin hän kuoli. Hänelle annettiin myös pappeuden siunaus. Tärkein asia, mikä antoi äidilleni rauhan, oli tieto siitä, että hän voi nähdä äitinsä jälleen tulevassa elämässä. Äitini tavoitteena on elää elämänsä niin, että hän on kelvollinen saamaan sen siunauksen. Minua surettaa, etten voi koskaan tavata isoäitiäni tässä elämässä, mutta odotan innolla aikaa, jolloin voimme vihdoin tavata.

Cari R., 15, Utah, USA

SINÄ TEIT KAIKEN, MITÄ VOIT

"Mitä sairaiden parantamiseen tulee, Hän on

sanonut selvästi: 'Ja vielä, tapahtuu, että se, jolla on uskoa minuun tul-lakseen terveeksi ja jota ei ole mää-rätty kuolemaan, tulee terveeksi' (OL 42:48, kursivointi lisätty). Aivan liian usein me jätämme huomiotta tuon ehdollisen kohdan 'ja jota ei ole määrätty kuolemaan'. – Kun olette rukoilleet hartaasti ja pappeuden siunauksia on annettu, älkää tunteko epätoivoa, vaikka teidän rakkaanne paraneminen ei edistyäkään tai hän jopa siirtyy pois kuolevaisuudesta. Saakaa lohtua siitä tiedosta, että teitte kaiken voitavanne. – Nuo kokemukset rukouksesta, paastosta ja uskosta ovatkin saattaneet olla pikemminkin meidän omaksi hyväksemme."

Vanhin Lance B. Wickman, seitsemänkymmenen koorumin jäsen vuosina 1994–2010, "Ja vaikka niin ei kävisikään", Liahona, marraskuu 2002, s. 31.

UUSI KYSYMYS

"Jotkut sanovat minulle, että minulla täytyy olla ystäviä, joilla ei ole samoja mittapuita, jotta voisin vahvistaa omiani. Onko se totta?"

Lähetä vastauksesi (ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuvasi) 15. marraskuuta 2015 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse (ks. osoite sivulla 3).

Sähköpostiviestiäsi tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempasi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Voittoisa päätös

Tämä oli hänen tilaisuutensa pelata voittajajoukkueessa – kuinka hän voisi kieltäytyä?

Marissa Widdison

kirjon lehdet

Perustuu tositahtumaan

*”Muista lepopäivä pyhittääksesi sen”
(Moosia 13:16).*

Miranda kiiruhti sisään etu-
kovesta kiitollisena siitä, että
kotona oli viileämpää kuin ulkona
kuumassa kesäsäässä. Hän oli hiki-
nen pelattuaan kauden viimeisen
jalkapallo-ottelunsa ja turhautunut,
koska Teal Turbos oli hävinnyt. Taas.

Äiti tuli huoneeseen kantaen vesi-
pulloa ja pelireissulta jäljelle jäänyttä
pussillista appelsiinilohkoja. ”Sinä

pelasit hienosti. Maalivahtina ole-
minen on rankkaa.”

Miranda oli pelannut hyvin – hän
oli torjunut paljon laukauksia, ja pot-
kutkin olivat olleet kovempia kuin
tavallisesti. Mutta suurin osa hänen
joukkueensa muista tytöistä ei ollut
koskaan aiemmin pelannut jalkapal-
loa. Tänä se oli virallista: he olivat
hävinneet kauden jokaisen ottelun.

”Haluaisin todella olla jouk-
kueessa, joka joskus voittaakin,
ymmärräthän?” Mirandan silmä-
nurkista vierähti muutama kyynel
hänen sinivihreälle paidalleen. Kun

hän puristi silmänsä tiukasti kiinni,
puhelin soi.

Äiti vastasi puhelimeen ja sanoi
hetken päästä: ”Se on sinulle.”

”Hei, Miranda? Täällä on Tom,
Chili Kickersien valmentaja. Katselin
pelaamistasi tänään. Näytit todella
hyvältä kentällä.”

Mirandan sydän alkoi jyskyttää
nopeammin. Chili Kickers oli liigan
paras jalkapallojoukkue!

”Meidän joukkueemme kilpai-
lee ensi kuussa mestaruudesta
aluekilpailuissa. Pelasit tänään niin
hyvin, että haluan sinun tulevan
mukaamme varamaalivahtina.”

Mirandan sydän heitti kärrynpyö-
riä. Tämä oli hänen tilaisuutensa
pelata voittajajoukkueessa!

”Tulen mielelläni!” Miranda sanoi.
He juttelivat muutaman minuutin
yksityiskohdista ennen kuin Miranda
laski puhelimen alas ja riensi toiseen
huoneeseen kertomaan asiasta
äidille. He alkoivat yhdessä
merkitä perhekalenteriin

harjoitus- ja pelipäivämääriä.

Yhtäkkiä äiti lakkasi kirjoit-
tamasta ja hänen kynänsä
heilui yhden kalenteri-
päivän yläpuolella.

”Voi ei. Miranda, nämä
pelit pelataan sunnuntai-
sin. Katso tätä.” Äiti osoitti
peliaikataulua ja kääntyi
Mirandan puoleen huo-
lestuneen näköisenä.

”Mitä meidän sinun mie-
lestäsi pitäisi tehdä?”

ILON PÄIVÄ

Pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan, että lepopäivän tulisi olla ilon päivä (ks. Jes. 58:13). Mitä iloisia asioita sinä voit tehdä sunnuntaisin? Millaisilla kauniilla luovilla tavoilla voit palvella tai-vaallista Isää?

Miranda tunsu masentuvansa. Hän puri huultaan ajatellen vaihtoehtojaan. Äiti saattaisi antaa hänen pelata, jos hän pyytäisi sitä, mutta kun hän ajatteli pelaamista sunnuntaina – ja etenkin kirkosta pois jäämistä – hänen vatsassaan tuntui ilkeältä. Hän tiesi, että sunnuntai oli kirkossa käymistä ja taivaallisen Isän palvelemista varten. Hän ei todellakaan voisi tehdä niitä asioita pelatessaan jalkapalloa.

”Minun pitäisi varmaan soittaa hänelle takaisin ja sanoa, etten voikaan pelata”, Miranda sanoi. Hän yritti kovasti olla itkemättä. Vaikka hän tiesi valintansa olevan oikea, oli vaikea luopua asiasta, jota hän halusi niin kovasti.

”Ja tiedätkö, mitä minä ajattelen?” äiti sanoi halaten häntä lujasti. ”Minusta sinä olet hieno tyttö.”

Seuraavana sunnuntaina, kun Miranda istui Alkeisyhdistyksessä, hän ajatteli tekemäänsä hyvää päätöstä. Valmentaja oli yllätynyt Mirandan soittaessa ja sanoessa, ettei voinut pelata jalkapalloa sunnuntaisin. Valmentaja oli yrittänyt saada Mirandan muuttamaan mielensä, mutta hänen päätöksensä oli pitänyt. Nyt kun Miranda kuunteli Alkeisyhdistyksen lauluja ja oppiaihteita, häntä hymyilytti. Rauhallinen tunne hänen sydämessään kertoi hänelle, että hän oli oikeassa paikassa. Hän oli sittenkin tehnyt voittoisan päätöksen. ■

KYSYMYSNURKKA

Mikä kirkon jäsenenä olemisessa on mielestäsi parasta?

Pidän siitä, kun saamme sakramentin aikana nauttia leivän ja veden Jeesuksen Kristuksen muistoksi. Leipä muistuttaa meitä Hänen ruumiistaan ja vesi Hänen verestään. Kun nautimme sakramentin, voimme sulkea silmämme ja ajatella kaikkea sitä, mitä Jeesus on tehnyt meidän hyväksemme.

Ava J., 9, Pohjois-Carolina, USA

Käyn mielelläni Alkeisyhdistyksessä, ja minusta on mukava laulaa lauluja.

Hayden H., 5, Utah, USA

Minusta on kiva oppia asioita Jeesuksesta Kristuksesta ja mennä Alkeisyhdistykseen ja saada uusia ystäviä.

Catherine W., 7, Pohjois-Carolina, USA

Minusta on kiva kuulla siitä, että perheet voivat olla yhdessä ikuisesti. (Renee)

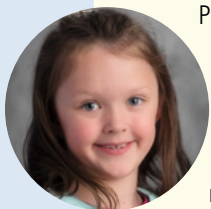
Voin saada ystäviä, voin lukea pyhiä kirjoituksia joka päivä ja voin oppia evankeliumia. (Ralph)

Renee ja Ralph E., 9 ja 10, Manilan suurkaupunkialue, Filippiinit

Minä pidän kovasti siitä, kun saan paljon uusia ystäviä ja voin opettaa evankeliumia niille ystäville, jotka eivät ole jäseniä. Saan kuunnella yleiskonferenssia ja kuulla profeetan ja apostolien puhuvan. Perheiltä on myös todella kiva, koska joskus me mennään jonnekin syömään jäätelöä. Nam!

Savannah H., 12, Washington, USA

Pidän kovasti siitä, kun tunnen Pyhän Hengen läsnäolon. Voin tuntea Pyhän Hengen voimakkaana, kun kuuntelen puheita ja oppiaihteita. Tunnen sen myös, kun autan muita.

Kaylee C., 7, Virginia, USA

Lempiasiani on se, että voimme oppia ja leikkiä samalla, ja voimme oppia lisää asioita Jeesuksesta Kristuksesta. Minusta on kiva kuulla Hänestä, koska Hän on minun Vapahtajani. (Liz) Minä opin mielelläni asioita Jeesuksesta ja tiedän, että Jeesus rakastaa meitä. (Lalo)

Liz ja Lalo S., 8 ja 6, Kalifornia, USA

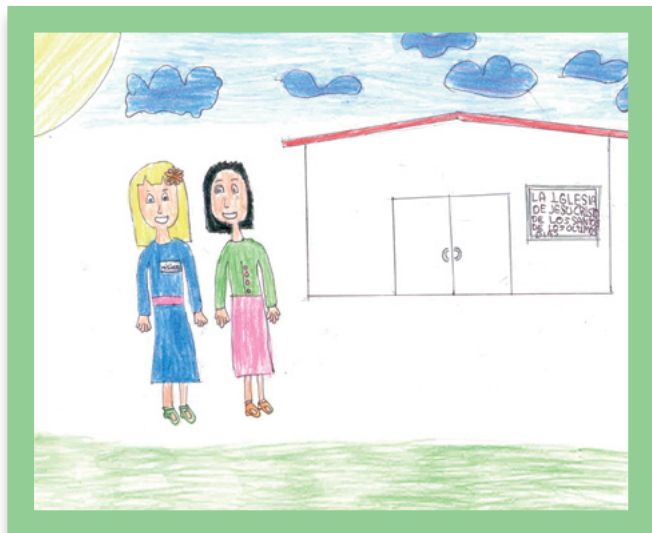
SEURAAVA KYSYMYS

”Kun äiti ja isä riitelevät, olen todella huolissani ja surullinen. Mitä minä voin tehdä?”

Onko sinulla antaa neuvoja? Lähetä meille vastauksesi ja valokuvasi 31. lokakuuta 2015 mennessä. Osoitteemme on sivulla 3. Voit myös lähettää sähköpostia osoitteella liahona@ldschurch.org. (Kirjoita aiheville otsikoksi ”Question Corner”.) Muista liittää mukaan vanhempien antama lupa!

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

MEIDÄN SIVUMME

Sisarlähetysaarnaajat, Abril S., 9, Meksiko

Neljä poikaa samasta seurakunnasta Argentiinassa kastettiin samana päivänä. Heidän piispansa (keskellä) seisoo heidän joukossaan.

KIITÄN SINUA, JUMALA

Kiitän Sinua, Jumala, valosta,
joka päivin ja öin loisteen luo.
Kiitän Sinua, Jumala, puista,
jotka tuulelta suojan suo.
Kiitän Sinua, Jumala, paljosta, mitä sanoa osaa en,
mutta Sinä loit elämäni, sydämessäni tiedän sen.
Vaikka elämäni ei aina kovin hienoa olekaan,
olen tyytyväinen niin kauan kuin elossa olla saan.

Nisha J., 10, Palaun tasavalta

*Minun veljeni ja eräs perheystävä saivat lähetystyö-
kutsunsa. Me ajoimme kahdeksan tuntia Saksassa
olevaan Freibergin temppeliin, jotta he voisivat
saada temppeliendaumenttinsa.*

*Jäimme sinne viideksi päiväksi, jotta perheeni
voisi tehdä paljon temppelityötä. Temppelialueella
on asuntola perheitä varten. Autoin joidenkin tois-
ten lasten kanssa puutarhuria, ja hän antoi meille
jäätelöä. Meillä oli todella hauskaa.*

*Odotan innolla ensi vuotta, jolloin täytän
12 vuotta ja saan tehdä kasteita temppelissä.*

Alicka S., 11, Slovakia

Pietari, Cornelius ja enkeli

Erin Sanderson

Kun Jeesus oli noussut ylös ja palannut taivaaseen, Pietari ja muut apostolit saarnasivat monissa paikoissa, mutta vain juutalaisille ihmisille.

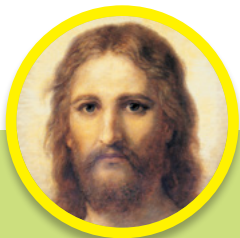
Cornelius oli upseeri Rooman armeijassa. Hän uskoi Jumalaan, mutta ei ollut juutalainen. Hänelle ilmestyi enkeli, joka sanoi, että hänen tulisi lähettää miehiä hakemaan

Pietari luokseen. Cornelius lähetti miehiään etsimään Pietaria, ja Pyhä Henki käski Pietaria lähtemään heidän mukaansa.

Pietari opetti Corneliuksen kodissa monia ihmisiä, jotka olivat kokoontuneet sinne. Pietari kertoi heille Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, ja he tunsivat Pyhän Hengen läsnäolon ja

tiesivät sen olevan totta. Pietarin ystävät järkyttyivät saadessaan kuulla, että hän oli saarnannut ihmisille, jotka eivät olleet juutalaisia. Mutta Pietari kertoi heille saaneensa tietää, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on tarkoitettu jokaiselle. (Ks. Ap. t. 10:1–48; 11:1–18.) ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

OLE VALMIINA KERTOMAAN!

Yksi tapa tulla hyväksi lähetys-saarnaajaksi on yrittää olla enemmän Jeesuksen kaltainen. Leikkaa nimikyltti irti ja kirjoita siihen ominaisuus, jossa haluaisit kehittyä. Voisit ehkä harjoitella olemaan "Vanhin Ystävällinen" tai "Sisar Kiitollinen". Pane nimikylttisi sellaiseen paikkaan, jossa se voi muistuttaa sinua tavoitteestasi.

Vanhin

Sisar

Sisar

Vanhin

PERHEEN KESKUSTELUHETKI

Lukekaa Matt. 28:19–20. Jutelkaa siitä, kuinka voimme kertoa kaikille evankeliumista. Miettikää kysymyksiä, joita ystävillänne tai naapureillanne saattaa olla evankeliumista. Voitte roolileikin avulla harjoitella perheen kesken näiden kysymysten esittämistä ja niihin vastaamista.

Laulu: Valitse jokin lähetystyöstä kertova laulu, esimerkiksi "Kuin Nefi muinoin" (*Lasten laulukirja*, s. 82–83).

Pyhien kirjoitusten kohta: Matt. 28:19–20

Video: Sivustolla biblevideos.org voitte katsoa videon "Peter's Revelation to Take the Gospel to the Gentiles" [Pietarin saama ilmoitus viedä evankeliumi pakanoille].

VINKKI PYHIEN KIRJOITUSTEN TUTKIMISEEN

Me ymmärrämme pyhiä kirjoituksia paremmin, kun kerromme muille oppimastamme. Lukekaa jokin pyhien kirjoitusten kohta yhdessä perheenä. Keskustelkaa siitä, mitä vaikeat sanat tai ilmaukset tarkoittavat, mitä tuo pyhien kirjoitusten kohta teille merkitsee ja millä tavoin voitte soveltaa sitä omaan elämäänne.

OPI LISÄÄ

Ennen kuin Pietari kutsuttiin opetuslapseksi, hän oli kalastaja, joka tunnettiin nimellä Simon. Jeesus antoi hänelle nimeksi Pietari, joka tarkoittaa kiveä tai kalliota. Kun Jeesus oli lähtenyt pois maan päältä, Pietari oli pääapostoli ja johti kirkkoa. Hänellä oli hallussaan pappeuden avaimet eli valtuus.

*Kello oli yli puolenyön,
mutta Tate tiesi, että
oli aika puhua.*

Apu löytyi

Kimberly Reid

Perustuu tositaipahumaan

"Taivaallinen Isä, nyt rukoilen näin, ohjaa ja suojaa mua päivittäin" (Children's Songbook, s. 19).

Tate makasi hereillä pimeässä ja räpytteli kyyneleitä silmistään. Hän oli rukoillut apua, mutta tuntui siltä kuin hänen päällään olisi raskas musta pilvi, joka esti Henkeä lähestymästä.

"Entä jos en koskaan unohda sitä hirveää televisio-ohjelmaa?" hän huolestui.

Muutama päivä aiemmin hän oli saanut läksynsä tehtyä hyvissä ajoin ja avannut television. Mutta hän ei ollut odottanut näkevänsä televisiosta

mitään sellaista. Tate oli niin järkyttynyt, että unohti sammuttaa television niin nopeasti kuin olisi pitänyt.

Se oli vahinko. Hän ei ollut tarkoittanut katsella sellaista kohtausta, mutta nyt hän ei voinut unohtaa sitä. Joskus se putkahti hänen ajatuksiinsa keskellä koulupäivää, ruokapöydän ääressä – jopa kirkossa. Sellaisina hetkinä hän oli iloinen, etteivät äiti ja isä osanneet lukea hänen ajatuksiaan. Taten vanhemmat olivat opettaneet hänelle, ettei hän saanut katsella kuvia alastomista ihmisistä. Hän tiesi, että he odottivat hänen myös välttävän väkivaltaisia televisio-ohjelmia, elokuvia ja videopelejä.

"Nyt tiedän, miksi", Tate mutisi itsekseen.

Tate nousi vuoteesta ja polvistui jälleen rukoukseen. Mitä hän voisi tehdä?

"Taivaallinen Isä", Tate kuiskasi. "Auta, että voisin lakata ajattelemasta sitä, mitä minä näin." Hän pyyhkäisi pois silmiinsä nousseet kyyneleet ja kuunteli. Hänen sydämensä sykki nopeammin. Hän arveli tuntevansa Pyhän Hengen innoituksen, mutta se ei ollut hänen haluamansa vastaus.

Hänen täytyisi kertoa vanhemmilleen.

"Miksi?" Tate ihmetteli. Ihan kuin hän olisi pikkulapsi, joka tassuttelisi vanhempiansa huoneeseen keskellä yötä. Ja kertoisi heille? Hänestä tuntui nololta ja hän tunsu voivansa taas huonosti.

Sitten hänen mieleensä tuli kirkkaana ajatus: Taivaallinen Isä haluaa hänen olevan onnellinen. Taivaallinen Isä haluaa, että hän tuntee jälleen Hengen läsnäolon, ajattelee hyviä asioita ja on rehellinen perhettään kohtaan. Hän haluaa erityisesti, että Tatesta tulee kelvollinen Aaronin pappeuden haltija muutama kuukauden kuluttua, kun hän täyttää 12 vuotta. Tate ymmärsi, että jos hän pitäisi kiinni siitä, mitä hän oli nähnyt, ja pitäisi sen salassa, hän pysyisi onnettomana sen johdosta.

Tate tiesi tarvitsevänsä apua – ja Pyhä Henki oli juuri kertonut hänelle, mistä hän löytäisi avun.

Tate katsoi vuoteensa vierellä olevan digitaalisen kellon pimeässä hehkuvia numeroita. Kello oli melkein yksi yöllä. Hän nousi vuoteesta ja kulki pitkän pimeää käytävää vanhempiansa makuuhuoneelle. Hän nieleskeli hermostuksissaan ja koputti oveen.

"Äiti? Isä?"

"Tate, sinäkö siellä?" kuului äidin uninen vastaus.

"Onko jokin hätänä?" isä kysyi.

"Joo", Tate sanoi. "Voidaanko me jutella? Ja voinko vaikka saada siunauksen?"

Isä sytytti yöpöytänsä lampun ja pyysi Tatea tulemaan huoneeseen. Ensimmäisen kerran päiväkausiin Tate tunsu olonsa lämpöiseksi, toiveikkaaksi ja keveäksi. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Voi ei! Mitä nyt?

Niin voi tapahtua missä tahansa – kotona, koulussa tai ystävän luona ollessasi. Yhtäkkiä näet jotakin sellaista, minkä *tiedät* olevan pahaksi – puhelimessa, televisiossa, tietokoneella, pelikoneella tai sitten kirjassa tai lehdessä. Mitä sinä *nyt* voit tehdä tunteaksesi olosi paremmaksi?

Älä vain istu tekemättä mitään. Katsele tai lue jotakin kunnollista. Puuhaile jotakin. Tee hyvä teko. Ole yhdessä perheen tai ystävien kanssa.

Muista, kuka olet. Se, mitä näit, ei tee sinusta pahaa. Sinä olet Jumalan lapsi, ja Hän rakastaa sinua ja haluaa auttaa sinua olemaan turvassa ja onnellinen.

Mene pois sen luota. Sammuta se. Pane se pois. Pidä sitä myrkkynä aivoillesi – sillä sitä se onkin.

Kerro äidillesi tai isällesi. Vanhempasi tuntevat sinut parhaiten ja haluavat auttaa sinua olemaan turvassa ja onnellinen. Älä nolostu. Se, mitä sinulle tapahtui, tapahtuu jossakin vaiheessa melkein jokaiselle.

Puhu asiasta. Voi olla hyväksi, että kerrot äidillesi tai isällesi aina kun näet päivän aikana jotakin, mikä tekee olosi epämukavaksi. Vanhempasi voivat auttaa sinua suunnittelemaan, kuinka voit suojautua sopimattomien asioiden näkemiseltä. Jos tunnet olevasi ansassa, jos olet huolissasi tai jos tunnet halua nähdä uudelleen jotakin sopimatonta, kerro heille siitäkin.

Päästä irti siitä. Kuvittele, kuinka päästät irti ilmapallosta ja katsot, kuinka se leijaillee pois. Yritä rentoutua ja anna näkemäsi leijaila pois mielestäsi. Kuvittele sitten mielessäsi temppeli, perheesi tai jotakin muuta, mitä katsot mielelläsi.

Paulin kurpitsat

Ray Goldrup

Perustuu tositahtumaan

Paul auttoi isäänsä kasvimaan kylvämisessä. Hän toivoi, että Eric-veli olisi auttamassa. Mutta Eric oli kaukana lähetystyössä.

”Minusta ei tule ikinä isoa niin kuin Ericistä”, Paul sanoi. ”Miten minä voin mennä lähetystyöhön niin kuin hän?”

”Älä ole huolissasi”, isä sanoi. ”Kyllä sinä kasvat.”

Isä antoi Paulille muutamia kurpitsansiemeniä. Hän auttoi Paulia kylvämään ne.

"Kasvaako näistä pienistä siemenistä isoja kurpitsoita?" Paul kysyi.

"Jos pidät niistä hyvää huolta", isä sanoi.

Paul kävi joka päivä katsomassa kasvimaata. Hän kasteli sitä, ja pian esiin tuli pieniä versoja. Lehdet kasvoivat. Paul kitki tarkoin rikkaruohot.

Syksyllä hänen kurpitsantaimensa olivat kasvaneet. Ja niissä oli suuria oranssinpunaisia kurpitsaita!

Paul tarttui isän käteen ja vei tämän katsomaan. ”Sinä olet pitänyt hyvää huolta kurpitsantaimistasi!” isä sanoi.

”Niinpä! Ja minä pidän hyvää huolta itsestäni, jotta minustakin tulee iso.” Paul virnisti. ”Ja kun minä olen iso, voin lähteä lähetystyöhön ihan niin kuin Eric!” ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Kurpitsamaa

Kuinka monta kurpitsaa Paul kasvatti?
Löydätkö myös muut piilotetut esineet? ■

Kallis on aarre

Kepeästi ja tarmokkaasti ♩ = 96-104

San. Jan Pinborough
Säv. Michael F. Moody

mf

1. Niin on mo-nen-lais-ta mei - tä
tah-don ol-la kilt - ti,

maa - il - mas - sam - me,
to - tuu - del - li - nen,

Ja jo - ka lap - si Ju - ma - lan on
Et kaut - ta - ni vois toi - set näh - dä

hitaammin *a tempo*

ai - nut - laa - tui - nen. Niin jo - kai - nen meis - tä kal - lis aar - re on! Kun
Her - ran rak - kau - den. Niin jo - kai - nen meis - tä kal - lis aar - re on! Kun

va - los - saan kul - jen, kas - van us - ko - hon! Ain oon mä o - ma it - se - ni,
va - los - saan kul - jen, kas - van us - ko - hon! Ain oon mä o - ma it - se - ni,

1.

(taputus) e - ri - lai - nen, Näin tah - don täy - tän I - sän tai - vai - sen. 2. Mä
e - ri - lai - nen, Näin

2.

tah-don täy-tän I - sän tai-vai - sen, sen teen! Näin tah-don täy-tän I - sän tai-vai - sen.

hitaammin *rit.*

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

TIE TURVAAN

Yksi tapa tietää, että varoitus tulee Herralta, on se, että on noudatettu todistajien lakia, valtuutettujen todistajien lakia.

Vapahtajan halu johdattaa meidät turvaan näyttää olevan loputon. Ja Hän ohjaa meitä polulle alituisesti. Hän kutsuu useammalla kuin yhdellä tavalla, niin että kutsu tavoittaa ne, jotka haluavat ottaa sen vastaan. Noihin keinoihin kuuluu sanoman lähettäminen Hänen profeettojensa suulla aina kun ihmiset ovat kelpollisia siihen, että heidän keskuudessaan on Jumalan profeettoja. Näiden valtuutettujen palvelijoiden velvollisuutena on aina varoittaa ihmisiä ja kertoa heille turvaan vievästä tiestä.

Kun jännitys oli korkealla Pohjois-Missourissa syksyllä 1838, profeetta Joseph Smith kutsui kaikkia pyhiä kokoontumaan turvaan Far Westiin. Monet olivat syrjäisillä maatioilla tai hajallaan olevissa siirtokunnissa. Erityisesti hän antoi neuvon Jacob Haunille, pienen Haun's Milliksi kutsutun siirtokunnan perustajalle. Eräässä senaikaisessa aikakirjassa kerrotaan seuraavaa: "Veli Joseph oli lähettänyt myllyn omistajan Haunin välityksellä sanan tiedottaakseen siellä asuville

veljille, että heidän tuli lähteä ja tulla Far Westiin, mutta herra Haun ei toimittanut sanomaa perille" (Philo Dibble artikkelissa "Early Scenes in Church History", julkaisussa *Four Faith Promoting Classics*, 1968, s. 90). Myöhemmin profeetta Joseph kirjoitti historiaansa: "Tähän päivään asti Jumala oli antanut minulle viisautta pelastaa ihmiset, jotka ovat noudattaneet neuvoa. Kukaan, joka oli noudattanut neuvoani, ei ollut saanut surmaansa." (*History of the Church*, osa 5, s. 137.) Sitten profeetta kirjasi sen surullisen tosiasian, että viattomia ihmishenkiä olisi voinut säästyä Haun's Millissä, jos hänen neuvonsa olisi otettu vastaan ja niitä olisi noudatettu.

Meidän omana aikanamme meitä on varoitettu ja meille on sanottu,

mistä me löydämme turvan synniltä ja murheelta. Nämä varoitukset voi tunnistaa muun muassa siitä, että niitä toistetaan. Olette esimerkiksi kuulleet profeettamme sanovan näissä yleiskonferensseissa useammin kuin kerran, että hän toistaa aiemman profeetan sanoja ja on siksi toinen todistaja ja joskus jopa kolmas. Apostoli Paavali kirjoitti, että "jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla" (2. Kor. 13:1). Yksi tapa tietää, että varoitus tulee Herralta, on se, että on noudatettu todistajien lakia, valtuutettujen todistajien lakia. Kun profeettojen sanat tuntuvat toiselta, sen pitäisi kiinnittää meidän huomionamme ja täyttää sydämemme kiitollisuudella siitä, että saamme elää näin siunattua aikaa. – –

Taivaallinen Isämme rakastaa meitä. Hän lähetti ainosyntyisen Poikansa meidän Vapahtajaksemme. Hän tiesi, että me olisimme suuressa vaarassa kuolevaisuudessa, jossa pahinta olisi kammottavan vastustajan kiusaukset. Juuri siksi Vapahtaja on antanut pappeuden avaimet, niin että ne, joilla on korvat kuulla ja uskoa totella, voisivat mennä turvapaikkoihin. ■

Puheesta "Turvalliset neuvot", Valkeus, heinäkuu 1997, s. 23–25.

NÄKEMYKSIÄ

Kuinka usein puhumme toisillemme ystävällisesti?

”Voisimme testata itseämme esittämällä muutamia kysymyksiä. — 1. Milloin viimeksi kehuin vilpittömästi kumppaniani, joko kahden kesken tai lastemme kuullen? 2. Milloin viimeksi rukouksessa kiitin hänestä, ilmaisin rakkautta häntä kohtaan tai anoin vilpittömästi uskossa hänen puolestaan? 3. Milloin viimeksi sain estettyä itseäni sanomasta jotakin, minkä tiesin voivan loukata? 4. Milloin viimeksi sanoin olevani pahoillani ja pyysin nöyrästi anteeksi – ilman että lisäsin sanoja ’jos vain sinä olisit (sanonut tai tehnyt)’ tai ’jos vain sinä et olisi (sanonut tai tehnyt)’? 5. Milloin viimeksi päätin olla onnellinen enkä sen sijaan vaatinut olla ’oikeassa’?

Muita aiheita tässä numerossa

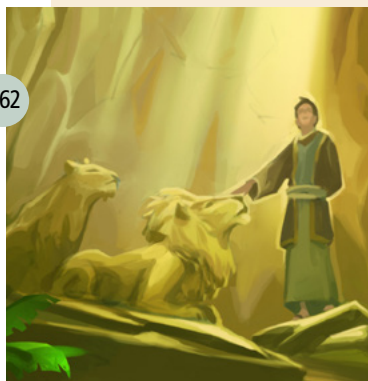
NUORILLE AIKUISILLE

ELÄKÄÄ vakain aikein

Sen ymmärtäminen, "miksi" sinun on tehtävä päätöksiä, auttaa sinua tekemään oikein oikeista syistä. Opi elämään tarkoituksellista elämää!

NUORILLE

SUURENMOISIA NUORIA PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

Taistelut, joita pyhien kirjoitusten nuoret kohtasivat, olivat erilaisia kuin mitä sinulla on edessäsi. Voit kuitenkin noudattaa heidän esimerkkiään rohkeudesta, uskosta ja kuuliaisuudesta voittaaksesi omat haasteesi.

LAPSILLE

Apu löytyi

Tate ei voinut lakata ajattelemasta televisiosta näkemäänsä kohtausta, joten hän rukoili taivaallista Isää tietääkseen, mitä hänen tulisi tehdä.

